

Giới thiệu Ác Ma Tránh Xa Ta Ra

" Em có hai lựa chọn, một là làm tình nhân của tôi còn hai thì tập đoàn veston sẽ chìm xuống đại dương ".

-" Anh cũng có hai lựa chọn, một là chấp nhận 5 điều kiện mà tôi đặt ra hai là tôi sẽ chết trước mặt anh ".

Nữ nhân dám cãi lời Lãnh Thiên Hàn ta xưa nay chưa có, cô gái này thật làm cho người khác không thể chán chê. chỉ có thể là nữ nhân của ta.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chúng ta sẽ còn gặp lại

Cầm trên tay chiếc điện thoại cô không khỏi run rẩy

"Mẹ ơi, hôm nay lớp.con có tiết học thêm mẹ đừng chờ cơm khuya con về"

bên đầu dây kia là tiếng của người phụ nữ tuổi trung niên ảm áp, dịu dàng

"Đừng về khuya quá nha con"

Cô thở thật sâu

"Dạ"

Đây là lần đầu tiên cô nói dối mẹ để được đi làm thêm nên cô hơi buồn

"Mẹ à, con cũng không muốn như vậy đâu nhưng con phải đi làm để phụ tiền nhà giúp mẹ "

nói xong cô thở phào nhẹ nhõm hít thật sâu, chạy thẳng vào con đường phía trước

Trước mặt nàng là một quán bar khá sang trọng [Quán bar Hoài Niệm] ôi chu choa quán bar gì mà rộng,đẹp thế kia.nơi đây sẽ là chỗ làm đầu tiên của mình! Trầm Nhựt Băng cố lên

Một chiếc xe benz màu đen sang trọng chạy tới trong xe một người đàn ông cao to đáng người quý phái bước ra, trên người hắn mặc toàn đồ hiệu chiếc áo vest màu đen kiểu cách đôi giày pot thật to khí thế hiên ngang bước vào quán nhỏ

Có một người phụ nữ từ quán bước ra cung kính mời hắn, giống như một bậc đế vương. Bà Ta nũng nịu kéo cả vạt của hắn nét vào lòng mình

" Tổng Tài Đại Nhân, con gió nào đưa ngài đến cái quán bar nhỏ bé này của tôi vậy "

Dù mang tiếng bà chủ nhưng thực ra cô ta rất xinh đẹp, mặc trên người chiếc áo đầm màu tím nhạt để hở bộ ngực trần tròn trên vai khoát chiếc khăn lông màu trắng rất hợp và sang chảnh đáng đàn ông mười người hết chín người bị mê hoặc.

Hắn ta nâng cằm của bà ta lên cười đều

" Sao? em không nghênh đón tôi sao"

Còn phần Nhựt Băng tuy làm bồi bàn nhưng đồng phục của quán bar này thật sự rất hở hang, cô phải mặc một chiếc váy ôm sát mỏng nhưng ngắn qua đầu gối để lộ phần bắp đùi thon gọn trắng nõn

Đồ gì mà kì khôi vẫn là đồng phục của trường thoải mái hơn, cố lên! Vì mẹ , tiền nhà tháng này, chỉ cần nhìn nhục ba tiếng thôi Nhựt Băng là một anh hùng. Tự an ủi chính bản thân mình

Nhân viên cũ đưa cho cô một mâm rượu loại đặc tiền

" Đem phần rượu này lên phòng trên, quẹo trái "

cô gạt đầu lia lia

"Vâng, tôi làm ngay"

cô đi thẳng lên trên thấy một căn phòng rất to

"wow phòng vip của bà chủ"

Vừa mở cửa phòng ra cô đồ mặt xoay qua chỗ khác lấp ba lấp báp

" Bà..bà chủ rượu của bà đây...Xin.....lỗi...."

Trước mặt cô là một người đàn ông đang ôm chặt lấy bà chủ sờ mó những chỗ nhạy cảm của phụ nữ, và trên người của bà ta từ cổ đến ngực tràn đầy những vết hôn, tức giận hết lớn

"Cô vào mà không gõ cửa phòng à? "

Cô xuống giọng

"Xin lỗi bà chủ lần sao tôi sẽ không như vậy nữa"

" Hừ, còn có lần sao hả? đứng đó. àm gì rót rượu..."

Nói như tát nước vào mặt

"Vâng, tôi rót ngay đây"

Nàng không biết lúc đó cũng có một ánh mắt nhìn nàng không rời mắt đó khó ai khác chính là hấn, người đàn ông vừa làm chuyện khó coi với bà chủ của cô

Cô nhìn vào khuôn mặt đáng sợ cười như không cười của hấn sợ hãi run rẩy đôi tay, vô tình rót đổ vào áo của hấn trong lúc tâm trí mơ hồ cô liền bị một cái tát tay tát thẳng vào mặt, người tát cô không ai khác chính là bà chủ diêm dúa đó

" Con ranh, xem chuyện tốt mày đã làm ra đây này"

cô ôm chỗ má phải vừa bị tát mếu máo

"Xin lỗi, tôi không có cố ý "

"Không cần nói nhiều xuống nhận tiền lương rồi cút khỏi quán "

vừa nói bà ta vừa lấy khăn giấy lau lên vết rượu trên áo của hấn, còn hấn thì nhìn cô chằm chằm

"Xin bà chủ hãy cho tôi một cơ hội, công việc này tôi không thể mất"

"Vậy để xem khách quý của tôi có muốn bỏ qua cho cô không?"

Dường như cô biết ý của bà ta bước đến người đàn ông

"Xin ngài hãy bỏ qua cho tôi, tôi không cố ý "

cô van xin rồi rít

Bất chợt hấn ôm cô vào lòng vuốt ve đôi mắt đang ứa lệ của cô

" Cô bé, tôi có thể tha cho em dễ dàng vậy sao?"

Cô đẩy hấn ra

" Xin hãy tôn trọng tôi"

hấn rút ra một cái thẻ vàng ném vào mặt cô

" Nếu làm nữ nhân của tôi trong một tháng cái thẻ vàng này sẽ là của em, còn không tôi sẽ truy cứu cái áo này "

"Nói thêm cái áo này em có làm cả đời cũng không đủ tiền trả tôi đâu! Ngoan ngoan đi cô bé "

Á a a nam nhân thối tha nguoi nghĩ nguoi là ai lừa giận trong lòng hùng hực cô dùng hai năm teakwondo học lúc nhỏ đánh hấn tới tấp ném ngược cái thẻ vàng vào mặt hấn

" Đồ chết giẫm nam nhân các nguoi xem thường nữ nhân bọn ta quá rồi, ai có thể nhin được nhưng ta thì không, cái thẻ vàng thối tha này nguoi giữ lấy mà dùng "

Cô ba chân bốn cẳng chạy mất dép

Hắn cầm cái thẻ vàng bẽ gãy

"Nữ nhân! em được lắm để xem em chạy được bao xa"

cười lạnh

Chợt có một nhân viên cầm trên tay một cái cặp nhỏ ủa lên phòng của bà ta

" Bà chủ, cô gái khi nãy chạy ra khỏi quán để quên đồ rồi "

"Thứ rác rưởi đem ném vào sọt rác cho tôi

"Khoan"

người đàn ông lại giật cái cặp nhỏ từ tay nhân viên đổ hết đồ xuống trong đó có một bộ đồng phục nữ sinh, ngôi trường này thấy rất quen thì ra là ngôi trường nữ sinh [X] và có một cái thẻ nhỏ rơi ra thì ra là thẻ học sinh hắn cầm cái thẻ cười lạnh

" Trâm Nhược Băng, chúng ta sẽ còn gặp lại"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Hạo Lạc Ca Ca

Chạy cuống cuống cuối cùng cũng về tới nhà, cô thở phào nhẹ nhõm vừa mở cửa ra mẹ cô ngồi trên ghế chờ sẵn lo lắng chạy lại ôm cô "Nhược Băng con giấu mẹ chuyện gì có phải không " cô tái nhợt mặt mãi lắc đầu chối lia lịa "Dạ không, không có chuyện gì đâu mẹ"

" Nếu hôm nay học thêm! Vậy tập sách của con đâu "

"Dạ khi nãy con ghé nhà Hạo Nguyệt chơi đã để quên ở đó rồi"

"Bộ đồ này là sao? Đồng phục của con đâu?"

"Dạ tại hồi nãy thấy đồ con đắm mồ hôi nên hạo Nguyệt cho con mượn"

"vậy để mẹ gọi điện cho Hạo Nguyệt hỏi thử xem? "

" Dạ không cần đâu mẹ giờ này đã khuya đừng làm phiền cậu ấy " vừa nói vừa chớp mắt liên hồi. Mẹ cô có phần nửa bán nửa nghi nhưng vì thấy cô thất thần như vậy nên không hỏi thêm "Thôi con đi tắm rồi ngủ đi! mai đi học sớm" cô chạy ủa vào phòng tắm, cời ngay bộ đồ đáng ghét này ra

Tắm cho sạch, tẩy đi vết tât dơ bẩn của người đàn bà đó, thanh trừng đi những chỗ mà bàn tay thói tha của hắn động vào mình. Ngủ một giấc thật sâu sáng mai Nhược Băng sẽ là một anh hùng vừa trấn an bản thân vừa cảm vùi sen xả nước khắp đầu tóc, thân thể Chợt cô nhớ ra cái gì đó " Thôi chết! bộ đồng phục duy nhất của cô, thẻ học sinh, tiền nhĩn ăn để dành được đều ở trong cặp hết rồi mà cái cặp lại ở cái quán bar chết tiệt kia ta hận ta hận "

Làm sao đây? Làm sao bây giờ? Không có đồng phục sao mình đi học, chợt có ý định loé ra trong đầu. Cô mặc quần áo ngủ chỉnh tề chạy ủa vô phòng đóng chặt cửa lại, cầm điện thoại lên gọi cho người bạn thân nhất của mình đó chính là Hạo Nguyệt

Đầu dây bên kia bắt máy "Alo, sao cậu gọi giờ này?"

"Mình có việc muốn nhờ "

__ "Việc gì vậy "

"Hạo Nguyệt à! Cậu nhất định phải giúp mình T^T"

__ "Nói đi, giúp được bạn thân nhất của mình là vinh hạnh mà"

"Sáng mai mình lại nhà cậu, cậu cho mình mượn đồng phục nha! Mình mượn vài ngày sẽ trả"

__ "Vậy thôi hả? tưởng gì? OK nhưng tại sao lại mượn?"

" Chuyện dài lắm mai mình kể cho nghe

__ "Ừ, bye buồn ngủ quá ah

"Ngủ ngon "

Vừa gác máy xong cô nắm chặt chiếc gối ôm yêu quý đắp tới tấp "Đồ chết giẫm đừng để ta gặp lại nguoi, ta đấm ta đấm!" Cô trút giận lên cái gối {Giận cá chém thớt } một hồi sau cô lăn ra ngủ...

...

Sáng hôm sau

Cô đi học rất sớm mặc trên mình chiếc áo sơ mi màu trắng đơn giản thêm chiếc quần bò màu đen cô chạy nhanh một mạch đến nhà Hạo Nguyệt.

Một lúc sau đó khi mượn được bộ đồng phục, cô cùng Hạo Nguyệt đến trường vì hai người là bạn thân từ bé nên lúc nào cũng dính nhau như sam nơi nào có cô nơi đó có Hạo Nguyệt. Ngồi trên bàn học Hạo Nguyệt bắt chuyện " Nhược Băng, hôm qua cậu hứa sẽ kể cho tớ nghe."

Nhược băng đem hết mọi chuyện kể cho Hạo Nguyệt nghe từ chuyện cô đi làm trong quán bar đến lúc cô bị bà chủ mắng nhiếc và cuối cùng là người đàn ông chết tiết xúc phạm đến lòng tự trọng của cô. Từng chi tiết cô kể ra hết

Nghe xong Hạo Nguyệt lấy tay gõ mạnh vô cái bàn tội nghiệp "Quá đáng, cậu không sai người Sai là bọn họ " "Cậu định giải quyết thế nào? Tập sách của cậu còn đầy đủ không"

Nhược Băng ôm mặt rầu rĩ " Tập sách còn đầy đủ thiếu vài cuốn tập học thêm, còn thẻ học sinh, đồng phục, tiền gia tài cuối cùng thì nằm trong cặp. " Hạo Nguyệt trấn an "Đừng lo! Mình sẽ giúp cậu"

"Cậu tính giúp thế nào"

__ "Hạo Lạc ca ngày mốt về nước rồi? tính báo tin vui cho cậu thì cậu lại có chuyện buồn"

Thần sắc cô tươi tắn hẳn lên " Hạo Lạc ca ca, ngày mốt về sao!"

__ " Ừ, mình sẽ nói với anh ấy giúp cậu! Chuyện nhỏ như con thỏ í mà"

" Cảm ơn cậu, Hạo Lạc ca ca haahaa"

__ "yên tâm rồi chứ"

"Rồi, rồi bắt đầu học đi này "

Cùng lúc đó tại tập đoàn Hàn Thị gã đàn ông cầm trên tay chiếc thẻ học sinh đưa cho trợ lý của hắn " Nội trong ba ngày dù phải lục tung thành phố S này ra bất cứ giá nào cũng phải kiếm ra con ranh này cho tôi, không làm được thì tự xác định..!" Bàn tay run run cầm cái thẻ học sinh "Vâng thưa ngài nhất định tôi sẽ bắt sống nó về đây"

"Hết việc, anh có thể ra ngoài "

"Dạ"

Chợt có bàn tay mềm mại ôm cổ của hắn ỡng ẹo " Thiên Hàn anh phải đền bù cho em"

" Bảo bối, em đang kích thích sức chịu đựng của tôi à "

Hôn lên môi của hắn cô đưa bộ ngực áp sát ngực của hắn

" Anh muốn sao"

" Bảo bối phòng của tôi không có người cời hết ra đi"

"Anh thật là một con sói đói háu ăn"

"Vậy bây giờ tôi sẽ ăn sạch em "

Một lát sau khi làm xong chuyện {ây ấy} hắn cầm một sấp tiền quẳng lên thân thể lõa lồ trên ghế " Thứ cần làm đã làm xong, cầm số tiền này và cút đầu cho khuất mắt tôi " cô ta ôm chặt lấy chân hắn "Thiên Hàn đừng vứt bỏ em" Hắn nắm chặt búi tóc của cô trợn mắt "Loại nữ nhân tự hiến mình cho nam nhân, tôi chỉ xem như món đồ chơi cô đã hết giá trị " nói xong hắn ra hiệu có hai người đàn ông bọm trợn bước vào phòng, hắn búng tay " Làm xong thì kiểm chỗ nào vứt nó đi cho tôi " hắn bước ra khỏi cửa.

Hai người đàn ông lại gần thân thể lõa lồ nuốt nuốt bọt ừng ực "Bọn anh sẽ cho cô em một đén sung sướng" và.....

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hướng giải quyết

Trong bốn tiết học cô chỉ toàn ngủ với ngủ khi giáo viên nhắc nhở thì đứng dạ thưa vâng điện đủ lí do để biện minh cho sự lười biếng của mình...

Chợt có tiếng chuông "Roeng... Roeng..." Thì ra là tới giờ tan học cả lớp khoái chí hân lên thì bỗng thầy giáo gõ bàn "Trật tự, thầy thông báo đến các em đã tới tháng đóng tiền học phí các em về nhà xin tiền ba mẹ đóng đúng hạn " cả lớp đồng thanh "Vângg"

Rồi ông ta chỉ vào hướng của cô " Học sinh Trầm Nhược Băng tiền tháng trước em chưa đóng cộng với tiền tháng này, em nhanh chóng đóng tiền đúng thời hạn cho thầy để thầy còn báo cáo lên phòng thủ quỹ " mặt buồn rầu như cái bánh tráng nhúng nước "Dạ thưa thầy em sẽ cố gắng đóng sớm nhất có thể ạ"

"Thôi các em về đi"

Cả lớp hô to " Chào thầy bọn em về"

Đang đi trong tư thế ảo não nặng nề, trời ơi tiền để dành của mình, thẻ học sinh, đồng phục cả gia tài bé nhỏ của mình đều bị mất bây giờ còn cái vụ tiền học phí nữa đau đầu quá!!! Ông trời ơi

Bỗng phía sau có một bàn tay chòm lấy che kín đôi mắt của cô " Nhược Băng" thì ra là Hạo Nguyệt cô bạn thân nhất của cô, lần nào cũng hù cô từ phía sau, nguồn an ủi duy nhất xoa dịu chút nỗi buồn rầu nặng trĩu của cô bây giờ

"Hạo Nguyệt à, làm vậy nhiều lần rồi mình chán lắm kiểm tra khác chơi đi"

Bầu môi " chán mà cũng có người cười mỉm môi đầy thôi"

" Thôi rồi, chịu thua cậu luôn tính y chang con nít"

Giận lấy "Tớ làm thế là vì ai hả? Thấy cậu buồn nên muốn làm cho cậu vui thì ai dè.. hức "

Nhược băng biết ý của Hạo Nguyệt mỗi lần giận là rất dai nên liền chuyển đổi đề tài " à, cậu bảo ngày mốt Hạo Lạc ca ca về hả "

Dường như nguôi đi cơn giận " ừ, ngày mốt cả nhà tớ sẽ ra sân bay đón anh ấy tớ còn nghe baba nói là sẽ tổ chức tiệc kỉ niệm 5 năm anh ấy đi du học, cậu có muốn đi không" tươi cười khoái chí " đương nhiên là đi rồi! Nhưng mà..."

___ "Nhưng mà gì hả?"

"Đã 5 năm trôi qua, Hạo Lạc ca ca chắc quên con nhỏ xấu xí như mình rồi"

___ " Tương gì? Khỏi lo hình ảnh ngày một trưởng thành của cậu anh ấy đã sớm khắc sâu trong tâm trí rồi"

" Hả? Ý của cậu là sao?"

___ "Mỗi năm mình đều chụp hình của cậu gửi qua Instagram cho anh ấy... Hi hi chắc bây giờ anh ấy rất nóng lòng về nước đấy chứ"

Nhéo lỗ tai của Hạo Nguyệt" Cái gì? Cậu dám? A a a chết tôi rồi cậu hại chết tôi rồi"

Vụt chạy thật nhanh về phía trước thè lưỡi" Lêu lêu, chờ ngày gặp chồng đi nàng ơi"

Nhược băng phình mũi " hừ, cái cậu này chạy thoát rồi ngày mai biết tay mình"

Đi được một khoảng chợt cô nhớ lại chuyện mà làm cô rầu rĩ? Cô đi thật chậm bước chân nặng trĩu! Làm sao đây, không được! Trầm Nhược Băng mi không được yếu đuối phải mạnh mẽ lên mới có hướng giải quyết. Cô dừng chân trước một chỗ rồi đứng hình trước mặt cô là một chỗ bị đập phá...cô hoảng hồn nhớ ra " a cái quán ba [Hoài Niệm] chỗ làm cũ đây mà? Sao lại bị đập phá tan tành thế ạ? Rõ ràng là đang làm ăn tốt mà, mặt bằng thuận lợi nữa "

Cô hỏi một ông bác sống gần ở đó " Dạ đại thúc cho cháu hỏi cái quán bar đó sao bị đập phá tan tành thế ạ? Rõ ràng là đang làm ăn tốt mà, mặt bằng thuận lợi nữa "

Ông bác tặc lười" Ta cũng không rảnh nữa, chỉ biết là hôm qua có một khách hàng không vừa ý với quán thì sáng hôm sau thấy có người lại đập phá quán, hình như khách đó rất giàu có a còn mua cả khu đất bên cạnh nữa đây trên, và đây đất này đều là của vị đó "

" Chỉ vì không vừa ý mà hấn ta lại phá chỗ mưu sinh, nguồn mạch máu lao động của dân chúng thật đáng ghét" cô nhăn mặt thở dài

Đầu cô bỗng loé ra sáng —O aha bây giờ mình xin việc làm tiếp thôi, có tiền cực chút đâu có sao! Cô chạy thật nhanh..

....

...

Lại là quán bar nữa, lần này phải rút kinh nghiệm không được hậu đậu nữa? Cuộc sống tươi đẹp ời hãy chờ ta yeah

Cô bước vào bên trong một quán bar tuy nhỏ nhưng bày trí rất đặc biệt và ngăn nắp, cô hít thở" Dạ xin cho tôi hỏi ở đây cần thêm nhân viên không" lần này chủ nhân của quán bar không phải là đàn bà mà là một người đàn ông nhưng lại ăn mặc và trang điểm như đàn bà (nói thẳng là bóng lộn :-*) " Cô nhóc này bao nhiêu tuổi rồi" vừa nói vừa quan sát cô " Dạ 17 tuổi ạ "

" Tiếc quá ở quán của tôi thì phải được chứng nhận công dân thì mới làm được "

" Dạ, tuy tôi còn nhỏ nhưng sức không hề nhỏ "

Cười khúc lên " không được đâu cô bé còn nhỏ lo học đi "

"Nhưng...."

" Một năm nữa rồi hãy đến xin việc "

" Dạ, thôi cảm ơn bà tôi xin phép "

Hừ hừ đồ bê đê đáng ghét không đủ tuổi thì sao? Không nghe câu nhỏ mà có võ à? Hừ đồ đàn ông mặc váy đàn bà ta cóc thèm làm chỗ này! Ta tìm chỗ khác. Xì

Có hai người đàn ông khác bước vào quán" Má mi cho một phần rượu như cũ " một trong hai tên nhìn thấy Nhựt Băng rồi móc trong túi ra cái thẻ lamin " sao con nhỏ đó giống như đứa mà đại ca kêu mình tìm vậy cả " chốt tên còn lại gõ đầu hấn " mày làm gì thế " cầm cái thẻ đưa cho tên kia rồi chỉ vào Nhựt Băng" dòm xem giống đứa mà đại ca kêu tao với mày tìm không " dòm chăm chú vào hấn gõ đầu thêm một lần nữa " đồ ngu, đích thị là nó rồi bắt nói lại " thẳng kia xoa xoa cái đầu " ừ nhanh"

Hai tên đó để tiền trên bàn rồi nhanh chóng chạy đến hướng cô, chặn cô lại. Cô lùi về phía sau " Này, hai anh muốn gì? Tránh ra "

Cầm cái thẻ đập vào mặt" đích thị là nó rồi"

Nhìn thấy cái thẻ cô hoảng hồn la toáng lên " Hai tên khốn sao có thẻ của ta:-[trả cho ta"

___"Rảnh con, muốn sống thì im lặng ngoan ngoãn đi theo bọn tao"

Một tên ở phía sau chụp lấy hai cánh tay cô, tên kia thì bóp cằm cô nâng lên. Cô la lên " Thả ta ra, thả ta ra"

Hai tên vẫn cứng đầu không thả bèn kéo cô đi rất mạnh, cô hết sức vùng vẫy nhưng lực bất tòng tâm

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Công việc mới

Sau một hồi bị kéo đi tới con đường nhỏ cô mới nhớ ra mình có võ trong người cô liền đá vào chỗ hiểm của tên đang trước rồi nhanh nhẩu mò vào túi áo của hấn lấy cái thẻ học sinh bỗng nhiên cô bị tên đằng sau kéo lại cô dùng sức đâm vào mặt tên đằng sau, tên kia bị đá ngay chỗ hiểm còn ôm chặt chỗ đau la hét còn tên bị đâm thì ôm mặt lại, vẫn lôi kéo cô dai như đũa " Mẹ kiếp, con khốn này " cô vùng vẫy thuận tay kéo ngược hấn về phía trước dùng chân đập vào mông của hấn, hấn ngã nhào tại chỗ một phần là do thân thủ của cô khá tốt nên cô thoát nạn được lần này . Chạy nhanh như người mất hồn... Một lúc sau cô về được đến nhà thờ học học

Về đến nhà cô vừa mệt vừa đói " Mẹ ời, có gì ăn chưa? đói chết con rồi "

Tiếng trong bếp vọng ra cùng với mùi thơm thoang thoảng của món cơm chiên trứng món ăn bình dân giản dị nhưng cũng là món mà cô thích nhất " Có

rồi, con vào tắm rửa sạch sẽ rồi ra ăn " cô vào bếp ngay chỗ của mẹ cô để com vừa mới chiên xong bốc ăn lẹm lẹm " Trời ơi ngon quá!! Con ăn xong rồi tắm nha mẹ " bà cốc vào đầu cô một cái nhẹ " Không được, đi học về mồ hôi không!"

Tròn xoe đôi mắt nấn nỉ rồi rí " Đi mà mẹ, đi mà đi đi mà "

Cương quyết " Không là không"

"Đi nha mẹ con đói lắm rồi "

Cầm chảo com giờ lên " Một là vào tắm sau đó ăn, hai là không được ăn! "

Chạy vô nhà tắm nhanh như thoát " Ý mẹ là ý trời mà hức hức " com chiên trứng ơi hãy đợi ta.

Tập đoàn Hàn Thị

Hắn đang định bước vào thang máy để đi dự một cuộc họp nhiệm kỳ chốt tên trợ lý của hắn đứng ngăn lại " Tổng Tài có việc quan trọng"

Nghiêm nghị " Chuyện gì? Tôi cho cậu 5 phút "

" Người của tôi nói là thấy được con ranh kia rồi. Nhưng mà...."

Cau có mặt mày " Nhưng gì nói ra mau, tôi không thích vòng vèo"

" Cô ta có võ trong người, canh lúc người của tôi sơ ý đã đánh tụi nó còn lấy lại cái thẻ nữa "

Hắn ta trừng mắt lại" Chết tiệt, toàn bọn ăn hại có một đứa con gái cũng không đánh lại"

Trợ lý của hắn cười nham hiểm " Thưa tổng Tài tôi có một ý rất hay "

Hắn chen ngay câu sau của tên trợ lý " ý hay gì! Nói "

" Người của tôi nói con nhỏ đó hay lui đến quán bar xin việc, chi bằng..

"

Chợt hắn đã hiểu ra vấn đề " Tôi cho cậu thời gian một tuần mau đi thu mua mặt bằng của các quán bar trong khu vực đó cho tôi " cười lạnh

" Tổng Tài cứ yên tâm giao phó cho tôi "

Hắn bước vào thang máy với nụ cười thoải chí trong rất đáng sợ " Nữ nhân, đừng để tôi bắt được em "

Tại nhà Nhục Băng

Cô đã ăn xong và đang nằm cuộn tròn trong phòng cầm cái thẻ vui cười sung sướng chợt nhiên cô hắt hơi một cái, có ai đang nói xấu mình à! Thôi kệ lấy được thẻ học sinh là may rồi " Thẻ yêu dấu mày đã về bên tao " vừa nói cô vừa hôn lên tấm thẻ

Nhớ lại lúc cô đánh hai tên đàn ông chết tiệt đó nằm lăn lè bò lếch chợt trong lòng cô vui sướng hẳn lên " Đồ hai tên nam nhân chết dịch muốn động vào ta đầu có dễ " cô cười một trận điên cuồng. " Ring...Ring.." điện thoại cô reo lên " Alo, Hạo Nguyệt hả "

Đầu dây bên kia " Ngoài tớ ra thì còn ai tốt bụng gọi điện quan tâm cậu "

" Àhihi mình lấy lại được thẻ rồi đó "

Ngạc nhiên" sao lấy lại được mau thế "

Cô tường thuật lại mọi chuyện cho Hạo Nguyệt nghe từ lúc bị hai tên ôn dịch chặn đường rồi tới việc cô đánh cho bọn họ nằm la liệt

Đầu dây bên Hạo Nguyệt cười khặc khặc " Haha đáng đời bọn đáng ghét, à còn vụ của hạo lạc ca tớ tính gọi nhắc cho cậu ngày mốt qua nhà tớ dự tiệc nhé, ăn mặt nữ tính chút xiu "

" Ủ, biết rồi tớ nhất định sẽ ăn diện thật đẹp "

" Vậy thôi bye nha Nhục Băng tớ còn học bài"

Cúp máy xong cô lao nhanh vào tủ đồ mở ra lục tung quần áo ra không có bộ nào ổn hết, vì phong cách thường ngày của cô khá giản dị áo sơ mi quần bò, hoặc áo Thun in hoạt hình và vài cái váy xoè đơn giản. Đầu tóc thì cô cột một chùm thật cao (đuôi ngựa) rồi vấn mái lưa thưa vài phiến tóc mỏng ngay trán. Cô lại rầu rĩ " hừ không kiếm ra được bộ nào đẹp cả, trời ơi"

Phải đi làm thôi, nhưng lần này sẽ không xin vào quán bar nữa! A đúng rồi mình sẽ xin vào quán ăn rửa chén tạm vài ngày kiếm tiền mua một bộ đồ mới. Nhưng mẹ cũng làm việc trong quán ăn làm sao đây? Mình đang cần tiền, rất rất cần tiền

Lấy tay sờ vào cổ "a, sợi dây chuyền của cha để lại cho mình, tạm thời sẽ đem đi cầm mai một lát có tiền sẽ chuộc lại " như trong lòng cô có cảm giác gì đó giống như là không nở. Đây là thứ quan trọng cha để lại cho mình sao có thể làm như vậy, nhưng nếu không có tiền mình sẽ không có quần áo đẹp để gặp hạo lạc ca ca? Sao một hồi đấu tranh tư tưởng cô quyết định giữ lại sợi dây

Sáng hôm sau

Vì hôm nay là chủ nhật nên cô được nghỉ học, mẹ cô thì đã đi làm đến trưa mới về cô quyết định đi kiếm công việc làm thêm. Cô ăn bận rất tươm tất chiếc áo thun màu trắng in hình thú và chiếc quần jeans màu xám

Nhà hàng [Cung Hỷ]

Wow nhà hàng sang trọng dành cho giới thượng lưu cách xa thành phố S nơi cô sống quả thực rất to, chà chà nhà hàng to vậy thế nào tiền lương cũng sẽ cao đây. Cô bước vào người quản lý của nhà hàng bước ra " Cô gái muốn dùng gì"

Nghiêm giọng, chỉnh sửa tóc tai chỉnh tề " Dạ tôi muốn xin việc "

Liếc dòm cô " Để tôi gọi ông chủ ra đây " ông chủ của nhà hàng này đã ngoài bốn mươi có máu dê và hay quấy rối các nhân viên nữ khá nhiều cô gái đã bị đuổi việc vì không chiều ý ông ta

Ông ta dòm Nhược Băng một hồi rồi nói " Được bắt đầu từ ngày hôm nay cô sẽ được nhận việc " cô gật đầu rồi rít " Cảm ơn ông chủ " ông ta nắm tay cô " Cô bé lên phòng để ta giao phó việc cho cô " cô đẩy lão ta ra " dạ ông nói bằng giọng được rồi đừng dùng những hành động quá khích như vậy " ông ta tức giận đỏ mặt nhưng vẫn kiềm chế " Rồi đi theo ta " ông ta kéo cô lên phòng...

Người quản lý lắc đầu " thôi xong cô bé ngây thơ tội nghiệp"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Về sớm hơn dự định

Ông ta dắt cô vào một căn phòng rồi đóng cửa lại cởi cái áo khoác ngoài ra, cô không khỏi đỏ mặt " Ông làm cái quái quỷ gì thế " ông ta máu nổi lên ôm chặt lấy cô " Chẳng phải cô cần tiền sao? Ngủ với tôi một đêm tôi sẽ cho cô số tiền gấp bội"

Bà mẹ cái lão già biến thái nhìn ông ta ăn mặc lịch sự sang trọng vậy mà lại phát ra những lời lẽ kinh tởm như thế này, ông ta nghĩ mình là hạn người gì hả?

Cô đẩy ông ta ra nhưng ông ta vẫn cứ ôm chặt chẽ " Đồ cáo già biến thái, thả tôi ra. Tôi sẽ báo cảnh sát và kiện ông vì tội quấy rối trẻ vị thành niên"

_ ông ta đè sát cô vào vách tường " Ngoan ngoan nghe lời tôi, đòi sao em không cần lo cái ăn cái mặc "

Hừ lão già háo sắc cái này là do ông ép tôi đấy nhé! Đừng trách tôi ác độc. Cô dùng ánh mắt mê hoặc lão ta " Ông chủ nói cũng phải, thôi vậy tôi đành phải nghe lời ông vậy! Ôm chặt tôi vào lòng đi, đây là lần đầu mong ông hãy nhẹ nhàng □"

Lão ta cười đều " Biết điều như vậy là tốt " ông ta ôm chặt cô lấy tay vuốt ve mái tóc dài óng ả, mặt cô tràn đầy sát khí bất giác nắm đầu ông ta đập vào đầu gối, bẻ ngực hai cánh tay của ông ta về phía sau lấy chân đè lên lưng ông ta cảnh cáo " Này nghe cho rõ đây lão già háo sắc, tôi nghèo thật nhưng vẫn còn lòng tự trọng.ông đáng tuổi cha của tôi đấy, đừng bao giờ để tôi gặp lại ông nếu không tôi sẽ cho nửa đời sau của ông phải nằm lê bò lết. Tôi tuyên bố thôi việc" nói xong cô đẩy lão ta ra mặc cho lão ta nằm dật dựa cô chạy thật nhanh ra khỏi quán

Người quản lý tưởng cô đã bị lão xxx liên chớp miệng lia lịa " Tốc độ của lão càng ngày càng nhanh mới 15 phút đã xong rồi "bỗng dưng một lúc sau lão già háo sắc đó lết từ cầu thang xuống giật tức tưởi " Con ranh đó đâu rồi "

Quản lý ngạc nhiên trả lời _ " Nó đi rồi"

- " Khốn kiếp, con ranh chết tiệt"

Quản lý cười rục " ông chủ lúc này tốc độ (làm việc) gia tăng nhanh chóng, đúng là rừng càng già càng cay. Bái phục"

- " Bái phục cái đầu này, tao có làm gì đâu. "

Quản lý ngạc nhiên " Sao không làm được gì, cô bé đó yếu đuối như vậy. Ông nói ông không làm được gì có ma mới tin "

- " yếu đuối cái khi, nó đánh tao còn có nửa cái mạng. "

Quản lý giả bộ quan tâm" ông chủ có sao không, để tôi cho người lấy bông băng và thuốc giảm đau cho ông "

- "Còn không mau đi lấy!"

Quản lý cười thâm trong lòng, lão hồ ly chuyên gia làm chuyện thất đức hãm hại con gái nhà lành, quấy rối nhân viên nữ bây giờ bị một cô gái nhỏ đánh cho lên bờ xuống ruộng đáng lắm. Hắn không nín lời khen Nhượng Băng ***Làm tốt lắm cô bé***

Tại nhà Nhượng Băng

Vừa về tới nhà cô vội vàng vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ. Lão già háo sắc cho ông thừa! Ông nghĩ ông là ai mà dám sỉ nhục tôi, còn dám dùng bàn tay dơ bẩn chạm vào tôi. Không được, phải tắm thật sạch mới được

Một lúc sau

Cô nằm lăn trên giường ngủ khò khò, chợt có tiếng điện thoại gọi tới cô biết ngay không ai khác là Hạo Nguyệt " Alo Hạo Nguyệt gọi tớ có việc gì à "

- " Có chuyện gấp liên quan đến Hạo Lạc Ca Ca "

Cô nghe xong bật lên " Chuyện gì nói mau! Đừng làm tớ nóng ruột "

" Hạo Lạc Ca thấy đổi dự định về sớm một ngày, bây giờ tớ cùng Mami với baba đang ra sân bay đón anh ấy nè. Tối nay sẽ tổ chức tiệc đó cậu nhớ chuẩn bị đi nha □"

Cô ngơ ngác như người mất hồn" Hà? Cậu nói thật chứ"

- " Tớ nói dối cậu bao giờ chưa"

Bây giờ cô hốt hoảng la lên " a a á chết rồi làm sao bây giờ huhu tớ chưa chuẩn bị gì hết "

" Vậy bây giờ chuẩn bị đi là vừa, thôi tớ cúp nha điện thoại sắp hết pin T^T..."

Đầu dây bên kia còn lại tiếng " Tít...tít..."

Ahhhhhh chết thật rồi làm sao đây? Làm sao bây giờ? Huhu quần áo đẹp không có! Đầu tóc thì như con khủng! Để Hạo Lạc Ca Ca thấy hình dạng của mình bây giờ thì chết còn hơn

Mẹ cô đi làm về thấy con gái ngồi buồn rầu bà lo lắng " Nhượng Băng, có chuyện gì vậy?"

Cô buồn bã xụ mặt " Dạ không có gì..."

- " Con đừng nói dối mẹ, có chuyện gì nói ra sẽ nhẹ lòng hơn "

Cô nhìn ánh mắt quan tâm của mẹ làm cô mềm lòng không thể nói dối được nữa, bèn kể cho mẹ nghe. Mẹ cô xoa đầu cô " Cái đứa bé ngoan này, bề ngoài không quan trọng mà thứ quan trọng là tấm lòng của con? Chỉ cần tâm hồn con trong sạch là sẽ đẹp và rạng rỡ thôi " cô đáp ứng " Như con cảm thấy mình thật xấu xí "

- " Con là cô gái xinh đẹp nhất trong mắt mẹ, là bảo bối của mẹ "

Cô sà vào lòng mẹ cô như một đứa trẻ. Mẹ nói đúng bề ngoài không quan trọng, nếu Hạo Lạc Ca Ca thật sự yêu mình thì sẽ không quan trọng vấn đề đẹp xấu. Hay Trầm Nhượng Băng con ngoan này mày lại làm mẹ lo lắng rồi

Tập đoàn Hàn Thị

Hắn đang ngồi trong phòng làm việc và đang làm chuyện khó coi với thư ký riêng thì ở ngoài có tiếng gõ cửa " Cộc cộc "

- "Tổng Tài tôi vào được không?"

Hắn vội kéo quần áo chỉnh tề rồi bảo " Vào đi " quản lý thân cận của hắn bước vào, hắn ra hiệu cho người phụ nữ đối diện" Cô có thể ra ngoài " cô thư ký đó giải lại nút áo, rồi nhanh chóng bước ra

Hắn ngồi trên cái ghế chủ tịch uy nghi " Có chuyện gì "

" Thừa chủ tịch, hôm nay Tổng giám đốc bên [Veston] mời ngài dự tiệc, mừng ngày con trai lão ta về nước "

Hắn nhếch môi " một bữa tiệc tầm thường mà muốn tôi bước chân đến sao?"

Quản lý của hắn đồng ý "Bữa tiệc tuy nhỏ nhưng khách mời toàn là những tập đoàn lớn, chỉ bằng chủ tịch đi dự để thắt chặt mối quan hệ"

Hắn gõ mạnh lên bàn "Được, chiều nay chuẩn bị xe cho tôi "

- " Vâng thưa tổng Tài"

Chợt hắn nhớ ra điều gì đó " Chuyện tôi nhờ cậu đã làm xong chưa "

- " Thưa, hầu như tất cả quán bar ở khu vực đó tôi đã mua hết theo yêu cầu của ngài rồi"

Xoay ghế ngược về phía sau " Làm tốt lắm, bây giờ cậu có thể đi "

- " Vâng"

Ngồi trên ghế hướng về phía cửa sổ " Nữ nhân tôi và em sẽ tái ngộ, chuẩn bị nhận hình phạt đi "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Gặp lại

Chiều hôm đó

Tại nhà Hạo Nguyệt nơi tổ chức bữa tiệc. Hạo Nguyệt mặc một bộ đầm màu đỏ ngấn qua đầu gối, để lộ một bờ vai trắng nõn mái tóc vấn ngang rất kiu sa nhằm khẳng định vị trí của một tiểu thư quyền quý.cô đứng đợi Nhựơc Băng rất lâu " Cái cô này, sao đi trễ thế không biết!!" Chợt có tiếng gọi thất thanh của quản gia " Hạo Nguyệt tiểu thư! Bữa tiệc sắp bắt đầu ông chủ gọi cô vào có việc " cô nhăn nhó mặt mày " được rồi cháu sẽ vào ngay " trong lòng cô bất an lo lắng, sao Nhựơc Băng chưa đến nữa, chẳng lẽ nuốt lời? Mai vào lớp tớ sẽ xử lí cậu. Giận dữ dậm dò bước vào một mạch

Buổi tiệc tuy mời rất ít khách khoảng vài chục người đồ đạc, nhưng khách mời toàn là những doanh nhân có tiếng. Một người đàn ông đứng trước tiêu điểm của buổi tiệc " Hôm nay tôi tổ chức bữa tiệc này nhằm kỉ niệm 5 năm con trai cả của tôi đi du học nước ngoài, và còn một điều quan trọng nữa là tôi sẽ ủy quyền thừa kế chức tổng giám đốc của [veston] sẽ do Đường Hạo Lạc con trai tôi quản lý " tiếng vỗ tay vang lên khắp căn phòng.

Chợt có một người con trai từ trên lầu đi xuống khuôn mặt khá điển trai, thân hình chuẩn soái ca khoát trên mình một bộ đồ vest trắng lịch thiệp " Cảm ơn mọi người đã tham dự bữa tiệc, tôi là Hạo Lạc hứa hẹn trong tương lai sẽ cho [veston] một hướng phát triển mới. Rất mong chúng ta sẽ hợp tác tốt "Tiếng vỗ tay " bốp...bốp..." Từ chỗ ngồi của Tổng tài [Hàn Thi] hắn ta bước đến chỗ Hạo Lạc ra dáng bắt tay còn tay kia thì nhét vào túi quần khi thể hiện ngang " Đường Tổng mong sao này chúng ta sẽ hợp tác cùng nhau! "

Hạo Lạc nhìn thấy thái độ của hắn có phần khinh bỉ, Lãnh Thiên Hàn tên này thực không phải người tốt mình phải nên đề phòng! Hạo Lạc lơ đãng đi lên kháng đài " Nào mời mọi người nhập tiệc, hãy tự nhiên như nhà của mình" khắp căn phòng tràn ngập tiếng vỗ tay, có một ánh mắt sát khí hướng về phía Hạo Lạc đó chính là ánh mắt ác ma của Lãnh Thiên Hàn

Đường Hạo Lạc mày dấm coi thường tao! Tiểu tử đừng vội đắc ý tao sẽ cho mày và tập đoàn nhỏ bé ấy bị nhấn chìm vào quá khứ

Không khí bữa tiệc đang nhẹ nhàng yên ái, bay bổng trong từng khung bậc cảm xúc chợt có tiếng bước chân rất to chạy tới làm mọi người giật mình " A thật... Thật....lòng...Xin lỗi tôi đến..trễ " thì ra là Cô ngốc hậu đậu Trần Nhựơc Băng

Cô mặc một bộ đầm màu trắng ngấn qua đùi tao nhả tóc xoã dài tới lưng trên đầu có một cái cài tóc màu đỏ thật giống con nít đã thể còn mang giày thể thao làm mọi người nhìn chăm chăm vào cô? Hạo Nguyệt thấy vậy liền nắm tay cô đi một lượt vào phòng vệ sinh. Còn các khách mời không khỏi bàn tán

Trời đất cô ngốc này đây là bữa tiệc cho người lớn, khách toàn dân thượng lưu sao lại có thể ăn bận như con nít thế này Hạo Nguyệt cốc vào đầu cô trách móc " Nhựơc Băng cậu mặc cái quái gì thế này? "

Nhựơc băng thân nhiên như không biết chuyện gì xảy ra " đây là bộ đồ đẹp nhất của mình đấy "

- "Cậu ngốc quá! Mặc đồ đi dự tiệc phải thật xinh đẹp, như mình vậy này"

Tặc lưỡi " mình làm gì có đồ như thế vừa hở hang lại diêm dúa"

- "Dạ thưa bà cô, đây là một hiện giờ đấy "

" Ủ ừ dạ thưa Hạo Nguyệt tí tí muội đã hiểu rồi"

- "Cậu theo mình lên phòng mau lên"

Nhược băng ngờ ngạc " Để làm gì? Mình muốn gặp hạo lạc ca ca "

- "Để làm cậu xinh đẹp gặp hạo lạc ca, nên cậu tốt nhất nên im lặng và theo mình"

Cô đành ngoan ngoãn theo hạo Nguyệt vào phòng

Một lúc sau

Tại phòng tiệc

Mọi người đang ăn thì bỗng dừng một số khách mời là nam giới "Ồ" lên một tiếng xì xào xì xào *****" Cô gái kia là ai thế? Nãy giờ tổ chức tiệc không thấy cô ấy. Xinh đẹp quá ***** và một số bàn tán khác nữa.... Toàn khen xinh đẹp hoặc tính hỏi cô ấy là thiên kim của tập đoàn nào.....

Hạo Nguyệt dắt Nhược Băng ra, cô bây giờ khác lạ hoàn toàn. Cô mặc một bộ váy dài màu tím nhạt, loại váy không dây, trải dài xuống chân trên vài khoát một chiếc khăn choàng mỏng thật quyến rũ. Còn tóc thì được uốn xoắn lại như xoáy nước, khuôn mặt của cô khi có chút phấn son lên thật đúng là mỹ lệ động lòng người. Hạo Lạc đứng ngắm nhìn cô từ nãy tới giờ ánh mắt mơ màng " Nhược Băng, em đẹp lắm" cô nhìn sang bên thấy Hạo Lạc đang đứng kế bên cô, cô không khỏi xúc động quên cả ý tứ nhảy nhào lại ôm anh " Hạo Lạc Ca Ca là anh thật sao, anh nhớ em không Nhược Băng, tiểu tiểu băng của anh nè" Trước hành động của cô Hạo Lạc không khỏi cười phì " Anh nhớ chứ nhớ rất rõ là đằng khác.... Lúc nhỏ em thường xuyên đánh anh... Tiểu nha đầu bạo lực đây mà "

Cô vừa đỏ mặt vừa giận lẫy " Anh lại chọc em nữa rồi.... Hức hức.."

Hạo lạc xoa xoa đầu cô " Đúng là tính giận lẫy vẫn không bỏ, em vẫn đáng yêu như ngày nào "

Hạo Nguyệt ho nhẹ một cái " hừm hừm chỗ đông người tình chàng ý thiếp dữ ta, ghen tị quá " chợt hai người đồng thanh reo lên " Hạo Nguyệt nha đầu này" hạo Nguyệt lại chọc tiếp " Đồng thanh ghê ha! Đúng là tâm linh tương thông" Nhược Băng và Hạo Lạc đỏ mặt xoay người qua chỗ khác, còn Hạo Nguyệt đứng cười thầm

Kết thúc bữa tiệc chính là tiệc mục khiêu vũ, các cặp đôi sánh bước với nhau trải khắp gian phòng tiệc, chợt Hạo Lạc nắm tay Nhược Băng " Em nhảy với anh một bài nha " vì chân của cô mang giày cao gót không quen nên đã sưng đỏ lên, cô không muốn từ chối Hạo Lạc nhưng chân như vậy làm sao mà nhảy " Hạo Lạc em.. Em " vừa nói cô vừa lấy tay xoa chân. Hạo lạc hình như là biết ý của cô bèn cạy chân cô ra " Chân em bị sưng nặng quá " anh bèn lấy túi đá xoa nhẹ quanh chân cô " Em có thấy thoải mái hơn chưa" cô mỉm cười đỏ mặt " Cảm ơn anh! Em đỡ hơn rồi" hai người đang nhìn nhau say đắm thì Hạo Nguyệt lại nắm lấy anh "Hạo Lạc ca ra nhảy với em một bài đi " anh nhìn về phía Nhược Băng, cô dường như ra dấu " Không sao đâu, anh nhảy với hạo Nguyệt đi" anh đành phải đi theo hạo Nguyệt.

Thiên Hàn chợt nhìn Nhược Băng chăm chú, nữ nhân này sao cô ta lại ở đây. Tốt lắm tôi bắt được em rồi! Lần này em chạy có đằng trời

Hắn liền đến thẳng chỗ ghế ngồi của cô " Vị Tiểu thư xinh đẹp này không biết tôi có vinh hạnh mời cô nhảy một bài không " cười nhạt

Cô đang xoa xoa phần chân bị sưng và ngược mặt lên trả lời " Xin lỗi tiên sinh chân tôi bị sưng nên không thể nhảy" chợt cô tái xanh mặt mày, cái tên nam nhân chết tiệt này sau lại ở đây? Mẹ bà nó xui chưa từng thấy? Chuyện này thảm rồi!

Chợt hắn kéo cô đứng dậy " Chào cô bé, chúng ta lại gặp nhau "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tôi muốn em

Cô dùng sức đẩy hắn ra nhưng vì cái chân đang bị thương nên theo phản xạ tự nhiên nên đã ngã vào lòng hắn, hắn ôm lấy cô sờ soạng " Nữ nhân, em đang cầu dẫn tôi phải không " cô liếc trông trắng nhìn hắn " Đồ biến thái thân kinh thả tôi ra " hắn lại nắm chặt lấy tay cô, cô bức đến nỗi không thể kiểm chế cơn giận trong lòng nên đã dùng chân định đá hắn, hắn dường như dự đoán được ý định của cô nên đã dùng chân chặn cô lại hai tay thì nắm chặt cô. Khiến cô trong thế bị động

Hắn nhẹ nhàng kẻ sát vào tai cô thổi hơi ấm vào khiến người vốn mất cảm như cô bần rùn " Nữ nhân, chân bị sưng mà còn hung hăng thế à ". Đồ nam nhân khôn khéo canh lúc ta yếu thế muốn lấn lướt ta à. Cô nghinh mặt lên nhìn hắn quát lớn " Đồ khôn khéo có giới dục chân của tôi lành khỏi, ra đánh tay đôi, một chọi một đừng có chơi kiểu hèn hạ như vậy" hắn đưa tay sờ má cô " Nữ nhân này cũng khẩu khí lớn quá đấy "

Chợt đằng sau có người kéo Lấy Nhược Băng lại phía sau " Thừa Lãnh tổng bạn gái của tôi không cần ngài bận tâm " Hạo Lạc nhìn hắn với ánh mắt đầy sát khí. Hắn cười đều " Chẳng qua tôi thấy vị tiểu thư đây xinh đẹp như vậy nhưng lại không có bạn nhảy nên đến giúp cô ấy thôi, tôi có ít việc bận xin về trước. Cáo biệt" hắn đi ngang qua kẻ vào tai Nhược Băng khẽ nhỏ " Em không trốn khỏi tôi đâu, hẹn gặp lại trong một ngày không xa " khuôn mặt cô

trở nên nhợt nhạt.

Hắn đi ra trước cửa ánh mắt quay lại nhìn hạo lạc, thằng khốn sẽ có ngày mày và cái gia đình khốn kiếp của mày sẽ trả một cái giá đắt và mày sẽ quỳ lạy trước mặt tao van xin như một con thú. Chờ đấy cuộc chơi chỉ vừa mới bắt đầu

Hạo lạc lòi Nhược Băng ra vườn hoa trên sân thượng mặt mày giận dữ, nắm bắt tay cô hỏi "Nhược Băng em và Lãnh tổng cơ quan hệ gì "

Cô vội vàng chối lia lịa " em không quen biết cái tên biến thái đó "

Anh chặn lời cô " không quen mà biết hắn biến thái "

Cô ấp úng " à thật ra thì...thì..."

Anh lại hỏi dồn " Hắn đã làm gì em, em có cho hắn chạm vào môi em không, em có thích hắn không, em...em đừng gặp hắn nữa được không?"

Gì thế? Hạo lạc ca ca bị sao thế? Minh đã làm sai điều gì à? Hạo lạc ca ca đang giận mình sao? Giận mình thật sao? Hay là đang ghen như chồng ghen vợ? Á á á Trầm Nhược Băng mày điên rồi? Mày khùng rồi

Cô bình tĩnh hỏi Hạo Lạc " anh đang ghen phải không?"

Hạo lạc đỏ hết cả mặt tuồng hết những gì muốn nói trong lòng ra từng chữ từng chữ một " đúng! Anh đang ghen đấy, anh không thích em nói chuyện thân mật với người con trai khác, anh không thích hắn động vào em, anh muốn người anh yêu chỉ nghĩ đến anh như anh nghĩ đến cô ấy đó chính là em Trầm Nhược Băng, Trầm Nhược Băng em có hiểu không"

Trong lòng cô bây giờ vô cùng hạnh phúc, hạnh phúc không nói nên lời.cô dường như mơ hồ lấp ba lấp bắp" Hạo Lạc Ca Ca anh đang đùa em sao? Haha anh đừng chọc em mà"

Anh bây giờ rất nghiêm túc " Nhược Băng em làm bạn gái của anh nha".

Cô vui như muốn hét lên, hai hàng lệ từ từ rơi xuống " anh có biết em chờ câu nói này hơn 5 năm rồi không? Em thật sự rất rất rất là thích anh... Em hạnh phúc quá" anh ôm cô vào lòng hai người hạnh phúc vỡ òa ôm chặt lấy nhau

Minh đã thành bạn gái của Hạo Lạc Ca Ca rồi sao? Một con nhỏ sỗ sàng như mình mà cũng có người yêu sao! Cuộc sống thật tuyệt vời.

Anh công cô được một nửa đoạn đường thì cô bảo " Anh thả em xuống đi em tự về được rồi anh còn phải về nghĩ để mai ngồi lên ghế giám đốc nữa chứ"

Anh cười " tương lai em sẽ là vợ giám đốc"

"Anh chọc em nữa rồi"

-"anh không đùa em đâu"

"Hứ ai thèm cưới anh"

-"thôi không chọc em nữa, như em về phải cẩn thận chân em còn đau"

"Cám ơn anh, đừng lo cho em không sao đâu "

Hai người tạm biệt ở đó

Khi bóng dáng của hạo lạc xa dần, thì phía sau có một bàn tay cầm một mảnh vải nhỏ bịt vào mũi cô, hai mắt cô dần dần nhắm lại không biết thế sự ra sao?

Khi tỉnh lại cô thấy hai tay mình bị trói chặt còn cô bị nhốt trong một căn phòng khá rộng " tên khốn kiếp nào đã bắt ta, còn trói ta lại, có giỏi cởi trói ra ta cho ngư nó đòn "tiếng nói của một người đàn ông vọng vào " Nữ nhân gan em cũng to thật đấy" cô nhìn kĩ lại mặt hắn và giọng nói này, sao mà quen thuộc vậy, a thì ra lại là hắn tên ác ma đáng ghét

" Ngươi thả ta ra, ngươi là ai? Sao năm lần bảy lượt muốn bắt ta"

Hắn kẻ sát cô " Tôi là Lãnh Thiên Hàn, chủ tịch tập đoàn Hàn Thị là người đàn năm ngày trước bị em đánh ở quán bar đó "

" À à tên khốn bị ta đánh bây giờ muốn đòi tiền thuốc men à, nằm mơ đi lão nương không có tiền"

-"tiền tôi không thiếu, tôi muốn thứ khác"

Cô la lên " Đồ khốn! Ngươi muốn gì "

- "Tôi muốn em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Năm điều kiện

Lời nói của hắn không khỏi làm cô đỏ mặt. Mẹ kiếp tên biến thái này đúng là ông có nội của biến thái hết lần này đến lần khác gây khó dễ cho mình! Cái tên thần kinh này cần uống thuốc! Cô hoảng sợ la lên

"Đồ điên, nguoi điên rồi! Ý nghĩa của câu nói đó là gì? Nói rõ cho ta! Ta ghét lòng vòng" phi vào mặt hắn một tràn nước mưa

Hắn tiến gần đến cô hơn, lấy tay nựng nịu đôi môi nhỏ xinh xắn như trái táo nhỏ của cô "ý nghĩa rất rõ ràng, tôi muốn em" vừa nói vừa kề sát mặt cô, khiến cô khó thở

Cô nhìn hắn với ánh mắt mơ hồ dường như vẫn còn sự ngờ ngợ "Muốn tôi? Muốn tôi làm cái quái gì chứ? Làm osin? Làm vật nuôi cho anh chà đạp à "

Hắn nói dịu dàng và khuôn mặt anh tuấn từ từ ôn nhu, khác hẳn với khuôn mặt đêu cáng khi nãy "Tôi muốn em làm nữ nhân của tôi, làm người phụ nữ của tôi! Chắc em hiểu rồi chứ? Nữ nhân nào đấy"

Cô bực tức lộ ra mặt, đồ chết tiệt nguoi nói ai nào ngán, ta mà được coi trời sẽ dạy cho nguoi một bài học tôn trọng phụ nữ! Hừ muốn mình làm nữ nhân của hắn? Chẳng lẽ hắn muốn mình làm chuyện xxx với hắn sao? Trời ơi, ý nghĩa thật bệnh hoạn

"Đồ nam nhân khốn khiếp ta tội lệ gì phải nghe theo lời nguoi, nguoi nghĩ nguoi là chủ tịch nhà giàu, lên xe xuống ngựa là muốn làm gì thì làm à? Ta khinh" cô phụt nước bọt vào mặt hắn

Hắn lấy tay quơ vệt, rồi bóp cổ cô "Nữ nhân, em lại muốn chết sao? Ngoan ngoãn nghe lời tôi, em sẽ có rất nhiều tiền "

Cô tuy ở thế bị động nhưng lòng dạ vẫn vững như kiềng, trợn to mắt, nghiêng nghiêng hai dòng lệ "Ta thà chết! Chứ không bao giờ phục tùng nguoi. Và càng không vì một số tiền bẩn thỉu mà phải bán rẻ lòng tự trọng của mình. Tuy tiền là món đồ ngon khiến ai cũng say mê, nhưng nó cũng là căn nguyên của sự ác độc. Đừng ép ta phải đánh nguoi"

Hắn cười nhẹ dùng ánh mắt am hiểm nhìn cô, Nữ nhân này thật thú vị, em là cô gái đầu tiên không cần tiền của tôi, là cô gái đầu tiên dám chống lại tôi, là một cô gái không bao giờ bị tiền đánh mất lí trí. Trời đã định em là nữ nhân tôi đang tìm kiếm. Tôi càng muốn chinh phục em

"Nữ nhân tôi cho em cơ hội cuối, một là làm nữ nhân của tôi được hưởng sung sướng, Hai là gia đình và sự nghiệp của Đường Hạo Lạc sẽ tan tành trực tay tôi. "

Cô không thể nào kiềm chế cơn giận được nữa "Thằng khốn, mày muốn làm gì Hạo Lạc Ca Ca" bức xúc cô đã thốt ra những lời nói thô bạo, những từ ngữ kinh tởm! Trầm Nhược Băng mày điên rồi hả? Sao lại có thể phát ngôn những thứ kinh tởm đó? Mày có khác gì tên ác ma kia đâu?

"Nếu em không thuận ý tôi, thì cả Đường gia và tập đoàn veston sẽ chìm trong khói lửa! Nhớ đấy tôi đã cảnh báo "

Tên ác ma này thật sự sẽ hại hạo lạc ca ca sao? Sao hắn có thể máu lạnh như vậy, hắn còn có lương tâm không? Công lý ở đâu khi kẻ xấu xa vẫn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật?.....chẳng lẽ.....chẳng lẽ.....cô út hai hàn lệ hít một hơi thật sâu.....Hạo Lạc Ca Ca em xin lỗi! Anh là người Em yêu nhất em không thể hai anh.....Em xin lỗi

"Được tôi đồng ý làm nữ nhân của anh nhưng anh phải hứa với tôi năm điều kiện, nếu anh không hứa có chết tôi cũng sẽ không đồng ý "

Tiểu hồ ly này lại dám ra điều kiện với mình sao? Được tôi sẽ chơi với em tới cùng, tôi sẽ chinh phục em

"Điều kiện gì? Tôi sẽ đáp ứng! Nhưng em không được đòi hỏi quá lớn "

Tên khốn này nghe nói rất sảo quyết. Mình phải ra điều kiện để hắn không được làm càn

"Anh đem laptop lại đây cho tôi! Tôi và anh sẽ làm một hợp đồng, sau đó sao chép vào USB anh giữ một bản, tôi giữ một bản. Nếu anh vi phạm tôi cũng có chứng cứ để biện hộ cho mình "

Hắn đem laptop lại, coi trời cho cô và tùy ý cho cô viết bản hợp đồng theo ý thích

Một lát sau

"Xong, tôi đã làm xong anh có thể xem lại "

Hắn nhìn vào bản hợp đồng mỉm cười nhìn cô " em hãy đưa ra năm điều kiện"

- "Điều kiện thứ nhất: không được hại hạo lạc ca ca"

" Được, tôi đồng ý"

- "Điều kiện thứ hai: không được gây khó dễ cho các quán bar đó nữa"

"Được, tiếp tục"

- "Điều kiện thứ ba: không được để mọi người trong trường biết tôi là nữ nhân của anh, anh không được gọi tôi là Nữ nhân bạo lực"

"Được "

- "Điều kiện thứ tư: không được xem vào chuyện cá nhân của tôi "

" Được, vậy còn điều kiện cuối cùng?"

- "Điều kiện thứ năm: vì tôi mới 17 tuổi chưa vị thành niên nên trong vòng một năm trước khi tôi 18 tuổi anh không được làm chuyện ấy với tôi"

" Được, nhưng em phải nhớ một điều"

- "Điều gì?"

" Khi 344 ngày tới trôi qua, em phải trở thành của tôi "

- "Được, Trầm Nhược Băng tôi hứa danh dự với anh "

Hắn bắt tay với cô ánh mắt nham nhở " Nhược Băng, từ ngày hôm nay em sẽ là tình nhân của tôi "..

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tôi yêu em rồi sao ?

Trầm Nhược Băng chỉ cần một năm thôi mà phải cố gắng sống tốt không để tên nam nhân chết tiết đó xem thường mà, mà phải chứng tỏ cho hắn thấy mà là một cô gái tự lập tự cường không bao giờ bị đồng tiền làm mất lí trí

" Đây nam nhân chết tiết kí kết hợp đồng xong rồi? Anh cho tôi về nhà được chứ"

Nữ nhân này đang đùa với mình sao? Em chấp nhận làm nữ nhân của tôi còn không biết nên làm thế nào à " Cô bé từ đây em sẽ sống chung với tôi! Em thuộc sở hữu của tôi"

Nam nhân biến thái này? Người dám coi ta là đồ vật sao? " Đây tôi đã chấp nhận làm nữ nhân của anh, mắc có gì không cho tôi về? Anh nói ai là vật sở hữu của anh. Tổng Tài Đại Nhân tôi không phải đồ chơi của anh"

Hắn lại áp sát cô vào tường " Dường Như em xem trọng bản thân của mình quá rồi! Trong 364 ngày tới em cần bản là đồ chơi của tôi "

Nam nhân các người thật sự khinh thường nữ nhân bọn ta một cách quá đáng, không có nữ nhân thì ai tạo ra nam nhân các người? Một lũ khốn khiếp" ở vâng tổng Tài Đại Nhân muốn nghĩ sao thì tùy! Nhưng thưa tôi còn phải về nhà để sáng mai đi học"

- " không cần! Mai tôi sẽ đưa em đến tận trường"

Cái đồ nam nhân không biết lí lẽ, việc học của ta rất quan trọng người biết không? Đồ tổng Tài mất não! " Anh quá đáng vừa thôi, tôi còn về giặt đồng phục nữa, không có đồng phục lấy gì sáng mai tôi đi học. Chứ không rảnh như anh suốt ngày chỉ dùng tiền sĩ và người khác"

- "Em đừng nói với tôi là em có duy nhất một bộ đồng phục nhé?"

Tên thần kinh này bây giờ còn soi mói ta nữa " tổng Tài Đại Nhân anh đã vi phạm hợp đồng, không được xen vào đời sống cá nhân của tôi "

- "Tôi không soi mói em, nhưng em phải trả lời câu hỏi của tôi " trừng mắt nhìn vào Nhược Băng

" Phải là do nhà tôi nghèo không có khả năng mua nhiều đồng phục, nên chỉ có một bộ duy nhất. Nhưng đã bị bỏ quên ở cái quán bar chết tiệt đó? Tại gặp anh mà tôi xui xẻo thế đấy!!!"

Lời nói của cô có chút tự ti, có chút tủi thân đau thương khiến anh cảm giác thương cảm cô. Tại sao một cô gái nhỏ như thế lại có một hoàn cảnh đau lòng như vậy, 17 năm qua cô phải chịu đựng như thế sao. Hắn đột nhiên hôn lên vầng trán của cô " Tôi sẽ không để em phải chịu đựng những đau khổ, mất mát như thế nữa. Từ hôm nay, em sẽ do tôi bảo vệ"

Cô đột ngột bị hôn khiến cô ngượng ngùng đẩy tên ác ma đó ra, đỏ mặt. Sao hắn lại hôn mình? Á trời ơi là trời 17 năm giữ thân trong sạch bây giờ gặp hắn, hắn lại ngang nhiên chiếm tiện nghi của mình! Chết đi đồ biến thái

Cô thủ vô định lấy tay đấm hắn thì bị hắn nắm tay lại ôm chặt cô " em lại tính đánh tôi bằng mấy chiêu teakwondo mèo cào này à "

Mèo cào cái em gái anh, đồ khốn " đồ khốn thả ta..... Ưm ưm"

Tình hình gì đây, cô chưa nói dứt lời thì miệng cô đã bị bao phủ bởi nụ hôn của hắn. Nụ hôn của tên ác ma này tuy đột ngột nhưng lại rất ngọt ngào.

Ánh mắt ôn nhu của hắn, đôi môi của hắn và bờ môi nhỏ nhắn của cô đang chạm vào cô! Khuôn mặt anh tuấn khiến nữ nhân không thể từ chối... Cô đắm chìm trong nụ hôn đó, cô mơ màng không hề động thủ. Hắn thấy vậy đã hôn cô rất sâu, sâu hơn nữa muốn biết cảm giác khi hôn một cô gái mình thật sự động lòng sẽ ra sao. Miệng của hai người dây dưa một hồi lâu..

Có cái gì đó đánh thức lí trí của cô, bảo cô phải dừng lại, Trầm Nhược Băng con ngốc này! Đây là nụ hôn đầu tiên, nụ hôn đầu của mày đó, mày hứa là để dành cho Hạo Lạc Ca Ca sao bây giờ để bị lay động bởi tên nam nhân khốn khiếp này.

Cô lại đẩy hắn ra mặt đỏ như hai trái cà chua " đây là nụ hôn đầu của tôi. Đồ khốn sao anh lại cướp nó đi chứ " vừa nói vừa lấy tay đánh vào hắn tới tấp

Còn hắn thì thân nhiên ôm cô lại, tay sờ mông cô vỗ bốp bốp " Em tin chỉ một câu nói nữa thôi là tôi sẽ mần thật em không?"

Hắn mạnh quá, chẳng lẽ đây là sức mạnh của nam nhân sao? Mình không thể chống cự, nếu không hắn sẽ phá hủy hợp đồng mất, được vì hạo lạc ca ca ta nhìn người

Cô im thin thít đỏ mặt quay sang chỗ khác

Em đúng là một cô gái mà tôi đang tìm kiếm, một cô gái thuần khiết chưa hề rung động đầu đời. Em khác với những loại nữ nhân tôi từng gặp. Trầm Nhược Băng em là của tôi

Hắn ôm cô vào trong lòng ngực của mình, bây giờ ngực cô và ngực hắn giáp vào nhau cảm giác rất ấm áp dịu dàng, khác hẳn với bản tính lạnh lùng của hắn " Trầm Nhược Băng, trời sinh em ra định sẵn là dành cho tôi, nên nụ hôn và rung động đầu đời của em đều dành cho tôi "

Tôi yêu em thật rồi sao

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ngủ lại nhà hắn

Một hồi sau khi bị hắn ôm ấp cô mới tìm cách đẩy hắn ra, hậm hực " Đồ khùng ôm đủ chưa? Tôi muốn về nhà "

" Em mới gọi tôi là gì?" Hắn nhìn sang bên cô với vẻ mặt không vừa ý

Cô kiên quyết" Tôi gọi anh là đồ khùng! Đồ khùng nghe rõ chưa "

Hắn liền cúi đầu xuống dùng miệng hôn lên cổ cô, làn da trắng muốt khiến nam nhân không khỏi động lòng. Hắn để lại một dấu nhỏ màu đỏ trên cổ của cô nặc cho vùng vẫy " Sao này em còn gọi tôi như thế, thì tôi sẽ hôn em một cái "

Cô tức giận xoa xoa cái vết hôn màu đỏ trên cổ quát lên " Mẹ kiếp cái tên biến thái này, người cảm tình con chó à? Cấn đau như quý, hôn cái Em gái người! "

Hắn lại đè cô lên ghế sofa, vì cô đang khoát trên người chiếc áo không dây để lộ một bờ vai mịn màng hắn lại hôn lên vai cô chụt chụt.. một hồi sao từ cổ đến vai của cô trải dài các vết hôn màu đỏ...cô bị hắn đè lên nên không thể chống cự..thế là bị hắn lần này đến lần khác ăn đậu hũ

" Tôi là tổng Tài của một tập đoàn lớn vậy mà bị em gọi là biến thái, nụ hôn thứ Hai này là trừng phạt dành cho em!"

Khi hắn vừa buông tay ra cô liền dùng hết sức lực còn lại đá văng hắn ra, lấy tay che đi bờ vai đầy vết hôn màu đỏ " Khốn khiếp mà trừng phạt cái gì

chứ! Đây chỉ là cái cớ để người chiếm tiện nghi của ta huhu. Nụ hôn thứ hai cái con khi cần đến buốt bờ vai của ta rồi đây này khốn nạn, xấu xa huhu. Chân của ta mà không bị sưng thì người biết tay ta ".

Hắn lại cười rồn " em vừa gọi tôi là gì? Muốn sưu tập vết hôn của tôi lắm phải không?".

Nam nhân chết bầm lão nương nhịn người? Sao này có dịp ta sẽ cho người biết tay. Hừ đồ dâm dê mất nết dám hôn ta, dám chiếm tiện nghi của ta. biến thái vô sỉ, trời ơi tội nghiệp cái vai của mình quá hức

" vậy người muốn ta gọi người là gì? Tổng Tài hả lãnh tiên sinh "

Nữ nhân này đúng là ngu ngốc, hắn ung dung đáp " Gọi tên tôi "

Cô lại nhìn hắn " Tên anh là gì tôi không biết? "

Hắn nắm chặt bờ vai bé nhỏ của cô " Em hãy nhớ kĩ tên tôi, Lãnh Thiên Hàn"

" Vậy tôi gọi anh là Hàn được rồi chứ? Tổng Tài Đại Nhân"

-"Được "

"A cho tôi hỏi thêm một điều nữa"

-"Điều gì? Em cứ hỏi"

"Anh năm nay bao nhiêu tuổi?"

Nữ Nhân này sao tự nhiên hỏi tên mình? " Tôi 29 tuổi "

Cái gì, tên cầm thú này 29 tuổi. Mình 17 hắn 29.... mười tám, mười chín, hai mươi...á trời hắn lớn hơn mình 11 tuổi, hừ đúng là thứ trâu già thêm gặm cỏ non hừm hừm

Cô gượng cười" à vậy là anh bằng tuổi cha, tuổi chú của tôi "

Hắn đang uống tách cafe bèn phụt ra hết, sát khí trùng trùng nhìn vào cô " Em dám chê tôi già?"

Thôi chết lại chọc tức hắn rồi? Trời ơi chỉ sơ ý gọi hắn là biến thái thì bị hắn hôn cho buốt vai, bây giờ lại chê hắn già. Á á á không lẽ hắn muốn xxx mình

Cô lấy tay quơ lung tung, nhắm mắt quơ đại " ahuhu xin lỗi tôi không có ý đó, anh lớn hơn tôi 11 tuổi đâu có già đâu, ngược lại anh rất tinh và đẹp trai.... " Lấp ba lấp bắp

"Ồ em khen tôi đẹp, em đang si mê tôi"

Tên này bị thần kinh nặng rồi, hức người mà đẹp trai chắc trai xấu chết hết rồi quá " muốn nghĩ sao thì tùy, bây giờ tôi muốn về nhà "

-" giờ tối rồi em cứ ngủ ở đây, mai tôi sẽ đưa em đến trường "

" Nhưng tôi cần phải về nhà, không có đồng phục sao tôi tới trường. Với lại tôi mà không về nhà mẹ tôi lo lắng...."

-" em đừng quên bây giờ em là phụ nữ của tôi cho nên tất cả đều phải nghe lời tôi"

" Anh đừng quên bản hợp đồng, điều thứ tư trong điều khoản không được chen vào đời sống cá nhân của tôi "

-" Tôi không quên! Đây không phải chen vào đời sống của em mà là lệnh "

Hừ mệnh với chả lệnh, ác ma ta ghét người

Hắn bế cô vào một căn phòng khác, khá là rộng rãi căn phòng được trang trí rất bắt mắt, gọn gàng cô vùng vẫy hai chân " Thả tôi ra, anh muốn làm gì? Đây là phòng của ai "

-" đây là phòng ngủ của chúng ta, tôi chỉ dìu em vào ngủ thôi mà "

Phi phi phi hừ cái gì mà phòng ngủ của chúng ta, đúng là năm nhân mặt dày

" Ý của anh là gì, đừng có vi phạm hợp đồng nha điều này trong điều khoản từ nay đến 464 ngày tới anh không được làm chuyện ấy ấy với tôi"

-" Tôi nói là sẽ giữ lời em cứ yên tâm, ngủ đi đã tối lắm rồi! Em muốn biến thành gấu trúc à "

Hừ hừ ngủ thì ngủ ta sợ người chắc người dám động vào ta, ta sẽ cho người liệt dương. Vừa mới nằm lên gối là cô đã nhắm tịt mắt ngủ ngáy khò khò

không biết trời trăng gì nữa.

Thiên Hàn nhìn kĩ vào khuôn mặt của người con gái đang ngủ trước mặt mình không khỏi động lòng đôi môi hồng xinh xắn, sóng mũi cao, hai hàng mi cong cong, đôi chân mại thanh tú và khuôn mặt y chang một đứa con nít đang say giấc nồng

Hắn liền hôn nhẹ lên trán cô " Vợ của anh, ngủ ngon "

Tại sao mình lại gọi nữ nhân này là vợ? Chính hắn cũng không hiểu tại sao mình lại ôn nhu và chỉ muốn bảo vệ cô gái nhỏ này thôi. Đây là lần đầu tiên anh đắm đuối nhìn một nữ nhân đang ngủ, cũng là lần đầu tiên anh lại hôn trộm như thế. Chẳng lẽ ta lại động chân tình với nha đầu này sao?

Tình yêu là một thứ gì đó đến bất ngờ và không có một cách nào lí giải ra được. Chỉ muốn bảo vệ và yêu thương đối phương. Một tổng Tài ác ma như hắn cũng có ngày phải yêu một nữ nhân nhỏ bé như cô ấy sao

.....

---sáng hôm sau---

Khi ánh nắng ban mai đang chiếu qua cửa sổ, trên chiếc giường sang trọng được đóng bằng gỗ quý có một cô gái nhỏ nhắn khuôn mặt thuần khiết động lòng người đang thức giấc. Đó chính là Nhược Băng

Cô thức dậy sao một buổi tối mệt mỏi, đang vươn vai lên thì đột nhiên có một cái gì đó đang ôm chặt lấy cô. Hả? Tình huống gì đây. Cô đang nằm trong lòng của một nam nhân mà không ai khác đó là Lãnh Thiên Hàn

Á cái tên này đang ôm chặt lấy thân hình nhỏ bé của cô mà còn không mặc áo, tên biến thái vô sỉ

" Lãnh Thiên Hàn, anh đã làm gì tôi "

Cô vừa nói vừa lấy gối đập đầu Thiên Hàn tới tấp..

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Bàn tán

Hắn bực tức đề cô xuống giường dùng hai bàn tay to lớn của hắn chặn lấy tay cô, chờ cô bình tĩnh rồi mới hỏi " Nữ nhân em điên rồi sao? "

Điên cái đầu nguoi đấy tên ác ma vô sỉ, dám làm chuyện đáng xấu hổ với một nữ sinh yếu đuối như ta. Ai là người phải điên đây

" Lãnh Thiên Hàn, có phải tối qua anh đã làm chuyện không bằng cảm thú với tôi phải không? Đồ vô sỉ, biến thái, dê già mất nết "

Nhìn thấy bộ dạng của cô khiến hắn khoái chí cười thầm, cô gái này tại sao lại ngốc như thế! Thiên Hàn tôi là người lãnh đạo tập đoàn lớn nhất nhì Trung Quốc mà lại lợi dụng một cô gái nhỏ nhắn như thế à? Em khinh thường tôi quá rồi đây

Hắn quyết định sẽ chọc cho cô một phen xem phản ứng của cô thế nào

" Hôm qua đúng là em rất nhiệt tình, bây giờ ngấm lại muốn làm thêm một lần nữa " hắn cười đều nhìn qua phía cô

Cô bây giờ đỏ cả mặt kèm theo con thịnh nộ, đồ biến thái vô nhân đạo, sao hắn lại ác độc như thế? Ta giết nguoi

" Đồ khốn khiếp, đi chết đi " cô vùng lên đánh lên đầu hắn tới tấp, cái chân hình như đã đỡ hơn nên thuận tiện đá vô chỗ hiểm của hắn

Hắn không ngờ chỉ một câu nói đùa của hắn mà cô lại phản ứng thái hoá như vậy, còn dám đánh hắn nữa chứ. Nữ nhân này đúng là sẵn sàng, hung hãn.

" Em điên à "

Cô lấy chân đạp lên đầu của hắn, còn lấy tay chỉ ngược xuống mặt hắn " Ta điên thật rồi đây, đồ khốn dám cướp đi sự thanh bạch của ta, ta giết chết nguoi sau đó sẽ tự thú. Đồ cảm thú bất lương "....

" Huhuhu ta để dành tắm thân trong sạch gần 17 năm nay chỉ trong một đêm đã bị nguoi chà đạp "

" Nguoi xem ta phải sống sao cho vừa với miệng đòi đây "

" Cuộc đòi ta như vậy đã chấm dứt huhu hức hức "

Cô òa khóc lên, bây giờ trong đáy lòng của hắn như bị ai đâm hàng ngàn nhát dao. Hắn không nỡ nhìn người con gái hắn yêu phải khóc

"Nữ nhân em nín khóc liền cho tôi, đây là lệnh"

Cô lấy tay nắm đầu hắn ngược lại về phía sao "Nín nín cái đầu nguoi, sao lúc nguoi làm việc xấu không nghĩ đến hậu quả của mình bây giờ van xin ta tha mạng "

Hắn bây giờ bức tức thật rồi, đường đường là chủ tịch tập đoàn lớn, một thủ lĩnh dẫu mặt của một trùm mafia khét tiếng mà bây giờ bị một nữ nhân đè đầu, lẳng nhục từ nãy đến giờ à. Hắn dùng sức kéo cô nằm xuống ngã vào lòng hắn

"Này em bình tĩnh lại cho tôi"

---" bình tĩnh cái mớ meo, nguoi bị hại là ta chứ đâu phải nguoi " cô vùng vẫy lấy chân định đạp hắn nhưng bị hắn kẹp lại ở thế lưỡng nan " tôi chưa làm gì em, tối qua em ngủ ở trên chiếm hết giường của tôi tôi đành ngủ sofa "

"Vậy sao sáng ra nguoi nằm kế ta, lại còn không mặc áo"

--"Tôi thức sớm đi tắm khi trở ra định kêu em dậy nhưng em ngủ sai như chết ấy...."

"Vậy sao anh nằm kế tôi còn ôm chặt tôi nữa chứ "

--" em đừng quên em đang là tình nhân chính thức của tôi

"Tôi...tôi"

Hắn hôn lên môi của cô một cái nhẹ rồi bảo " Em thay đồ đi tôi đưa em đến trường, nhân tiện chiều nay em chuyển qua nhà tôi "

--"" cái gì?" Cô mắt chữ A mồm chữ O nhìn hắn há hốc nhìn hắn

"Bộ đồng phục cũ của em còn ở chỗ tôi, hôm nay em cứ mặc tạm mai tôi sẽ mua bộ mới cho em "

-----Một lúc sau-----

Tại cổng trường nữ sinh X, tất cả mọi người tròn xoe mắt nhìn chăm chú vào một chiếc xe benz màu đen trầm trồ khen ngợi

*** Xe gì mà đẹp thế?***

***Oa chắc hẳn là nhà rất nhiều tiền mới đi chiếc xe sang trọng như vậy ***

Ước gì được ngồi lên một lần

[Xi xầm xi xầm pla pla]

Từ trong xe Nhựt Băng bước ra mặt cúi xuống không muốn làm tâm điểm của sự chú ý. Khi thấy bóng dáng cô từ từ biến mất. Hắn mới chạy xe đến công ty

Mọi người bu lại vây quanh nhựt băng hỏi tới tấp

Trần Nhựt Băng sao hôm nay cậu lại ở trên chiếc xe sang trọng đó

Kể tớ nghe với sao cậu lại được đưa đi học bằng xe đó

[Hòì dòn pla pla ple ple]

Cô ghét nhất là mấy người nhiều chuyện, đã thế còn hỏi cô như tra khảo tù nhân vậy. Cô bít hai tai chạy thẳng vào lớp không chú ý đến mấy người xung quanh

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lại chạy trốn

Vừa mới thoát được đám đông phiền phức đó chợt đằng sau có người gõ lên đầu cô một cái (cốc) " Đồ ngốc này, hôm qua buổi tối sao cậu không về nhà hả? Cậu biết mẹ cậu lo lắng cho cậu không, từ tối hôm qua đến giờ mẹ cậu cứ gọi qua hỏi tở quai " Hạo Nguyệt vừa cốc đầu cô vừa trách móc

Nhược băng xoa xoa cái đầu bực lấm " Cái cô này cốc đầu tở như vậy biết đau lấm không"

Hạo Nguyệt lại cốc thêm một cái nữa " Cốc đau cho cậu chừa cái tật làm mẹ cậu phải lo lắng"

Cô cũng lo lắng cho mẹ cô ở nhà, trong lòng cứ bần thần " mẹ tở sao rồi? Cậu có nói giúp tở không? Huhu chiều nay thế nào về mẹ mình cũng dầm một trận " mắt tròn xoe như năn nỉ Hạo Nguyệt

Hạo Nguyệt bủn mũi cô một cái " Bác gái vẫn ổn, cậu phải cảm ơn tở đi! Hôm qua thực sự cậu không về làm bác ấy rất lo lắng bác ấy cứ hỏi tở liên tục, nên tở đã nói dối là cậu ngủ lại nhà tở! "

Cô nhàu lại ôm Hạo Nguyệt tới tấp " cảm ơn bạn hiền tở biết cậu tốt với tở nhất mà "

Hạo Nguyệt nắm tay cô giờ lên trước ngực " chúng ta là bạn thân cơ mà, không tốt với cậu thì tốt với ai bây giờ? Mà nè, hôm qua cậu đi đâu mà không về đây hả, khai ra tở sẽ giữ bí mật dùm cậu "

Nỗi lo âu trong lòng cô vừa mới tắt thì lại bị Hạo Nguyệt khơi lại. Làm sao đây? Không thể nào cho Hạo Nguyệt biết chuyện mình chấp nhận làm tình nhân của tên khốn kia được

" À ừ thật ra là thế này....ừm...hôm qua tở ngủ lại nhà một người chị em bà con xa, vì hôm qua là sinh nhật của chị ấy haha"

Cái đồ ngốc này tở nhìn sơ qua thôi cũng biết là cậu đang nói dối rồi, được lấm dầm nói dối với bản cô nương. Hạo Nguyệt lấy tay thọc lét Nhược Băng làm cô cười đỏ mặt

" Này này thọc cho chừa dầm nói dối tở này " Hạo Nguyệt vừa nói vừa lấy tay thọc cô tới tấp

Nhược băng cường rành rạch vừa chống lại" haha hạo Nguyệt cái cô này buông ra ha ha nhột chết tở rồi đây này hahaha... "

Bỗng dưng Hạo Nguyệt thấy những vết tím từ cổ nhược băng tràn đầy từ cổ xuống vai, cô la lên " Trời ơi, Nhược Băng sao trên cổ cậu lại có mấy dấu vết bầm tím thế? Để tở dắt cậu lên phòng y tế bôi thuốc"

Cô vội lấy tay che miệng hạo Nguyệt lại " cậu nhỏ tiếng một chút cho tở nhờ "

Hạo Nguyệt kê vào tai Nhược Băng hỏi nhỏ " cậu bị sao vậy? Sao có nhiều vết bầm thế "

Hic thảm thật rồi mấy vết hôn của tên khốn kia đậm quá sao mình giấu được đây, đồ nam nhân khốn nạn chết quất nguoi đi cho xong

Cô gượng cười với Hạo Nguyệt " à mấy cái vết bầm này là mình bị kiến cắn "

" Kiến gì mà độc thế? Bầm từ cổ đến vai " nghi ngờ

Cô đang cứng họng thì tiếng chuông báo hiệu vào tiết đã đến, cô mừng vui non nót

Vậy là thoát được những câu hỏi hóc búa của Hạo Nguyệt rồi, ày tính ra ông trời còn thương mình hìhì

Khi Tan học

Tất cả mọi người trong lớp thi được về trước, còn cô thì bị phạt ở lại dọn dẹp vệ sinh vì lúc trưa ngủ gật trong lớp đã thế còn phải nghe thầy giáo tụng kinh nữa chứ! Hôm nay đúng là một ngày xui xẻo

Cô vác xác lê thê đi về với tâm trạng buồn bực, trời ơi sao hôm nay xui xẻo thế kia? Bị phạt, bị hạo Nguyệt tra hỏi, bị tên khốn khiếp kia lợi dụng. Trầm Nhược Băng mày đúng là xúi quẩy mà

Khi gần tới cổng trường chợt cô thấy có chiếc xe benz màu đen đợi sẵn, chiếc xe rất quen hình như là của tên biến thái đó

Cái định mệnh gì vậy? Tên khốn tính ám ta nữa à? Ám ta một ngày chưa đủ sao bây giờ tính ám tiếp? Không được phải tìm cách thoát thân về nhà ngay mới được

Trong đầu cô loé ra ý nghĩa " a phía sau trường có một cái cây rất lớn. Chỉ cần trèo lên cây đó rồi phóng qua tường vậy là ra được ngõ tắt về nhà rồi "

Cô liền chạy về phía cái cây lấy cặp sách quăng qua bức tường rồi nhanh thoăn thoắt phóng lên cái cây chỉ trong vòng chớp mắt thân hình bé nhỏ của cô đã qua khỏi bức tường, cô lần theo ngõ tắt về nhà

Trước cổng trường

Thiên Hàn đứng đợi cả buổi không thấy bèn lấy chân đạp lên mui xe " Mẹ kiếp, shit " hần lấy điện thoại ra gọi cho tay sai của hần

Đầu dây bên kia vang lên " Lãnh tổng có chuyện gì sai bảo "

" Triệu tập đàn em của bọn mày nội từ đây tới sáng dù có lục banh cái thành phố S này ra phải bắt được con nhóc đó cho tao "

Đầu dây bên kia " Vâng, chúng tôi sẽ làm ngay "

Hắn cúp máy. " Trầm Nhược Băng cô nhóc này đúng là phải tôi cần chỉnh lại em, nếu không em coi trời bằng vung "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bắt được em rồi

Khi cô về đến nhà thì cô thấy có tiếng cãi lộn trong nhà cô. quai lạ nhà mình hôm nay có khách sao? Ôn ào thế chẳng lẽ đang tranh cãi? Không được phải vào trong xem sự tình ra sao

Khi cô bước vào thì thấy mẹ cô đang ôm lấy chân của bà chủ nhà van xin thăm thiết

" Tôi xin bà, hãy cho tôi thêm một tuần nữa tôi sẽ trả hết tiền nhà cho bà! Đừng đuổi chúng tôi đi "

Bà chủ nhà là một người đàn bà ác độc không hề biết thương người. Bà ta sở hữu một vóc dáng mập ú kèm thêm ánh mắt gian trá làm cho người khác nhìn vào không có chút thiện cảm

Bà ta dùng chân đá mẹ của cô qua một bên chỉ tay hướng ra ngoài đường " không có tiền thì ra đường mà ở, chỗ của tôi không phải từ thiện mà chứa chấp lũ ăn mày như các người

Bà già khốn khiếp dám đánh mẹ của tôi, cô tức giận trong lòng chỉ muốn xé xác bà ta ra. Lửa giận bùng phát như muốn thiêu cháy căn nhà cô nhậu lại đỡ mẹ của cô

" Mẹ, mẹ à mẹ có sao không? Mẹ trả lời con đi "

Mẹ cô lấy hai tay xoa lên gò má của cô trong ướn hai hàng lệ " Mẹ không sao đâu, con đừng lo "

" Mẹ bị người đàn bà khốn khiếp kia đánh như vậy mà nói không sao? mẹ đừng lừa con mà " nói xong cô đỡ mẹ cô đứng dậy chỉ tay lại hướng bà ta

" Đây bà già tiền mẹ con tôi nợ bà tôi sẽ trả, còn việc bà đánh mẹ tôi. Tôi yêu cầu bà phải xin lỗi "

Mẹ cô nắm tay cô gì lại

" Không sao đâu! Con đừng làm như vậy không nên "

Cô cãi lại " cái gì mà không nên? Chúng ta tuy nghèo nhưng cũng là con người, bà ta đừng ý có tiền thì làm gì cũng được. Bà ta đánh mẹ con không đánh lại bà ta là nể lắm rồi đấy "

Mẹ cô thì xin cô đừng làm lớn chuyện nữa còn cô thì cứ bắt bà chủ đó xin lỗi khiến hai người phải xảy ra tranh cãi. Xi xào xi xào

Bà chủ nhà thấy vậy la lên " Câm ngay! Hai người muốn diễn một màn kịch giả bộ đáng thương để tôi thương xót hả "

" Đúng là hạng đàn bà như mẹ cô chẳng có gì tốt đẹp! Không có tiền nhà thì cút ra ngoài cho tôi "

Cô vừa mới nghe vậy liền xông tới chửi xối xả vào mặt bà ta

" Bà già, bà vừa mới nói cái gì? Tôi cảnh cáo bà đừng động đến mẹ của tôi "

Bà ta vênh mặt ra " Đứa con hoang như mày không có tư cách nói chuyện với tao! Mày nên nhớ mẹ mày là con hồ ly chuyên quyến rũ đàn ông mới sinh ra thứ con hoang như mày "

" Thứ không chồng mà có con tốt đẹp gì đâu mà bắt tao hạ mình xin lỗi, mày chỉ là thứ không cha! Không được giáo dục "

Cô xô bà ta ngã xuống đất

" Bà có tư cách gì mà nói mẹ tôi như thế "

" Bà có tư cách gì mà phán xét tôi "

" Bà biết gì về cha tôi mà nói thế! Tôi còn chưa biết cha tôi như thế nào! Nhưng tôi khẳng định với bà cha tôi tuyệt đối không phải loại người đó. Cha tôi và mẹ tôi nhất định rất yêu thương nhau sao đó mới có tôi hiện diện trên cõi đời này "

" Bây giờ tôi yêu cầu bà rút ra khỏi đây trước khi tôi điên lên, tôi không biết mình sẽ làm gì đâu "

" Có thể tôi sẽ giết bà!!!"

Cô vừa nói vừa khóc, hai hàng lệ chảy dài xuống khoé mắt đỏ cay

Bà ta nhìn cử chỉ của cô rất đáng sợ, nên đứng lên và vội vàng chạy ra cửa chính. Tuy sợ nhưng vẫn đứng ngoài cửa hết vọng vào " Đợi đó hai mẹ con bà chưa yên với tôi đâu. Dọn nhà đi là vừa, tôi sẽ quay lại "

Cô lấy chiếc giày ném ra ngoài cửa chỗ bà ta đứng, bà ta hoảng hồn chạy như bị ma ám

Mẹ cô chỉ biết ngồi ôm lấy cô khóc to lên

Còn cô thì ngồi bất động không nói năng gì cả, chỉ có hai hàng lệ trên mắt cô cứ rơi hoài rơi mãi

Cô khóc trong tiếng nấc thiết tha. Chỉ vì ngày ấy mẹ cô yêu cha cô rồi bị hai bên gia đình cấm cản, cha cô vì buồn quá nên đã đi du học tha phương còn mẹ cô mới biết là mình đã mang trong người giọt máu của ông ta. Vì sợ bị dị nghị nên bà đã lặng lẽ rời xa gia đình sống ở một nơi cách xa những kỉ niệm của bà và ông ta. 17 năm âm thầm chịu đựng để nuôi lớn cô. Tuy nhà không giàu nhưng sớm tối có hai mẹ con hủ hỉ với nhau là bà cảm thấy hạnh phúc rồi. Cô biết chứ! Cô biết tất cả hết chứ. Cha cô là người đã bỏ rơi mẹ con cô. Thậm chí còn không biết đến sự hiện diện của cô nhưng cô vẫn mong một ngày nào đó được gặp mặt ông ta, được ôm lấy ông ta gọi tha thiết tiếng cha, được trách móc. Tại sao ông ta lại bỏ rơi mẹ cô, tại sao họ phải chịu cảnh đáng thương như thế này

Mẹ cô ôm chặt lấy cô xoa xoa cái đầu nhỏ nhắn " Nhược Băng? Con có hận mẹ không "

Cô trườn dậy nhìn mẹ hai mắt vẫn còn ửng đỏ " Tại sao con phải giận mẹ chứ? Mẹ là người con yêu nhất mà "

Mẹ cô cười nhẹ, âu yếm cô ôm cô thật chặt vào lòng mình

Trong lúc hai mẹ con cô đang dang trào cảm xúc bỗng từ ngoài cửa có tiếng bước chân

" Nữ nhân, tôi lại bắt được em rồi!! "

Sao cái giọng này nghe quen quen. Hình như là..

Cô quay đầu lại há hốc mồm kêu lên " Lãnh..... Thiên.....Hân.....Sao anh biết tôi ở đây "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thuyết phục

Hắn thấy cô khóc trong lòng hắn khó chịu lắm, không để ý đến mẹ của cô hắn nhào lại ôm lấy cô

"Em không được khóc, tôi không cho phép em khóc"

Hức thật buồn cười tôi khóc là quyền của tôi liên quan gì đến anh, cô đẩy hắn ra

" Buông tay ra khỏi người tôi "

Hắn mới nhớ lại là hắn chạy lại đây để bắt cô, hắn ra hiệu kêu bọn đàn em của hắn vào lời cô đi

" Anh làm cái quái gì thế?"

Hắn sờ mặt cô nhẹ nhàng lướt xuống mái tóc dài óng ả

" Em không nghe lời tôi còn muốn bỏ trốn, nên tôi phải bắt em"

Mẹ kiếp hấn xem mình là cái gì chứ? Đồ chơi của hấn à? muốn làm gì thì làm chắc. Cô vùng vẫy liên hồi

" Thả ra, có ngon buông ra tôi xử đẹp hết từng đũa "

Hấn lại giữu cọt cô

" Đã không còn sức sao cứ thích tỏ vẻ mạnh mẽ làm gì?"

Cô nhún mạnh

" Anh tôn trọng tôi một chút, mẹ tôi còn sờ sờ ở đó "

Hấn mới bắt đầu chú ý phía sau hấn là một người phụ nữ tuổi trung niên, mái tóc dài đen và kèm theo vài sợi bạc được bới cao lên. Tuy cách ăn mặc đơn giản nhưng nhìn bà thật tao nhã, hấn cuối đầu trước bà

" Cháu chào bác ạ "

Cả cô và bọn đàn em của hấn đều há hốc mồm, ngạc nhiên. Hấn đường đường là chủ tịch uy nghi của tập đoàn lớn giới thượng lưu 10 người hết 9 người phải cung kính hấn, giới hắc đạo phải gọi hấn là đại ca mà bây giờ hấn lại cuối đầu chào một bà già không tên không tuổi, Tổng Tài ời phong độ hẳng ngày của anh đâu rồi

Mẹ của cô ngạc nhiên hỏi lại

" Cậu là ai? Sao lại quen con gái của tôi? Sao lại cho người bắt nó, tôi xin cậu hãy tha cho con bé nó còn nhỏ người non dạ nếu có gì mạo phạm thì tôi sẽ dạy dỗ lại nó"

Chợt hấn cắt ngang

" không cô ấy không làm gì hết!"

Bà thờ phù

" Vậy sao cậu lại bắt nó, cậu và nó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cô nói vào

" Dạ không, không có chuyện gì đâu ạ hìhì "

Hấn cười mỉm

" Dạ cháo là cấp trên của em ấy, cháu muốn cho em ấy vào công ty cháu làm "

Bà lại ngạc nhiên lần nữa

" Con gái tôi mới 17 tuổi chưa vị thành niên, sao có thể vào công ty làm được "

Hấn cười xoa và bắt đầu tiếp chuyện với bà, hấn diện đủ mọi lí do để bà cho phép cô làm ở công ty hấn

Cái tên hỗn đàng này rốt cuộc muốn làm gì đây?

Một lát sau

Mẹ cô tươi cười với hấn

" Tôi mong cậu sẽ giúp cho con gái tôi tìm được một vị trí tốt trong công ty, tôi chỉ có một đứa con này thôi hi vọng lớn nhất là nó được hạnh phúc người làm mẹ như tôi cũng yên lòng "

Hấn bắt tay với bà

" Cháu sẽ thu xếp ổn thỏa bác cứ yên tâm "

Rồi đột nhiên hấn dắt tay cô ra khỏi cửa nhà mà mẹ cô không hề phản kháng, cái quái gì thế này?

" Mẹ sao mẹ không cản hấn lại"

Bà mỉm cười với cô

" Con đi nhớ giữ gìn sức khỏe, có rảnh thì về thăm mẹ "

Cô lại ngạc nhiên

" Cái gì hả trời "

Một lát sau cô được hấn đưa lên xe mà chưa hiểu rõ sự tình, sao mẹ cô lại dễ dàng bị hấn thuyết phục như vậy, thấy hấn vẫn im lìm cô bắt chuyện

" Rốt cuộc anh đã nói gì với mẹ tôi?"

Hấn ung dung

" Em không cần biết, chỉ cần em nhớ kĩ là bắt đầu từ hôm nay em sẽ sống chung với tôi"

Tổng Tài ngang ngược này, ý hấn là sao

" Đây đừng có quá đáng.... Ừm ừm"

Lại một lần nữa đôi môi nhỏ nhắn của cô lại bị vây cuồng bởi nụ hôn của hấn

Hấn luôn lách vào trong hút cạn hết mật ngọt trong đôi môi nhỏ nhắn như một quả dâu mộng, cô lại một lần nữa bị khuôn mặt anh tuấn của hấn làm bản loạn sau đó lí trí trở nên mơ hồ. Đắm chìm trong nụ hôn của hấn. Cô muốn đi sâu hơn vào trong hấn nữa....

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Mua sắm

Hấn cởi nút áo của cô ra thò tay vào bên trong áo ngực của cô bóp một cái thật mạnh ()

" Á đau "

Cô la lên và bị cơ thể cường tráng của hấn đè lên, ngực hấn áp sát ngực cô tạo ra một lực ma sát nồng cháy

" Em ráng chịu đựng đi, mọi việc để tôi lo "

Bây giờ cô mới hoàn hồn và...

Mẹ kiếp mình lại bị anh ta quyến rũ nhấm xiu nữa là không thể kìm chế được rồi, Trầm Nhược Băng cái con ngốc này tỉnh táo lại nào

" Anh làm cái quái gì vậy, đang ở trên xe đấy " cô vùng vẫy liên hồi

--" Như thế càng kích thích"--

Kích thích cái đầu nguoi, đồ đàn ông biến thái

" Một tiếng nữa, có bỏ tôi ra hay không?"

Nữ nhân này sau hôm nay lại đáng yêu đến thế cơ chứ, mình không thể kiềm lòng được nữa rồi

" Em ngoan ngoãn một chút đi tôi hứa sẽ nhẹ nhàng"

[Chương trình cầu siêu cho Hàn ca ca xin được bắt đầu]

Đáng ghét, lúc trước chẳng phải anh đã hứa với tôi rồi sao? bây giờ định nuốt lời. Đừng trách bốn cô nương độc ác. Cô cười nhạt, khuôn mặt bắt đầu gian manh

" Được lại gần tôi chút nào!"

Quái lạ nữ nhân này bìnhhạ thường rất thích cãi bướng tại sao hôm nay lại ngoan đến như thế?

Hấn tiến gần hơn, cô lấy tay vuốt nhẹ tóc của hấn. Mái tóc đen mượt, được vuốt keo rất quý phái và rồi...

...

.....

.....

.....

.....

Bùm bốp bốp rầm rầm

" Em điên rồi sao "

Nữ nhân này em dám làm thế với tôi sao?

Cô nắm đầu anh lôi lên, mặt cười gian manh

Ôn tồn bảo

...

" Điều thứ năm trong bản hợp đồng khi tôi chưa đủ 18 tuổi, anh tuyệt đối không được có những hành động đó với tôi

... Tổng Tài Đại Nhân chẳng lẽ anh lại mau quên đến thế "

Tôi đường đường là một tổng Tài đứng đầu trung quốc thế mà lần này đến lần khác bị em đánh, mặt mũi của tôi giấu vào đâu

" Tôi không quên! Nhưng chẳng phải lúc này tôi đã thoả mãn em sao?"

Cô lấy chân đạp lên ngực hắn

" Đồ đồ thần kinh tôi không thèm nói chuyện với anh nữa!! về nhà thôi "

Tiểu yêu tinh này đúng là có tật giật mình nói trúng tim đen của em, em lại xù lông ra rồi

" Về nhà? Về nhà của ai " hắn cứ thế lại giễu cợt cô

Àu má hắn năm lần bảy lượt ép mình về nhà hắn bây giờ lại giả bộ như không biết gì cả ㄟㄎ đang chọc mình tức điên đây mà

Để xem ai sẽ chọc tức ai. Đợi đấy tổng Tài khó ưa

" Phiền anh chở tôi đến nhà Hạo Lạc Ca Ca để tôi thăm anh ấy "

Quả nhiên như dự đoán của cô ánh mắt của hắn bắt đầu nổi sát khí

" Em nói cái gì "

Hắn nắm chặt tay cô

" Em là của tôi, em thuộc về tôi chỉ duy nhất với tôi thôi rõ chưa "

Sao bây giờ hắn lại đáng sợ như vậy, vẻ mặt tức giận bây giờ so với vẻ mặt ôn nhu lúc trước ghẹo cô sao khác nhau vậy trời. Chẳng lẽ đây là bản chất thật của hắn

" Đau quá!"(buông tôi ra coi "

Hắn ta thả lỏng đôi tay cô ra và cảm thấy hối hận chỉ vì một phút ghen tuông mà lại làm đau cô, người con gái hắn yêu thương nhất

[Nhót rồi ㄟㄎ]

" Em có đau lắm không? Tôi..

..

..... Xin lỗi "

Hả một tổng Tài cao ngạo máu chó như hắn mà cũng biết xin lỗi sao? Thật khó tin

" Không sao! Haha anh mà cũng biết xin lỗi sao "

Phải, đây là lần đầu tiên anh biết xin lỗi người khác. Hai mươi mấy năm gia nhập hắc đạo, ngồi trên chiếc ghế chủ tịch cao quý anh chỉ xem nhẹ mọi người. Làm sao biết đến xin lỗi hay tha thứ mà giờ đây anh lại phát hiện khi ở bên cô anh không còn là anh nữa

" Sao? Em nghĩ tôi là đồ vật vô tri vô giác sao mà không biết xin lỗi "..

Hôm nay chắc trời sắp

" Thôi không so đo với anh nữa? Tôi muốn về nhà"

-- " chưa về được! Tôi phải đưa em đến một nơi "--

" Đi đâu? "

--" Một lát rồi em sẽ biết "--

Một lát sau

Hắn chở cô đến một shop quần áo nổi tiếng nhất TQ

Ấu mò cái gì đây? Shop quần áo gì mà bự thế?

Cô áp mặt vào cái kính xe nhìn miếc

" Em có chịu xuống xe không thì bảo "

--" Ừ ừ tôi xuống liền "--

Khi mở cánh cửa shop ra thì có hai nhân viên bán hàng đứng cúi đầu

" Xin chào quý khách"

Hắn ta lôi cô vào trong, cô đi khắp xung quanh cười thích thú

" Oa đẹp quá "

--" Em thích bộ nào cứ lựa tôi sẽ mua cho em"

Cô thích thú đi xung quanh thử áo này đến váy nọ, hắn dòm theo bộ đáng đáng yêu của cô mà phì cười

" ấu mò cái áo gì mà tận 20 vạn định ăn cướp hả trời"

Hắn dè sát cô vào vách tường nóng giận

" Em đừng làm tôi mất mặt có được không "

--" Tôi có làm gì đâu, mẹ kiếp có cái áo để hình thức bên ngoài mà ăn giá cắt cổ"--

" Tiền không thành vấn đề"

--"Nhưng... Nhưng "--

" Không nhưng nhị gì cả em cứ lựa món đồ mà em thích, tôi sẽ mua cho em"

Cô nghe lời hắn vẫn lựa món đồ mà cô thích nhưng tại hàng quần áo giảm giá

Em định chọc tôi tức điên lên phải không, mạng tiếng là người phụ nữ của Lãnh Thiên Hàn chủ tịch tập đoàn lớn đứng đầu trung quốc mà lại mua hàng giảm giá. Mặt mũi của hắn biết để vào đâu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Buổi tiệc quan trọng

Chợt có hai người phụ nữ mặc bộ đồ nhân viên bước lại, nắm chặt lấy hai tay của cô và dắt cô vào phòng thử đồ. Cô vùng vẫy

"Này, mấy người lôi tôi đi đâu vậy hả? buông ra mau"

Hai cô nhân viên quay lại nhìn hấn ta, hấn ra dấu bảo họ cứ dắt cô vào khỏi cần quan tâm đến việc cô vùng vẫy

Họ dắt cô vào trong phòng, lựa những bộ đồ đắt nhất trong shop mặc vào cho cô

"Trời ơi cái gì mà mắc dữ nè trời, tôi không có tiền trả đâu!"

Họ không để ý đến cô la lối cứ thế mà lấy đồ trông lên người cô

20 phút sau

Khi mở cửa ra Lãnh Thiên Hàn không khỏi nhìn cô, mê mẩn

"Này đàn ông thôi dòm gì mà dòm hoài vậy? tôi móc mắt anh ra bây giờ"

Cô khoát trên người bộ váy dạ hội màu xanh biển nhạt, dài qua chân và mang một đôi giày cao gót màu trắng, đường viền thì được đính bằng hạt cườm nhỏ thật lấp lánh. Phần thân váy thì ôm chặt lấy eo tôn lên những đường cong quyến rũ

"Em đẹp lắm!"

Hấn vừa nói vừa dùng vòng tay to lớn của mình ôm chặt lấy cái vòng eo thon gọn của cô

"Cảm ơn lời khen của tổng Tài Đại Nhân! nhưng bộ váy này đắt quá tôi không dám nhận "

--"Chỉ là một số tiền nhỏ, không đáng để em lo "--

Mẹ kiếp! cái váy những 50 vạn mà là số tiền nhỏ, cái tên này đúng là có tiền mà không biết quý trọng. Kiều ngạo, khó ưa

"Vâng thưa ngài số tiền đó tuy với ngài chỉ là một hạt bụi, thôi một cái là bay. Nhưng đối với những người làm việc bán mạng như chúng tôi nó là cả 1 vấn đề"

Hấn bắt đầu cúi gắt

"Thế sao? tôi không cần biết "

Hấn đã chọc đến con thịnh nộ của cô, trời má hấn thật sự không coi những người lao động như mình không ra cái gì mà! Phải dạy cho hấn biết thế nào là biết quý trọng đồng tiền

"Dạ vâng, kính thưa với anh. Trong thành phố S này nội sơ lược qua anh có biết là có bao nhiêu đứa trẻ bị bỏ rơi hay không? anh có biết mỗi năm cô nhi viện phải tốn bao nhiêu sức lực kêu gọi mạnh thường quân tài trợ hay không? anh có biết tổng cộng bao nhiêu người già neo đơn cơ nhỡ phải ở trong những khu ổ chuột hay phải đi làm những công việc bán mạng kiếm tiền mưu sinh hay không?"

"Trong lúc anh dùng tiền của anh để mua những bộ váy vô dụng này thì tôi nghĩ anh nên trải lòng với mọi người nhiều hơn "

Nữ nhân này hôm nay dám dạy mình cách xài tiền, em là người đầu tiên dám nói với tôi những lời đó

"Tôi không cần em phải dạy tôi cách xài tiền hay mở rộng lòng nhân nào cả? tôi yêu cầu em im lặng trước khi tôi nổi điên "

Cô không tỏ vẻ nhượng bộ mà còn nhảy nhào lại nắm vạt áo của hấn

"Cần chứ! rất cần là đằng khác "

Hấn không nói gì cả, nổi trận lôi đình kéo cô một mạch lên xe còn sai thủ hạ của hấn mua luôn mảnh đất, mặt bằng của cái shop đó

Lên xe

Cô vùng vẫy

"Này tôi nói đúng chứ có sai đâu mà anh tức giận như vậy?"

Hấn vừa lái xe vừa nắm chặt tay cô

" Sao em lại nói tôi không biết cách xài tiền, em có biết em làm tôi mất mặt không?"

Tên này nói chuyện nghe êm tai quá nhỉ? Chẳng phải hẳn coi thường những người làm công ăn lương như mình trước sao? bây giờ lại đổ lỗi cho mình, đáng ghét

" Anh mất mặt chắc tôi không mất mặt chắc, anh xem tôi là con búp bê chắc. Ép tôi mặc những bộ đồ kì quái, tôi không thích. Anh vẫn cho người bức ép tôi, còn nữa tôi không thích đi giày cao gót trong nó thật kinh khủng dòm xem hậu quả của anh để lại đây này "

Cô chỉ vào chỗ gót chân nổi đỏ lên của cô

Hắn nhìn vào, sốt ruột hỏi

"" Chân em bị sao vậy?""

Cô tức giận

" Là nhờ ơn của anh hết đây, cảm ơn cảm ơn cảm ơn rất nhiều "

Hắn lấy tay nâng gót chân của cô lên xoa nhẹ

" Còn đau không?""

--"Anh nghĩ anh là thánh hả? xoa nhẹ chân tôi một cái rồi hoá phép cho tôi hết đau "--

Nữ nhân cứng đầu này đúng là hết nói nổi, người được hẳn quan tâm đếm trên đầu móng tay. Còn cô được hẳn quan tâm thì lại tỏ vẻ như không cần

Cô đặt biệt hơn những tình nhân cũ của hắn rất nhiều, bọn họ thì làm nũng với hắn muốn được hắn cưng chiều , còn cô thì lần này đến lần khác lại đối đầu với hắn. bọn họ khi được hắn dẫn đi mua sắm thì toàn lựa đồ hiệu, nữ trang, son phấn. Còn cô thì lại chê bai hắn không biết cách xài tiền

Bọn họ khi thấy hắn tức giận thì liền bám chân hắn van xin rồi rít xin hắn đừng bỏ rơi mình, còn cô thì lại quật cường mà phản kháng

Cô là nữ nhân đặc biệt đối với hắn và hắn thì ngày càng mềm lòng và muốn chiếm hữu lấy cô, xem cô như kho báu

" Em..... tôi không thêm cái với em nữa, la làng nhí nhảnh như thế chắc là không sao rồi! im lặng và đi theo tôi, tối nay tôi sẽ dắt em dự một bữa tiệc sang trọng mong em đừng làm tôi mất mặt "

--" cái gì? tiệc quái quỷ gì đó tôi không đi được, anh tìm mấy cô tình nhân chân dài của anh mà đu "--

" Nhưng tôi muốn em đi "

--" Không đi là không đi "--

" Vậy tôi sẽ đem chuyện em làm tình nhân của tôi nói cho mẹ em biết "..

--" Đồ khốn, anh dám uy hiếp tôi --"

" Tôi không uy hiếp mà là cảnh cáo"

--" Anh.....Anh.....

....được đi thì đi... mặc áo đẹp, đi dài cao gót thôi chứ gì? tôi làm được "

Đồ xấu xa dám đem mẹ tôi ra uy hiếp tôi, nếu không phải vì mẹ và hạo lạc ca ca tôi sẽ cho anh hưởng hết tuyệt phẩm 2 năm teakwondo của tôi. Tổng Tài ác ma

....

.....

Hắn chở cô đến tiệm làm tóc, đi spa, rồi đến nail salon thay đổi cho cô dường như tất cả từ cách ăn mặc đến dáng đi

Trong cô bây giờ hoàn toàn không khác gì một tiểu thư con nhà quyền quý.

Đến bữa tiệc

" Mẹ kiếp! tiệc gì toàn giới thượng lưu không, sao tôi tiếp ứng kịp với họ đây "

Hắn bịt miệng cô lại

" Em vừa mới nói gì thế?"

--" Bà mẹ nó, anh làm gì mà bịt miệng tôi lại vậy"--

" Tôi cảm em không được phát ngôn những từ ngữ đó nữa, nữ nhân của Lãnh Thiên Hàn này phải thật nho nhã và quý phái "

--" Nhưng bình thường tôi cũng nói chuyện như thế mà! có sao đâu--"

" Nhưng đây là một bữa tiệc quan trọng, cách phát ngôn của em chẳng khác gì tay anh chị "

--" Rồi rồi, biết rồi, hiểu rồi"--

Hắn chợt hôn lên trán cô một cái trước những ánh mắt ghen ghét đố kỵ của những cô gái đi dự tiệc

" Ngoan lắm "

--" Thứ nhất tôi không phải là chó nên yêu cầu anh đừng khen tôi như thế, Thứ hai trước mặt bao nhiêu người như vậy mà anh lại dám hôn tôi đúng là biến thái "--

Hắn lại giả bộ chỉ về phía sau

" Nhìn kia, thuộc hạ của tôi đang nhìn em đấy! ra dáng dùm tôi một chút "

--" đâu, đâu?"--

Chợt cô nhận được một nụ hôn nồng nàn từ hắn

A a a tên khốn dám lừa mình, dám chiếm tiện nghi của ta, ta đánh cho mi dầm mặt

Vừa xoay người lại định thủ võ teakwondo thì bị hắn chụp tay lại

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đánh nhau

Cô vùng vẫy liên hồi

" Cái tên biến thái này, anh đúng là đáng ghét giữa đám đông người thế kia mà nhờn nhờn hôn tôi. đồ chết bầm "

Hắn lại kề vào cổ cô

" Vậy tôi để lại cho em một ít vết hôn nhé!"

Cô đẩy hắn ra bực tức

" Tôi không phải con búp bê của anh đừng có lên con biến thái "

Hắn lấy tay nhét vào túi quần ra dáng oai vệ

" Không đùa với em nữa, tôi đi gặp một số đối tác. tốt nhất là em đừng gây họa nếu....

Không....."

Hắn chỉ tay vào cổ ra hiệu cho cô

" Đồ biến thái□"

Hắn đi lên tầng 2 của căn biệt thự nơi mà chỉ dành cho phái nam

Còn cô thì tròn xoe đôi mắt như một con thỏ non nhìn vào thức ăn được bày trí phô trương trên bàn

" Trời ơi, đây đúng là thiên đường dành cho những người sành ăn mà. cuộc sống thật tuyệt vời khi có thức ăn "

Cô lại gấp thức ăn bỏ vào miệng, ăn một cách ngon miệng mà không thèm để ý những người xung quanh

" On á i "

(Ngon quá đi)

Tới lúc cô gấp trứng ớt cay

" Ay á i "

(Cay quá đi)

Cô ăn một cách hồn nhiên không chú ý những lời dèm pha của đám nữ nhân phía sau mình

---- trời ơi, cô ta là ai mà mất lịch sự thế!----

----Buổi tiệc dành cho những người sang trọng sao lại có loại người như thế chứ ----

---- Đúng là cô ta không còn sĩ diện mà ----

Những lời nói xấu đó cô nghe rõ mồn một, bộ họ xem cô là người điếc à. Cô cũng bực lắm nhưng cố nhịn vì không muốn gây phiền phức cho Lãnh Thiên Hàn

Đám nữ nhân đáng chết, không vì sĩ diện của hần ta là mình dảm cho bọn họ một trận rồi

Bỗng có một lực đẩy rất mạnh, đẩy cô té xuống đất. Cô tức giận đỏ mặt hét to

" Là ai xô tôi hả "

Trước mặt cô là ba người phụ nữ xinh đẹp mặc trên người những bộ váy sang trọng đầy màu sắc, trên cổ, trên tay, vành tai đều đeo những trang sức lấp lánh, một người trong số ba người đó lại đứng hỏi cô với giọng điệu kènkiệu

" Cô là người mới của Lãnh tổng à "

Cô bực bội trả lời

" Rồi sao "

Cô ta nhìn cô với ánh mắt khinh thường

" Từ lúc nào mà khiếu thẩm mĩ của Thiên Hàn lại tệ hại đến thế, lại có thể chú ý đến tầng lớp hạ lưu như cô "

---" vị tiểu thư này, gương mặt cô khá xinh đẹp nhưng tôi không ngờ tính cách của cô lại hoàn toàn ngược lại. vừa bản vừa xấu xí "---

Chợt một trong hai cô gái đứng phía sau cô ta nhào lại tát Nhượng Băng để lại năm dấu tay in đậm

" Cái con nhỏ vô văn hóa này đúng là không biết thân biết phận, cô biết cô mới động đến ai không hả?"

Nhượng Băng ôm cái chỗ vừa mới bị tát đáp lại

" Cho dù các người có là ai đi chăng nữa, làm sai thì phải xin lỗi "..

Chợt cô gái còn lại lấy cốc rượu đang uống dở đồ từ trên đầu Nhượng Băng đổ xuống

" Xin lỗi cô nha, tôi chỉ lỡ tay "

Chợt cô gái đầu đàn lên tiếng

" Mỹ Mỹ, Liên Liên như thế đủ rồi! để tôi nói chuyện với cô ta "

----" Mỹ kì nhưng mà...

----"

" Không nhưng nhị gì cả "

Cô gái đó lại gần chỗ Nhược Băng, lấy chân đạp lên chân Nhược Băng rồi nói

" Tôi cảnh cáo cô đừng có ý quyến rũ Thiên Hàn nữa, cô cần bao nhiêu tiền để tránh xa anh ấy "

Nhược Băng mơ hồ vừa như mới hoàn hồn

" Há? cái gì ý cô là sao?"

Cô ta cười nhếch mép

" Loại phụ nữ rẻ tiền như cô đừng cố giả nai nữa, lừa được Thiên Hàn chứ không lừa được tôi đâu..... mà quên tôi xin giới thiệu tôi là Hạ Mỹ Kỳ người thừa kế duy nhất của tập đoàn [Phong Hạ] "

Cô ta đúng là quá đáng người mà, ai thèm quyến rũ tên biến thái đó chứ. đừng nghĩ ai cũng mê trai như cô

" Hạ Mỹ Kỳ tiểu thư, tôi yêu cầu cô rút lại câu nói vừa rồi và hai cô gái kia phải xin lỗi tôi! còn cô dựa vào đâu nói tôi quyến rũ hấn "

Hai cô gái kia ùa lại

" Tại sao bọn tôi phải xin lỗi cái hạng gái điếm như cô "

Dám đánh mình , dám sỉ vả mình bây giờ gọi mình là gái điếm thật là không nhịn được nữa mà

Nhược Băng lấy tay tát vào mặt cô gái bên phải (Mỹ Mỹ) rồi lấy nguyên chai rượu mới khui đổ lên đầu cô gái bên trái (Liên Liên)

" Con khùng này mày dám

."

Nhược Băng thần nhiên đáp

" Cái này chỉ coi như là quà đáp lễ cho mầy cô thôi, còn Hạ Mỹ Kỳ tôi cảnh cáo cô còn chọc giận đến tôi thì đừng có trách "

Chợt Nhược Băng lại nhận được cái tát tay từ Hạ Mỹ Kỳ

" Cô nghĩ cô lấy tư cách gì mà ra lệnh cho tôi, chẳng qua cô chỉ là món đồ chơi của Thiên Hàn mà thôi khi chán sẽ bị vứt bỏ như món đồ phế thải. Chắc loại tiện nhân như cô không được cha mẹ dạy dỗ nên mới thành ra như vậy, cũng có thể cô và mẹ cô là cá mè một lứa dựa vào đàn ông mà đứng lên "

Cô ta đánh mình, mình có thể nhịn nhưng động đến mẹ mình, mình không thể nhịn

Nhược Băng lôi đầu Hạ Mỹ Kỳ đè xuống đất đánh tới tấp

" Đồ loại phụ nữ không biết xấu hổ, ý có một chút tiền với cái danh tiểu thư quyền quý là có thể tùy tiện ức hiếp người hả? hôm nay tôi không giáo huấn được cô tôi không phải Trầm Nhược Băng

Nói xong cô lấy tay tát vào mặt Hạ Mỹ Kỳ tới tấp, nắm đầu vật lên vật xuống

" Huhuhuhuhuhuhuhu Liên Liên, Mỹ Mỹ hai cô đứng đó làm gì mau lui đầu con tiện nhân này ra cho tôi " Hạ Mỹ Kỳ khóc lóc van xin

Liên Liên, Mỹ Mỹ chạy lại muốn lôi Nhược Băng ra nhưng lại bị cô hất ra

Hai cô gái kia đứng truy hô lên

" Cứu người, cứu người xảy ra án mạng bây giờ "

Lãnh Thiên Hàn nghe tiếng truy hô nên bước xuống xem có chuyện gì, thì trời ơi cảnh tượng gì thế kia. Nhược Băng đang đè đầu cười cổ Hạ Mỹ Kỳ ra đánh đấm, còn hai cô gái kia đứng nhảy toáng lên như gà mắc đẻ.

" Nữ nhân này, lại gây sự nữa rồi "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ngoài mình ra không ai được chạm vào cô ấy

Hắn chạy lại xem sự tình ra sao thì thấy những vết tát trên đôi gò má bé nhỏ của cô, mặt hắn biến sắc đôi mắt trở nên đáng sợ như một con hổ đói. tức giận trừng trừng nắm chặt tay cô sờ vào đôi má

" Là ai đã đánh em?"

Cô sợ xanh tái mặt mãi

Trời ơi hắn đáng sợ quá. mình chỉ đánh bọn họ có vài cái thôi thấm thía gì với lúc họ đánh mình. Cô suy diễn trong đầu là Lãnh Thiên Hàn sẽ bên vực họ và sẽ xử tội cô

Nhưng mình không làm sai mắc chứng gì phải sợ tên ác ma đó, có giỏi thì giết tôi đi

" Bọn họ đánh tôi trước, tôi chỉ đánh có mấy cái thôi mà bọn họ nhảy nhào lên la toáng ~~~ " vừa nói cô vừa chỉ tay vào chỗ Liên Liên, Mỹ Kỳ và Mỹ Mỹ

Cô nhắm mắt lại chờ đón sự trừng phạt của Lãnh Thiên Hàn. Đánh tôi đi, đánh đến chết đi tôi cũng không bao giờ xin lỗi cái lũ nhà giàu ác ôn đó

Chợt " chụt chụt chụt " hắn hôn lên chỗ vết tát mà bọn họ đã tát cô, hôn bằng tất cả tình yêu đang rực cháy trong lòng hắn

Cô ngượng ngùng đỏ mặt

" Cái đồ biến thái này.... anh lại lên con à "

Hắn một tay ôm chặt lấy cô một tay chỉ về phía ba cô gái đang há hốc mồm ra, và nói

" Nghe đồn thiên kim của Hạ Gia ngoan hiền và có phép tắc thật nực cười vì lời đồn sai sự thật, các cô dám làm thế với vợ sắp cưới của tôi. Hậu quả về sau tự lo mà chuốc lấy "

Hắn dắt tay cô ra khỏi bữa tiệc, còn cô thì đứng nhảy xựng lên

" Cái gì? cái gì vợ sắp cưới? Anh đừng nói đùa hức hức "

Hắn nhấc bổng cô lên

" Vợ à. em đừng gây sự nữa "

Cô vùng vằng vùng vặc

" a a a đồ hôn đàn, ngang ngược thả tôi ra "

Còn bọn họ thì cảm thấy rợn tóc gáy với câu nói của hắn môi mấp máy, mặt tái nhợt mất dần sức sống

***** Lúc trên xe*****

Cô nằm ngửa một cách yên bình còn hắn thì nhìn vào khuôn mặt bé nhỏ tựa như thiên sứ đang ngủ của cô, Hắn nhẹ nhàng ép sát vào môi cô và khẽ khẽ trao nhau một nụ hôn ấm áp

Rồi hắn rút điện thoại ra gọi cho tên trợ lý

Đầu dây bên kia

" Dạ chủ tịch gọi giờ này có gì sai bảo ạ "

Hắn

" Mau thu mua hết cổ phần bên Hạ Phong sao đó cho Hạ Phong một phát chìm trong lịch sử. cậu đã hiểu rồi chứ "

Đầu dây bên kia

" Chủ tịch cứ yên tâm mà giao nhiệm vụ này cho tôi "

Nói xong hai bên đều cúp máy

Chỉ có duy nhất Lãnh Thiên Hàn ta mới được chạm vào cô ấy những người khác sẽ phải chịu một cái kết huyết lệ

Sáng hôm sau

Hắn chờ cô đi học bằng chiếc xe Benz màu đen sang trọng, cô ngồi trên xe mặt bí xị như cái bánh bao chiều

" Sao mặt của em không vui?"

Cô nói trống

" Buồn ""

Hắn

" Tại sao em buồn?"

Cô

" Kệ tôi "

Hắn

" Em không được giấu tôi bất cứ chuyện gì"

Cô

"" kệ xác tôi đi "

Chả là hôm nay là ngày Đường Hạo Lạc phải vào trường cô với tư cách là nhà tài trợ ngân sách cho trường, cô đang lo âu vì khi gặp anh cô sẽ đối mặt với anh như thế nào đây? chẳng lẽ phải nói với anh là cô đang làm tình nhân của Lãnh Thiên Hàn.

Một lúc sau

Tới cổng trường của cô

Hắn dắt cô bước ra khỏi xe với bao nhiêu ánh nhìn ghen tỵ, cô xua tay hắn ra

" Tổng Tài đây là trường học "

Hắn

" Được rồi, chiều nay tôi sẽ đón em "

Cô gật đầu rồi chạy tít vào trong sân trường không thèm oánh mặt nhìn hắn

Cô đang đi với tâm trạng lo âu và buồn bực thì chợt có người sau lưng bịt mắt cô lại

" Nha đầu này, tóm được rồi nhé "

Biết ngay lại là cái trò trẻ con của Hạo Nguyệt

" Hạo Nguyệt à, đừng đùa kiểu đó nữa ".

Hạo Nguyệt chu môi

" Hôm nay cậu có gì lạ lắm! bình thường mỗi ngày vào lớp cậu đều tươi cười mà...

"

Cô chối lia lịa

" Không có, mình ổn mà "

Hạo Nguyệt xua tay

" Nhìn cậu không ổn tí nào, có chuyện gì buồn hãy chia sẻ với tớ!"

Cô cười mỉm

" Bạn hiền của tôi ơi đã nói là không sao mà "

Hai người hí hửng vào trong lớp, nói chuyện với Hạo Nguyệt một hồi khiến cô cảm thấy bớt lo sợ hơn. đây được gọi là sức mạnh của tình bạn!

Hạo Lạc vào ngay phòng học của cô, ôm lấy ôm để

" Ôn trời may quá! em đây rồi "

Cô đỏ mặt

" Hạo lạc ca đừng làm vậy, đây là lớp học mà "

Hạo lạc

" Anh ôm bạn gái của anh chứ có ôm ai đâu, ai cười hở mồm cái răng "

Chợt Hạo Nguyệt giả bộ ho lên

" Ừm, ừm đây là lớp học nha "

Nhược Băng

" Cậu này, lại chọc tở nữa rồi "

Hạo Nguyệt chấp tay sau hông

" Thôi, thôi ta đi dạo chỗ khác để người ta còn âu yếm bạn trai "

Nhược Băng + Hạo Lạc hét lên

" Nha đầu này, cậu (em) "

Nói xong Hạo Nguyệt chạy một mạch ra khỏi lớp, còn Hạo Lạc thì nắm tay Nhược Băng cười mỉm

Hạo Lạc. Ca Ca em có nên nói sự thật cho anh biết không, em có làm tổn thương tình cảm của anh không. Ông trời ơi sao ông lại nhỡ tâm thế này?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Xin anh đừng tốt với em

Cô rối bời tâm trí, đối diện với Hạo Lạc bằng cách nào đây

Một bàn tay ấm áp và ôn nhu sờ lên trán của cô, bàn tay của người con trai cô yêu thật ấm áp và dễ chịu

" Nhược Băng em không khoẻ ở chỗ nào à? "

Cô lắc đầu cười gượng mặt dù tâm tình cô bây giờ rất tệ

" Hạo Lạc Ca Ca em không sao! anh..... "

Hạo Lạc sinh ra đa nghi

Hôm nay cô ấy khác với mọi khi, bình thường cô ấy luôn nở trên môi một nụ cười và luôn hoạt bát với mọi người. thái độ hôm nay không lẽ cô ấy có chuyện buồn. Nhược Băng à anh phải làm gì để hiểu rõ tâm tư của em đây

Hạo Lạc ôm cô vào lòng, hôn lên trán cô

Cô đỏ mặt

" Hạo Lạc à! anh...anh sao lại hôn em? "

Hạo Lạc xoa đầu cô

" Vì em là bạn gái của anh và em không được quyền hôn ai khác ngoài anh "

Cô lại càng suy tư

" Em...em cảm thấy mình không xứng đáng với nụ hôn vừa rồi...em"

Chợt Hạo Lạc nâng đôi môi nhỏ nhắn của cô lên

" Em không được nói như vậy! ngoài em ra anh chẳng thể yêu thêm một người con gái nào khác! hứa với anh được không?"

Cô hỏi

" Hứa gì hả anh?"

Hạo Lạc đáp lại trong sự hạnh phúc

" Khi em đủ 18 tuổi nụ hôn đầu của em sẽ dành cho anh!"

Hạo Lạc cười trong sự hồn nhiên

Anh có biết lời nói ngây ngô của anh vừa rồi đã làm tan nát cõi lòng của cô hay không? Trầm Nhựt Băng mà không xứng với tình cảm của anh ấy, mà yêu anh ấy mà nụ hôn đầu tiên lại bị tên ác ma kia chiếm hữu, mà yêu anh ấy mà lại chấp nhận làm tình nhân của tên ác ma kia, Hạo Lạc ca ca anh quá cao quý, anh thật thanh cao những tình túy trên bầu trời. đưa con gái như em căn bản không xứng với anh

" Em, em nhưc đầu quá em lên phòng y tế xin thuốc đây!! anh ở lại đây nha. tạm biệt "

Xin lỗi anh, tâm tư em bây giờ hỗn loạn lắm không thể nào đối diện với anh. Xin anh hãy yêu một cô gái khác tốt hơn em, vì anh là một chàng trai lương thiện

" Nhựt Băng, Nhựt Băng để anh dẫn em đi "

Cô chạy thật nhanh, thật nhanh như muốn tránh né

anh.thoát khỏi nơi này sớm nhất có thể, cô ước gì bây giờ mình bị cấm bị điếc để không nghe những tiếng gọi ghen ngào đó của anh

" Nhựt Băng rốt cuộc em đã gặp phải chuyện gì?"

Anh cảm thấy lo lắng, chỉ cầu mong cho cô đừng xảy ra chuyện không may và xin cô hãy nói chuyện vui cười như lúc trước

~~~~~  
Giờ ra về

Hạo Lạc chờ cô tại cổng trường với chiếc xe mui trần màu trắng sang trọng. thu hút mọi ánh nhìn

" Nhựt Băng để anh chở em về "

Cô xua tay, cười nhạt

" Không cần đâu anh! em, em có thể tự về. anh chở Hạo Nguyệt về đi "

Hạo Lạc

" Em thừa biết là nha đầu Hạo Nguyệt đi xe nhà mà!"

Cô lại kiểm có khác

" A a a em đang bị tăng cân nên phải đi bộ về để giảm cân "

Hạo Lạc cười xoa đầu cô

" Cho dù em mập hơn đi nữa em vẫn là cô gái dễ thương và ngây thơ trong mắt anh!"

Hạo Lạc em xin anh đừng đối xử tốt với em nữa, đưa con gái như em không xứng để có những hạnh phúc đó

Chợt một chiếc xe Benz màu đen cũng chạy tới và lần này hai chiếc giáp mặt song song với nhau làm cả trường không khỏi bàn tán..

-- "trời ơi xem kìa hai chiếc xe sang trọng và đẹp quá!"

--" chắc bọn họ thuộc giới thượng lưu "--

--" Trầm Nhược Băng cô ta nhất định có quan hệ âm mưu gì đó với bọn họ rồi "--

Người đàn ông trong xe bước ra, là tên trợ lý của Lãnh Thiên Hàn.

" Trầm tiểu thư, tổng tài hôm nay có cuộc họp quan trọng nên sai tôi đón cô "..

Cái tên biến thái chết bầm đó, hết hấn làm phiền mình bây giờ lại là tên thủ hạ chết tiệt này. Lãnh Thiên Hàn anh được lắm cô kê sát lỗ tai của tên trợ lý

" Nói với hấn tôi có thể tự đi bộ về, không cần làm phiền đến anh "

Tên trợ lý

" Xin lỗi tiểu thư tôi chỉ phụng mệnh hành sự "

Cô cự tuyệt

" Tôi nói là không cần!"

Tên trợ lý đó và cô cãi lộn rùm beng, một bên thì cự tuyệt một bên thì bắt ép. mà không để ý đến Hạo Lạc này giờ nhìn chăm chú

Anh cầm tay tên trợ lý kia và ôm cô vào lòng

" Vị tiên sinh này, bạn gái tôi đã nói không thích thì xin anh biết điều mà bỏ tay ra "

Tên trợ lý ngạc nhiên

" Bạn gái? cậu còn muốn sống yên thì xin rút lại câu vừa rồi!"

Hạo Lạc kiên quyết

" Thật là nực cười vì sao tôi không được quyền bảo vệ bạn gái mình?"

Tên trợ lý hỏi cô

" Trầm tiểu thư chuyện này rốt cuộc là sao?"

Tình hình gì đây? Hai bên cứ bức ép thế này chắc đầu óc mình nổ tung ra mất

Cô lấy tay ôm chặt vào lỗ tai, mình không muốn nghe, mình không muốn nhìn

" Các người im hết đi!?"

Cả trường thì nhốn nháo. Hạo Lạc và tên trợ lý kia thì đôi co. Cô bấn loạn chạy một cách điên cuồng và không quay lưng về phía sau

Xin ông trời hãy cho tôi một hướng giải quyết...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 20: Bị bắt cóc

Cô đi được một khoảng đã khá thấm mệt nên đứng bên gốc cây gần đó nghỉ ngơi

Số mình xui xẻo mới chạm mặt tên tổng tài đáng ghét Lãnh Thiên Hàn, ông trời ơi tôi phải chịu đựng hấn ta bao lâu nữa đây?

Mãi lo thân trách phận cô không hề để ý đến hai tên đàn ông phía sau đang nhìn lên cô

Bọn chúng công kích từ phía sau rồi dùng một mảnh vải có tẩm thuốc mê bịt miệng cô lại, cô thoát xoay mặt qua nhìn thì ra là hai tên bặm trợn

Không lẽ hai tên này là thuộc hạ của Lãnh Thiên Hàn?

Đôi mắt cô dần dần khép lại, lí trí của cô hoá mơ hồ và tự động ngã ngất ra

Hai tên đó khiêng cô vào một chiếc xe màu đen rồi vọt chạy mất dạng đi

@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Khi cô tỉnh lại

Đầu óc còn mơ mơ thực thực, phải mất khoảng 5 phút cô mới tỉnh táo hoàn toàn và nhận ra mình đang bị trói

Cô vùng vẫy hét toáng lên

" Là ai? là ai đã bắt cóc tôi? nói trước là mấy người đã bắt nhầm đối tượng, tôi không có tiền đâu!"

Một tiếng cười ròn người phát ra từ cánh cửa

" Hahaha nữ nhân của Lãnh Thiên Hàn mà không có tiền, cô đang lừa đứa con nít 3 tuổi đấy à "

Sao có thể? sao hán lại biết mình là nữ nhân của tên Lãnh Thiên Hàn chết bầm đó chứ

" Nè! tôi không đùa với ông, tôi và ông không quen biết lại không oán thù, hà cớ chi ông lại bắt tôi còn trói tôi như thế này "

Người đàn ông đó bóp cổ cô lỏng lên

" Mày không làm gì? nhưng thằng khốn Lãnh Thiên Hàn thì có đó "

Cô đang bị bóp cổ, nghẹn đỏ mặt nhưng vẫn cố bình tĩnh

" Ừm cái gì ông cũng nên bình tĩnh trước, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Ông ta lôi cô vào một căn phòng khác, trong đó có một người phụ nữ điên đang ôm chặt cái gối ôm hoảng sợ, miệng không ngừng kêu la và phát ra những tiếng khóc thảm thương

" Tôi cầu xin mấy người đừng qua đây, tha cho tôi đi.....a....a....a đừng mà "

Cô thắc mắc

" Người đàn bà này là ai?"

Khuôn mặt ông ta bắt đầu lạnh lại, mang theo thần thái của một con ác quỷ

" Đây là em gái của tao?"

Cô lại thắc mắc

" Em em gái của ông hình như có vấn đề về thân kinh à? sao tiếng khóc đó lại thảm thương như vậy?"

Ông ta xô cô ngã nhào xuống dưới đất, lấy chân đạp liên hồi vào xương hông của cô

" Đều là ơn phúc của tên khốn Lãnh Thiên Hàn, em gái tao yêu nó nhưng rồi nó lại cho người cưỡng bức em gái tao. bây giờ lúc điên lúc dại, tất cả là do mày "

Cô ôm cái xương hông đang đau gượng đứng dậy

" Ông đừng có vu oan cho tôi, tôi đã làm gì kia chứ?"

Ông ta

" Vì yêu mày nên Lãnh Thiên Hàn mới hãm hại em gái tao!"

Yêu? từ " yêu " này nghe sao mà mơ hồ quá vậy?

Cô cười nhạt

" Nếu hán yêu tôi thì hán sẽ không ép buộc tôi phải làm điều mình không thích! Nếu hán yêu tôi thì hán nên biết tôi cần gì và không thích gì. đó không

phải là yêu mà chỉ là đỉnh cao khao khát của sự chiếm hữu "

Ông ta bắt đầu cười gian trá

" Cô không cần phải diễn kịch nữa! đã đến lúc kết thúc rồi "

Cô run sợ trước khuôn mặt của ông ta, dường như không có chút tình người

" Ông? ông tính làm gì?"

Ông ta ra hiệu gọi hai tên đàn ông bặm trợn khi này ra

" Không phải là tính mà là chắc chắn "

Hai tên đàn ông đó bước vào còi áo ra, ông ta cầm trên tay một cái máy quay

Chết rồi! Không lẽ nào...?

" Tao sẽ cho mày hưởng thụ những thứ mà em tao đã từng trải qua "

Cô hoảng loạn

" Ông! Ông đừng qua đây, oan có đầu nợ có chủ mà "

Ông ta

" Lãnh Thiên Hàn và những gì liên quan đến hắn đều chết tiệt "

Hai tên bặm trợn đó tiến gần đến cô

" Này em! thư giãn đi bọn anh sẽ cho em thoải mái "

Cô phản kháng dữ dội trong tiếng khóc tha thiết

" Không! tránh xa tôi ra aaaaaa "

~~~~~

Ở một nơi khác

Hàn Thị

Lãnh Thiên Hàn đang cầm ly cafe trên tay suy tư

Lúc này hắn đang nghĩ đến hình bóng của cô, chỉ mong được về thật nhanh để được gặp cô, hoặc nhìn thấy gương mặt giận hờn của cô là đủ lắm rồi

[Reng Reng]

Điện thoại hắn reo lên

Đầu dây bên kia là thủ hạ của hắn

" Alo "

- Tổng tài à có chuyện không hay rồi

" Chuyện gì?"

- Trăm tiểu thư đi đâu mất rồi không tìm thấy

Hắn đập bàn bần ghế

" Mẹ kiếp, lũ ăn hại giao cho bọn mày giữ một cô gái thôi cũng làm không được "

- Tổng tài bớt giận

" Bọn mày cho người tìm cô ấy nhanh lên, không tìm được thì tự xác định luôn đi "

-dạ dạ

Nói xong hắn đập cái điện thoại xuống, lòng bất an

Trầm Nhược Băng! em tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì? nếu không tôi ân hận cả đời

End chap 20

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hạ xuân được

Tại chỗ Nhược Băng bị bắt cóc

" Má nó con tiện nhân này dám đánh tao "

Nhược Băng một chân đá vào nội bộ của tên bên trái, lấy tay đấm vào mặt tên bên phải

" Là do tội mày ép bà trước, nếu không thả bà ra hậu quả tự gánh lấy " ánh mắt cô kiên nghị, sắc sảo đến từng chi tiết

Bọn chúng cười gian manh

" Con nhỏ này khẩu khí lớn thật , để tao xem mày vênh vào được bao lâu "

Tên đàn ông bên phải móc trong túi ra một gói thuốc màu trắng, ra hiệu cho tên kia giữ chặt cô lại

Mẹ kiếp vẫn là cái trò hạ xuân được

Cô biết ngay ý đồ của bọn chúng nên đã lường trước và đấm loạn tứ tung

" Cút cút cút tính hạ xuân được kích tình à, đồ hèn "

-Ồn quá! cầm miệng lại và uống liền cho tao

" Không! Cho dù tao có chết cũng không uống cái thứ quái quỷ này đâu "

-Mày chống nổi bọn tao không

Hai tên đó đè cô vào vách tường rồi ép thứ thuốc được tình đó vào miệng cô

Cả người cô nóng rang lên

Tâm trí mơ hồ như lạc vào tiên cảnh

" Nóng, nóng quá "

Hai tên đó khoái chí, tính lấy tay sờ vào những chỗ mẫn cảm của cô thì đột nhiên có một cánh tay to lớn chặn lại

" Bọn mày chán sống rồi phải không? dám động tay động chân đến nữ nhân của Lãnh Thiên Hàn này "

Lãnh Thiên Hàn dùng ánh mắt sát khí trùng vào bọn chúng

Bọn chúng sợ tái mặt

" Mày...mày là Lãnh Thiên Hàn...trùm mafia khét tiếng ở thành phố S này sao?"

[Đoàng đoàng]

Tiếng súng vang lên khắp căn phòng

Hai viên đạn xuyên qua đầu của bọn chúng, lãnh đạm, vô tình

Máu me rướm đầy trên mặt đất

Hắn ra lệnh cho bọn đàn em

" Xừ lí thì thể bọn nó đi "

-Dạ đại ca

Hắn bế cô lên xe

" Để tôi đưa em về "

Cô cảm thấy nóng bức kinh hồn chỉ muốn được giải phóng toàn bộ cơ thể

Đôi tay nhỏ bé của cô bắt giắc choàng qua cổ hắn

" Em bị sau vậy "

-um nước...khát nước quá

Cô đè hắn ra mạnh bạo hôn lên đôi môi của hắn một cách tàn bạo

Lưỡi cô đẩy vào trong quần lấy lưỡi của hắn dũa đưa miếng

Hắn thì đương nhiên khoái cảm và muốn lấy hết tất cả những thứ thuộc về cô

Nhưng tại sao hôm nay cô lại chính thức câu dẫn hắn, đã thế còn chủ động nữa chứ

Cô nhóc này đúng là hư hỏng mà, cô có biết hành động vừa rồi của cô mê người như thế nào không?

Sức chịu đựng của hắn có giới hạn nếu cô cứ như thế mà quyến rũ hắn thì hắn sẽ không kiềm chế được mà ăn sạch sẽ cô luôn

" Rốt cuộc là em bị sao?"

-Mát quá mát quá...tôi muốn nữa

Cô liếm từ cổ của hắn rồi trượt nhẹ đến yết hầu. mỗi nơi lưỡi của cô chạm vào đều là những vết hôn mị dục

Bây giờ thì hắn không thể kiềm chế được rồi đây

Hắn đè cô xuống từ thế bị động chuyển sang chủ động

Hắn cởi từng cúc áo của cô ra, bờ ngực trắng nõn nà và thơm tho của thiếu nữ mới lớn khiến hắn không thể nào kiềm chế mà chỉ muốn nuốt gọn nó trong một lần

Hắn dùng lưỡi liếm từ khe của hai quả mận đào trắng nõn

Cô cảm thấy thoải mái như mèo gập phải một viên mỡ ngon chỉ muốn ăn sạch viên mỡ béo bở này

" Ưm aa a"

Hắn hài lòng với biểu hiện của cô này giờ, cười mỉm

" Bảo bối, em đang cố tình quyến rũ tôi sao "

-Nóng quá hừm hừm

Cái bàn tay hư hỏng của hắn từ lúc nào đã loạn sâu vào trong hai quả mận đào và ngón tay đang se sẽ hai núm hồng mềm mại

Từ lớp áo ngực của cô hắn có thể cảm thấy được bầu ngực căng mọng, tròn trịa

Hắn định tiến sâu vào trong hơn tí nữa nhưng nơi đây không phù hợp cho hai người

Hắn cố gắng kiềm nén dục vọng, cởi áo khoát ngoài đắp cho cô rồi vờng vàng tay lái

" Bảo bối ngoan! về đến nhà chúng ta sẽ tiếp tục "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đêm đế vương

Tự cảm thấy mình viết H hơi dờ(

Hắn bế cô lên giường

Trên chiếc giường rộng lớn đó hắn không bao giờ dám nghĩ tới một ngày nào đó sẽ cùng cô ấm áp, nồng ấm như bây giờ

" Ừm aa "

Nhiệt độ xung quanh căn phòng nóng lên, cả người của cô cũng nóng không kém một phần là do thuốc kích tình còn một phần là bị thân thể to lớn của Lãnh Thiên Hàn đè lên

Nếu như thường lệ có lẽ hắn đã bị cô đâm cho mấy phát vào mặt rồi nhưng vì hôm nay là ngày cầu huyết nhất (bị hạ dược) nên cô ngoan ngoãn ôm lấy thân thể to lớn đó áp mạnh vào người

Cảm giác mát mẻ, thật dễ chịu

Cô chủ động hôn hắn, nụ hôn này vô cùng mãnh liệt và truyền theo một hơi ấm mị tình từ khoang miệng

" Ừm ừm "

Hắn bị cơ thể quyến rũ, ma mãnh ấy mê hoặc chỉ biết cùng cô hoà hai mật động vào làm một

****Mật động: là miệng nha****

" Em đang câu dẫn tôi "

Cô bất chấp cạy khoang miệng của hắn ra đưa lưỡi vào trong, hai đầu trơn trượt dây dưa một hồi lâu. cảm giác kích tình ngày một gia tăng

Đôi tay hắn bắt đầu sờ mó đến phần mẫn cảm của cô

Vùng tư mật cô ẩm ướt, con đường đi vào bên trong cô khá hạn hẹp. hắn thò hai ngón tay vào bên trong, chỉ hai ngón tay thôi mà cô đã đón đầu như thế này rồi thì làm sao tiếp nhận nổi cự vật hùng dũng của hắn

" Đau quá "

Hai hàng nước mắt của cô rơi lã chã

Cái cảm giác đau đặng như bị hàng ngàn mũi tên đâm thẳng vào người, và lại đây là lần đầu của cô nữa. Tuy bị thuốc làm cho ừ mê nhưng cảm giác đau đón đó cô nhận thấy mòn một

Nhìn cô khóc vì đau hắn cũng đau lòng lắm chứ nhưng bây giờ hắn đã không thể dừng lại nữa rồi, tình yêu của hắn dành cho cô quá sâu sắc chỉ muốn trao cho cô hết những gì trân quý của hắn.

Hắn hôn nhẹ lên trán của cô trấn an

" Giao mọi thứ cho tôi, mọi chuyện sẽ ổn thôi "

Cô đang trong cơn mê man của dục vọng chỉ biết nằm yên cho hắn quân xuyên mọi việc

Thấy cô nằm ngoan như con mèo nhỏ đang câu dẫn hắn, hắn cảm thấy sung sướng đến phát điên

Bây giờ chuyển ngược tình thế, hắn từ thế bị động chuyển sang chủ động

Hắn cởi chiếc áo vest bên ngoài ra để lộ một cơ bụng múi khúc

Bây giờ đến phần hâm nóng tình cảm rồi đây ^^~~~~ (cầm trẻ em)

Hắn dùng đôi tay mạnh bạo cởi sạch quần áo bên ngoài của cô ra

Bầu ngực còn đang căng mọng phía sau lớp áo lót trắng mỏng manh tinh tế, dùng tay thò vào vò nắn hần vẫn cảm giác được độ đàn hồi của ngực cô

Như thế chưa đủ hần dùng mũi do thám từ khe ngực thơm tho mùi sữa tắm đến vòng eo thon thả và cả chiếc rốn sâu thẳm thăm mỗi nơi mà hần chạm vào đều nổi lên một dấu hôn kích tình

" Ừm đầu "

Qua chiếc quần lót của cô hần cảm thấy mặt đạo cô tiết ra chất dịch nhờn, trơn trượt

Tiền tay hần đã xoa xoa bờ mông cong vuốt lột bỏ chiếc quần lót ra

Thân thể của cô trừ chiếc áo lót còn hở hén trên bầu ngực kia thì hầu như đã lộ thể

Đây không phải là lần đầu tiên hần thấy cơ thể của phụ nữ nhưng lần này nhìn vào cơ thể người con gái mình yêu, tim hần cứ đập thình thịch

Lưỡi hần liếm sung quanh hai nụ hoa hồng đang trung rộ chỉ muốn một phát nuốt chửng nó vào người

" A ừm "

Thân dưới cô bị hần đè lên đã vậy còn bị trêu đùa thân thể sao cô không khỏi cảm thấy đau chứ.

Hần ôm chặt lấy thân thể bé nhỏ của cô vào người

Dường như đã xác định mục tiêu

Cự vật của hần bắt đầu đâm thẳng vào

" Á aaaaaa "

Mặt đạo cô rỉ máu, như vừa trải qua cõi chết

Đau đớn đến xương tủy

Lối đi của cô ngày càng hạn hẹp, cô đau một hần đau mười

Mặt đạo của cô đang ép chặt cự vật của hần ở giữa lối đi

Hần nhẹ nhàng đâm vào tiếp

Cô đau đớn ưỡng ngực lên, hai quả mật đào cứ rung lên rung xuống làm hần chỉ muốn chạm vào

Cô bất giác ôm chầm lấy cơ thể hần

Hần rút ra

Mạnh bạo hôn bá đạo từ bắp đùi đến vùng bụng của cô

Cảm giác hưng tình thăng hoa

Mặt đạo ứ nước và tiết ra chất dịch nhờn

Hần đâm thẳng vào mạnh bạo hơn

Lần này tác dụng của thuốc dường như gia.tăng cô ôm hần

" Ừm ừm ừm ừm "

Hần cứ thế đâm tiếp tục vào

Cô phát ra âm thanh dục vọng

" A ừ ừ "

1 tiếng sau

Trên chiếc giường rộng rãi đó hần ôm chặt lấy thân thể lỏng lẻo của cô mà ngủ một cách an lành

Cô thì hơi mệt mỏi vì khi nãy hần ra sức hơi mạnh nên đã ngủ mê man

Ôm chặt cô vào lòng khiến hấn hạnh phúc lắm, vì hôm nay dường như hấn đã chiếm hữu hết tất cả những gì thuộc về cô rồi

Hạnh phúc, thoả mãn hấn sa vào giấc nồng cho cảm xúc thăng hoa

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chỉ là tình nhân thôi sao?

Sáng hôm sau

Ánh nắng chiếu chói lòa trong căn phòng

Cô choàng tỉnh giấc. cái cảm giác đau từ khoang bụng dưới khiến cô không khỏi nhăn mặt

"Ui da sao đau dữ vậy nè trời "

Í khoang sao có cảm giác gì mát mẻ thế giống như mình đang khoả thân vậy?

"AAAAAAAAAAAAAA"

Âm thanh của cô chiếm đóng luôn cả không gian trong căn phòng

"Trời trời mình còn đang ngủ mơ hả?"

Lãnh Thiên Hàn trở mình qua bất giác ôm chặt lấy cơ thể trắng nõn của cô ngủ ngon lành. vẻ mặt giống như trúng số độc đắc

Cô còn bàng hoàng hơn khi nhận thức được cả hấn và cô không ai có mảnh vải che thân đã vậy còn trùm chăn ôm nhau kín mít ngủ suốt đêm

Cô bây giờ nhớ rõ sự tình

Đầu tiên là mình đánh nhau với hai tên bặm trợn

Sau đó bị bọn nó chuốc xuân được

Tiếp đến thì Lãnh Thiên Hàn đến cứu mình

Sau cùng là mình và anh ta đã thất thân và nguyên nhân chính ở đây mình là người chủ động

Trầm Nhược Băng, Trầm Nhược Băng Trầm Nhược Băng Trầm Nhược Băng con ngốc. con ngốc. con ngốc

Khoan nếu như hấn là quân tử thì sẽ không lựa lúc thất thế mà làm chuyện không bằng cảm thú với mình

Ánh mắt cô tràn ngập sát khí

Dùng gối đánh đấm Lãnh Thiên Hàn tới tấp

"Đồ đàn ông khốn khiếp, thức dậy cho tôi "

Hấn bị cô đánh đến tỉnh táo, gỡ đầu rồi ngồi dậy

Việc đầu tiên là ôm cô vào lòng

"Bảo bối em thức rồi à?" hấn dùng lưỡi khẽ liếm vào vành tai mẫn cảm của cô

Đương nhiên phản ứng của cô là đẩy hấn ra

Hấn!! hấn dám □□□ cái gì mà bảo bối. chiếm tiện nghi của lão nương mà dám xem như không có gì xảy ra sao, không thể tha thứ

Cô đề lên thân thể cao to của hấn tính thủ thế đánh

"Đồ khốn dám làm vậy bản tôi. đi chết đi, anh chết tôi ở tù huhuhu "

Bị cô đánh tới tấp hấn cũng bực lắm chứ nhưng vì cô là người hấn yêu nên hấn có thể nhịn, chứ còn như mấy nữ nhân trước đây là ăn tát no xương rồi

" Em bình tĩnh lại đi "

-Bình tĩnh, bình tĩnh cái đầu anh xuống quan tài mà bình tĩnh huhuhu

" Làm người phụ nữ của tôi em ghê tởm lắm sao?"

-Ghê tởm! cái em gái anh

. đồ không biết giữ chữ tín huhuhu

" Em nói tôi không giữ lời à? khi nào? bao giờ? ở đâu?"

-Mở lại 5 điều kiện ra, có một mục ghi rất rõ khi tôi chưa đủ 18 tuổi anh tuyệt đối không được động vào tôi. đồ hứa lèo

" Em không nhớ chuyện hôm qua à? là em câu dẫn tôi "

-Đồ khôn khiếp là do tôi bị hạ được

" Nói gì thì nói bây giờ em đã thuộc về tôi nên em hãy ngoan ngoãn mà làm tốt vai trò của một tình nhân "

[TÌNH NHÂN] nhắc đến hai từ này chỉ làm con tim cô nhói đau, nếu không chính vì nó thì có lẽ cô và Hạo Lạc có thể ở bên nhau

Nếu không chính vì nó có lẽ cuộc đời cô không rơi vào bi kịch như thế này

Hấn chỉ xem mình là [TÌNH NHÂN]

" TÌNH NHÂN! ANH CHỈ XEM TÔI LÀ MỘT TÌNH NHÂN. MẶC DÙ TÔI ĐÃ BỊ ANH CHÀ ĐẠP LÊN SỰ TRONG TRẮNG "

cô nói trong sự nghẹn ngào từ trái tim của mình

Tại sao khi hấn nói cô chỉ là tình nhân của hấn. thì trái tim của cô lại đau đến vậy. nỗi đau của cơ thể chỉ là tạm thời nhưng vết khắc từ tâm hồn là vĩnh cửu

Rốt cuộc tôi đã làm gì sai?

Hai dòng nước mắt của cô đã rơi ra tự khi nào? cô cũng không hay

Nó rơi ướt xuống tấm ga trải giường

Cô có biết những giọt nước mắt của cô có thể làm trái tim hấn tan chảy ra thành vạn ngàn mảnh không

Hấn ôm cô, hôn lên vị trí cô vừa rơi nước mắt

" Tôi không cho phép em khóc "..

Anh ta lấy quyền gì mà cấm mình chứ

Cô vùng vặc đẩy hấn ra

" Anh lấy cái quyền gì mà cấm tôi chứ! ai có mắt người đó tự khóc "

Quả là cái tật cứng đầu vẫn không bỏ, để xem tôi trừng phạt em như thế nào?

Hấn đè cô xuống giường

Áp chặt hai tay, hai chân cô lại không cho cô có cơ hội chống cự

Thân dưới quần quai toi tả của cô bị hấn gầy vò hết một đêm bây giờ vẫn còn ê ẩm. bây giờ cô đã yếu đuối lắm rồi

Hấn không nói lấy một lời. mạnh bạo chiếm lấy đôi môi nhỏ nhắn của cô

" Ừm "

Hấn luồn sâu vào trong khoang miệng, trêu đùa quai hàm cô đến tê cứng

Thân thể mềm yếu này của cô vốn dĩ đã yếu lắm rồi. đã vậy còn bị hấn chiếm tiện nghi một cách tàn bạo sức lực đâu mà cô chống cự
Chỉ đành nằm yên đó cho hấn mặc sức tung hoành khắp cơ địa của cô
Càng đi sâu vào trong càng làm hấn sung sướng đến điên cuồng lên chỉ muốn ăn sạch cơ thể nhỏ bé đó vào trong bụng mình
Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nguyện ý gả cho tôi

Hắn dùng lưỡi dày vò khắp cơ thể nhỏ nhắn của cô
Mỗi nơi hấn chạm vào đều để lại một vết hôn ma mị
" Ừm đau quá "

Cô rụt rè đỏ mặt. bộ dáng y như một con cừu non sắp bị mằm thịt trước một con sói đói hung hăng, bạo tàn
Cô có biết bộ dáng của cô bây giờ rất chi là mê người không?
Chỉ muốn làm cho hấn muốn trêu đùa cô thôi
Lưỡi hấn liếm đến hai đỉnh hồng mềm mại, hấn không khỏi nuốt nước bọt kiềm chế
Da thịt cô vừa thơm vừa mềm hoàn toàn khác với tính cách cứng rắn mạnh mẽ ấy
" Huhu đau quá "

Hấn khẽ liếm phần tai mẫn cảm, bàn tay không quên nhiệm vụ se tròn hai núm hồng đang đông cứng
" Trừ khi em chịu gả cho tôi "

Chiếc lưỡi mị tình của hấn cứ liếm rồi mút da thịt cô đến mức không biết chán là gì
Cơ thể cô có cảm giác lạ lẫm, không hề ghét bỏ nó
Và đặt biệt những nơi mà hấn chạm vào đều tạo cho cô một sự khoái lạc đến mê hồn
" Hức hức đồ khốn! thà chết chứ tôi không gả cho anh "

Nụ cười gian manh bắt đầu nở trên đôi môi của hấn
" Vậy sao?"
Đôi bàn tay đã không còn dịu dàng như khi nãy nữa
Hấn dùng sức vò bóp hai quả mật đào
Hai hàng nước mắt cứ đua nhau chảy xuống ga giường
" Ừm ừm đau ".
Cô cảm thấy tự trách bản thân mình tại sao đến những lúc như thế này lại có thể yếu đuối như vậy
Cư nhiên để tên nam nhân thói tha kia sờ mó khắp cơ thể, mà y có còn là y không hà Trần Nhược Băng?
" Thả tôi ra "

-Không! trừ khi em nguyện ý gả cho tôi bằng không tôi sẽ dày vò em cho đến chết
Cô cười nhạt

Một nụ cười huyền bí mà không một ai có thể hiểu

" Nếu có thể, anh hãy giết chết tôi đi "

Đôi mắt hần biến sắc

Trùng trùng sát khí thẳng vào cô

" Cả đời tôi chưa bao giờ phải xin ai bất cứ điều gì? nhưng em là ngoại lệ "

Cô xoay mặt qua chỗ khác không muốn đối diện với hần

" Tôi!! không quan tâm "

-Nữ nhân! em lại từ chối tôi

" Lãnh Tổng à, anh nên nhớ thân phận của tôi chỉ là một tình nhân "

-Nhưng tôi không muốn em làm tình nhân của tôi nữa

" Như vậy tại sao anh không buông tha cho tôi " cô nói trong sự tuổi hèn:- (tức tưởi

Lời nói của cô như xuyên qua tim của hần

Bây giờ em chưa hiểu tâm ý của tôi sao?

Hần kèm chặt hai tay cô lại

Khuôn mặt nghiêm nghị

" Trầm Nhược Băng em nghe cho rõ đây!! Vì từng câu, từng chữ tôi sắp thốt ra toàn là tình cảm tận sâu trong trái tim của Lãnh Thiên Hàn này "

-Tại sao tôi phải nghe?

" Đương nhiên là phải nghe! đây là lệnh "

Cô thân nhiên không tỏ ra gì là ngạc nhiên

" Vậy anh nói đi "

-Em có nhớ nơi lần đầu chúng ta gặp nhau ko?

" Tôi nhớ! nhớ rất rõ là đằng khác. đó là cái quán bar định mệnh đã đẩy cuộc đời của tôi xuống địa ngục "

Hần lấy tay che miệng cô

" Em có biết tại sao lần đầu gặp mặt tôi lại bắt em làm tình nhân của tôi không?"

-Vì anh chưa nếm qua cỏ non bao giờ nên lấy tôi làm vật thí nghiệm

" Em đã nói sai "

-Sai? nức cười, tôi cảm thấy đúng rất chi là đúng

Hần ôn tồn nhìn cô bằng ánh mắt ôn nhu

" Sở dĩ tôi làm thế vì đó là lần đầu tiên tôi gặp một cô gái đặc biệt như em, em khác với bọn nữ nhân kia rất nhiều

_ em không quan tâm đến vật chất sa hoa bên ngoài

_ em là một cô gái trong sáng lương thiện

Đó là vì lí do tôi yêu em "

Lời nói của hần có một động lực gì đó khiến cho trái tim cô có chút xao động

" Anh nói yêu tôi nhưng sao năm lần bảy lượt cứ ép buộc tôi.yêu tôi mà đẩy tôi vào đường cùng của số phận, yêu tôi mà dùng mẹ tôi để uy hiếp tôi.Lãnh Tổng à! tình yêu của anh to lớn quá một hạt cát nhỏ bé như tôi không dám nhận đâu

_trò chơi của lũ nhà giàu các người tôi không dám tham gia đâu

_nên xin anh hãy rút khỏi cuộc đời của tôi "

Hắn ôm chặt cô khur khur vào lòng

-Tôi sẽ không bao giờ trao em cho bất kì ai, trừ phi là tôi chết

Tìm cô đập tình thích

Cái tên biến thái chết tiệt này lại muốn giờ trò gì đây?

"Nếu như em không phản kháng vậy chúng ta nên tiếp tục nhĩ?"

Nãy giờ ngồi mơ hồ như con manocanh mà cô không để ý đến hắn, hắn dè cô xuống giường

" Anh....anh tính làm gì tôi hả?"

-Trừng phạt em

" Đồ điên, đồ điên "

-Muộn rồi bảo bối

Hắn liếm vành môi như một con sói đói háo ăn

Bàn tay mò vào tư mật của cô

Quả thật là rất kích

" Đau quá...um...đồ điên "

-Nếu như em ngoan ngoãn hơn thì sẽ bớt đau đấy

Hắn kẹp hai ngón tay vào ngoáy bên trong mật đạo cô

Chất dịch nhòn dính vào tay nhậy nhuột

" Em đã ướt như thế này rồi sao?"

-um đừng nói bừa

Hắn dang hai bắp đùi của cô ra hôn nhẹ lên hai bắp thịt trắng nõn, thon mềm

" Em cảm thấy thế nào "

-Nhột quá! đồ biến thái buông ra coi

Thăm dò đến phần trên tuyệt mỹ, cặp ngực săn chắc có độ đàn hồi.

Cho dù hắn có " ăn " bao nhiêu lần đi nữa cũng cảm thấy thèm khát

" Ừm aa đừng, đừng động vào chỗ đó UÌM UÌM ~~~~ "

MIỆNG HẮN CHẠM VÀO HAI QUẢ MẬT ĐÀO

LIỀM NHỀ TÙNG CHI TIẾT RỒI DÙNG LUỒI TẠO SỰ ĐÀN HỒI CẦN MÚT HAI NỤ HỒNG CHÍN MỘNG

Khi dục vọng đã lên đỉnh thì cho dù dùng bất kì biện pháp nào đi nữa đôi phương vẫn không thể kiềm chế..

Một động tác nhanh nhẩu

Tiểu dịch vật của hắn đâm sâu vào trong mật đạo khép kín đó

Cô đau đến không bút mực nào có thể diễn tả

" AAAAAAAAAAAAAAAAAA "

KHI HẮN CÀNG VÀO SÂU MỖI LẦN NHƯ THỂ BỤNG CÔ ĐỀU ĐAU VÀNG VỢI

nhưng vài lần như thế nữa cô lại cảm thấy khoái cảm và thèm khát nhiều thứ hơn từ hấn

Đầu óc cô mơ hồ như không còn nhận biết được gì, chỉ muốn người đàn ông đang đè mình ở thân trên thoả mãn cô

" Ừm "

Hai chân cô bất ngờ kẹp vào lưng hấn, hai tay ôm chặt lấy cơ thể hấn

Nhắm mắt lại không suy nghĩ nhiều cùng hấn tiến thẳng vào trong

Hấn cũng khá ngạc nhiên nhưng song song vào đó cũng hài lòng

Hành động vừa rồi làm hấn rất ưng ý

Không chần chừ hấn giải phóng hết tất cả những thứ trắng trơn trong cơ thể mình vào hết bên trong cơ thể cô

Cả người cô giật lên

Chất dịch nóng hổi mà hấn vừa truyền vào tạo cho cô cảm giác sung sướng lạ thường

Ánh mắt mơ hồ

Đầu óc trống rỗng.

Cô nằm yên để hấn tung hoành khắp nơi trên cơ thể và bên trong mật đạo

Hấn điên cuồng dùng lưỡi dày vò cơ thể cô từ sáng đến tận trưa

End chap 24

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Gọi vợ cho quen

Vài ngày sau khi xảy ra chuyện " đó " cô không dám lách xác đến trường vì sợ khi phải đối mặt với Hạo Lạc

Tình cảnh này đây mình biết phải làm sao?

Đối diện với anh như thế nào?

Em hoàn toàn không xứng đáng với anh. Hạo Lạc mong anh hãy quên em đi!

Nằm cuộn tròn trong tấm chăn mà cô tự trách bản thân mình

Trầm Nhược Băng đại ngốc! Ngốc ngốc ngốc ngốc quá mà sao có thể để cho tên biến thái chết tiệt kia cần quấy một cách dễ dàng như vậy

[Cộc cộc]

Tiếng gõ cửa

Từ bên ngoài vọng ra, cái giọng nói đó không ai khác chính là Lãnh Thiên Hân

" Em có trong phòng không?"

Phòng bị cao độ cô lấy chăn quấn kín khắp người rồi vọng ra

" Cái tên biến thái đáng nguyên rủa bây giờ tôi không muốn gặp anh!!"

Biến thái? đáng nguyên rủa?

Hắn tức giận đập cửa liên hồi

" Cho em 5 phút để mở cửa trước khi tôi nổi điên "

Cô lấy chiếc gối ôm chọi thẳng vào cánh cửa

" Đồ điên như anh đã bị điên sẵn rồi còn muốn nổi điên! mặc xác anh "

Hắn tức tối chạy xuống phòng làm việc kéo ra từ ngăn tủ một chiếc chìa khóa dự trữ

Đôi mắt gian tà đầy sát khí

Dám chọc giận tôi! em chuẩn bị nhận hình phạt đi là vừa

Đứng trước cánh cửa và cầm trên tay chiếc chìa khóa

Hắn cố nhẫn nại

" Một lần cuối cùng em có mở không?"

Cô cũng đang thử thách độ kiên nhẫn của hắn

" Tôi cũng nói một lần cuối không mở là không mở!"

Đây là tôi đã cho em cơ hội để chuộc lỗi mà em không biết nắm bắt

Thế thì đừng trách tại sao tôi lại " ăn " em

Hắn mở khoá ra

Khi thấy hắn bước vào cô lại ngạc nhiên mà muốn lờ tròn con mắt

" Hắn biến thái! tại sao anh vào được đây?"

Hắn biến thái! quả là gan của em không hề nhỏ cứ nhiên dám chế nhạo tên của tôi

Người khắp xứ Trung này ngang nhiên năm lần bảy lượt đối đầu với Lãnh Thiên Hàn này chỉ duy nhất mỗi mình em

Hắn lại gần cô

Đôi tay ôm chặt vòng eo thon gọn

" Em mới gọi tôi là gì?"

Cơ thể cô vốn mẫn cảm, đã thế còn bị hắn chạm vào những nơi kích thích

" Hắn biến thái, Hắn biến thái! dù cho tôi có gọi 1000 lần vẫn là Hắn biến thái "

- Thế à

" Ưm bỏ cái tay của anh ra "

Hắn luồn vào trong hai quả mật đào bóp nhẹ

Bên trong lớp áo lót đó là hai nhũ hoa đang đỏ mọng và một hơi ẩm mê người

" Tôi sẽ bỏ ra nếu em gọi đúng tên của tôi!"

-Lãnh..... Lãnh Thiên Hàn

Hắn giữ đúng lời hứa bỏ tay ra mặc dù trong lòng của hắn điên tiết vô cùng

Vào thẳng vấn đề chính

Hắn véo má của cô

" Lý do tại sao mà 3 ngày nay em không đi học!"

Cô giận đỏ mặt đẩy hắn ra

"Thứ nhất tôi không phải con nít nên đừng véo má tôi, thứ hai tôi làm gì! đi đâu! ở đâu là quyền của tôi không liên quan đến anh "

Hắn nóng giận đè cô xuống giường dùng hết lực của chân kẹp chặt hai chân cô lại

Đôi môi điên cuồng mà chiếm đóng bờ môi bé nhỏ của cô

" A ưm "

Hắn đưa lưỡi của mình vào trong thăm khám hết tất cả những tinh túy ngọt ngào trong miệng cô

Về phần cô bị hắn cưỡng hôn bất ngờ

Bây giờ cảm thấy toàn thân nóng lên và khó thở vô cùng

Nhân cơ hội hắn há miệng ra để thở cô đã bịt kín miệng lại và đẩy hắn ra

" Anh bị hội chứng cuồng dâm à? sao lúc nào cũng cưỡng ép tôi thế! Ba ngày trước hành xác tôi chưa đủ à "

-Em là nữ nhân của tôi nên tôi muốn hôn em cũng phải xin phép à

Hắn xem mình là cái gì đây hả? búp bê để hắn chơi đùa hay là một con cờ cho hắn mặc sức tiêu khiển

" Mở miệng ra một tiếng nữ nhân hai tiếng nữ nhân! rốt cuộc anh xem tôi là thứ gì đây hả đồ khốn khiếp "

Hắn ôm lấy cơ thể cô gì chặt vào không buông

Tận hưởng hơi ấm của lồng ngực người con gái hắn yêu

Ánh mắt của hắn chân thành lắm không có chút gì là giả dối

" Tôi không muốn xem em là tình nhân nữa "

-Vậy tại sao anh không buông tha cho tôi

" Vì tôi muốn xem em như là vợ của mình "

Lời nói của hắn như một thứ phép màu gì đó làm xoa dịu nỗi buồn đang nặng trĩu trong cô

" Hức hức đừng có mà nói bậy "

Hắn nhùi đầu vào lồng ngực cô cạ xung quanh

Cô đỏ mặt lên

" Nè nè tôi không phải bảo mẫu đâu mà làm cái giọng như con nít "

-Vợ ời

" Vợ! Vợ cái đầu anh đồ mặt dày "

-Sớm muộn gì em cũng sẽ gả cho tôi thôi, tập tành gọi trước cho nó quen

" Nằm mơ đi!"

-Em có nhớ mẹ không?

Cô xoay mặt qua chỗ khác buồn xụ

" Hối dư thừa đương nhiên là tôi rất nhớ mẹ rồi "

-Nếu vậy để mai tôi sẽ chờ em thăm mẹ

Đôi mắt cô sáng rỡ lên bất ngờ ôm lấy hắn

Sung sướng reo lên

" Thật không! anh hứa với tôi rồi nhé "

-Thật... nhưng mà?

" Nhưng mà cái gì?"

-Em đang quyến rũ tôi phải không?

Hoàn hồn nhìn lại tình thế thì cô đang ôm hân chặt như sấm

Thẹn thùng đẩy hân ra

" Đồ điên "

Hân chụp tay cô lại

Đang ở thế chủ động đề lên cô

" Trời lạnh quá! chúng ta có nên [hâm nóng] tình cảm không nhỉ?"

Hân mi้ม môi với vẻ mặt đang thêm khát

" Không bao giờ "

-um um

" Em rất thích phải không?"

-Đồ tâm thần

" Đêm nay tôi sẽ cho em rên suốt đêm "

Cứ thế hân lột sạch quần áo cô ra rồi..

" Ưm aa đau ~~~"

- học học phù phù

Hãy để trí tưởng tượng bay xa:))

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chinh phục

Cả đêm qua bị Lãnh Thiên Hân dày vò, sáng ra cơ thể của cô vừa uể oải vừa đau nhức

Trên người trải dài những vết hôn mị dục

Tên nam nhân bá đạo khôn khiếp

Xem cô như là thức ăn, mỗi lần ăn là nhất quyết không chừa một mẫu xương

Cô lấy chân xoạt vào đôi dép

Lê thân thể lơ lửng với tâm tư nặng trĩu vào trong toilet

Nhìn mình phản chiếu qua tấm gương cô cảm thấy bây giờ thật sự rất dơ bẩn

Đã mất đi sự trong trắng mà còn bị hân dày vò suốt đêm qua

Hạo Lạc Ca Ca! em không còn có tư cách để nói yêu anh nữa rồi

Cô ôm mặt khóc

Cô khóc nhẹ nhàng lắm

Không một tiếng rên la nhưng những giọt lệ của cô cứ chảy một cách bí ẩn, đau khổ

" Em có thói quen thức sớm thế sao?"

Từ ngoài cửa

Bóng dáng của Lãnh Thiên Hàn bước vào

Nam nhân này đúng là tuyệt hảo trong tuyệt hảo

Khuôn mặt tuấn tú của hắn đã đủ say đắm hàng tá đứa con gái rồi

Bây giờ thêm thân hình cao to, cường tráng nữa thì hỏi ai có thể từ chối hắn

Kể cả cô

Cô ôm mặt lại

Xấu hổ

"AAAAA LÃNH THIÊN HÀN! ĐỒ VÔ SĨ "

nữ nhân không nói lí lẽ

Chẳng phải hôm qua cô ấy đã thấy hết của mình sao

Hắn tiến đến gần cô

" Sao? em nói tôi thế nào "

Cô lưỡng lự nhắm mắt lại

Nhưng vì sức quyến rũ đầy nam tính của hắn

Không thể nào cô nhắm mắt được trong 30s

" Sao anh không mặc quần áo "

Cô nhóc này! Chẳng phải hôm qua em đã thấy hết của tôi rồi sao

Hắn ép cô vào tường

" Anh không thích mặc - anh thích để vậy cho vợ anh ngắm"

Cô đẩy hắn ra xa

Một cú ngã vào bồn tắm

Nam nhân khốn kiếp

Phải giáo huấn lại hắn mới được

" Ai là vợ anh hả? đồ biến thái "

Hắn giả vờ ôm cự vật mà nhăn nhó mặt mày

" Ui da Trầm Nhược Băng! em giết tôi thật rồi "

Cô hoảng hốt

Chết! Mình ra tay hơi nặng

Vội vội vàng vàng lại đỡ hắn

" Ê, có sao không?"

Đôi mắt của hắn trở nên nham hiểm y như một con cáo già lưu manh đã trêu dụ được tiểu bạch thỏ

Một tay kéo lấy cơ thể lỏng lẻo của cô ngã vào trong lòng hắn

Đã thế 2 người còn nằm gọn gẽ trong cái bồn tắm

" Sáng sớm, 2 vợ chồng chúng ta vận động tí cho ấm người nhĩ? Em yêu "

Em yêu? Vợ chồng?

Phi phi phi lão nương mới nghe thôi đã nổi da gà

Cô nhắm mắt đấm loạn xạ khắp nơi

" Biến thái! Sắc lang dám lừa tôi! Tôi đánh cho anh chết "

Aaaa chọc điên nữ nhân này thật rồi

Hắn cố gắng trở mình

Đề cô xuống

Nhảy sang hướng chủ động

Hai tay áp đảo tay cô

Cô nằm dưới

Hắn đè lên

" Em bình tĩnh lại nào "

_Phi phi phi nam nhân vô sĩ - thả tôi ra

" Anh! anh vô sĩ "

Mới đùa một chút thôi là cô nhóc này đã làm căng ra rồi

Nếu cứ như thế mà chọc em! Sớm muộn gì em cũng xù lông nhím ra cho coi

Hắn hôn nhẹ lên môi cô

_um

Vuốt mái tóc dài thướt tha, mê người đó

Dễ dàng cô như đang dỗ ngọt một đứa trẻ

" Em tắm nhanh đi! tôi sẽ đưa em gặp một người "

Cô giận lấy

" Tôi không đi! Tôi muốn ở nhà "

_Em không muốn gặp mẹ em sao

Cô liền thay đổi thay độ như chong chóng

_muốn muốn muốn

" Thế em tắm lẹ lên đi, kéo cảm lạnh "

Tên nam nhân thối

Anh trần như nhộng thế còn ở đây sao tôi tắm

" Anh ra ngoài đi! Tôi mới tắm được "

Hắn không một lời đã ôm lấy ôm để cơ thể cô

_Á á

" Vợ chồng mà! Tắm chung cho quen "

[Chát chát]

" HỒN ĐẢN~~~~"

5 NGÓN TAY CÔ IN ĐẬM VÀO KHUÔN MẶT ANH TUẤN CỦA HẮN □

MỘT LÚC SAU

HẮN CHỖ CÔ ĐẾN MỘT CĂN BIỆT THỰ GẦN NGOẠI Ô

PHONG CẢNH Ở ĐÂY ĐÚNG LÀ ĐẸP THẬT

TUYỆT SẮC CỦA THIÊN NHIÊN

VÀO BÊN TRONG CĂN BIỆT THỰ

" MẸ TÔI ĐÂU "

_EM ĐI THEO TÔI

HẮN DẮT CÔ ĐẾN GIAN BẾP

THẤY HÌNH ẢNH DỊU DÀNG CỦA MẸ CÔ ĐANG CẶM CỤI NẤU ĂN

CÔ NHÀU ĐẾN ÔM BÀ

" MẸ MẸ "

XOA LÊN CÁI ĐẦU NHỎ CỦA ĐỨA CON GÁI BẢO BỐI

BÀ HÔN NHẹ LÊN TRÁN CÔ

" NHƯỢC BĂNG!! MẸ NHỚ CON QUÁ "

_HỒM RÀY MẸ Ở ĐÂY SAO?

" Ồ! TẤT CẢ LÀ NHỜ BẠN THÂN CỦA HẠO LẠC GIÚP ĐỖ MẸ ĐÂY "

cô trở mặt

Hà hà hà? Cái gì? Lãnh Thiên Hàn là bạn thân của Hạo Lạc Ca sao

Cô liếc mắt về phía Lãnh Thiên Hàn

" Anh có điều gì cần giải thích không "

Hắn giả vờ cười

Lấy tay bịt chặt miệng cô lại

" Wow, bác nấu món gì mà nhìn ngon thế ạ "

Mẹ cô bật cười

" Hahaa người có tiền như cháu mà cũng khen món đồng quê dân dã này của bác sao?"

_Dạ! cháu nghĩ tất cả đều bình đẳng, món ăn cũng vậy cũng từ những món đồng quê dân dã này người ta mới có thể chế biến ra những thức ăn có màu sắc tươi mới đây bác

" Hahaa đây là món mà Nhượng Băng nó thích nhất đó "

_ Trùng hợp quá bác! Cháu cũng rất thích món này

Cô bị hấn bịt chặt miệng lại nên không nói được câu nào

Bèn nói thầm trong bụng

Cái tên này cũng biết nịnh nọt quá nhỉ

Hấn cũng nghĩ trong lòng

Trước khi muốn cưới được vợ, cần phải chiều lòng ba má vợ

Trầm Nhượng Băng tôi đã lấy được cơ thể em và cũng sẽ lấy được trái tim em.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chân thành

Những ngày qua hấn luôn ân cần và yêu chiều cô hết mực, còn cô thì vẫn cảm thấy những hành động đó cũng chẳng có gì khác lạ.

Cô vẫn chất trấu lên vai một nỗi buồn riêng, mà nói với hấn...e là sẽ rước thêm họa cho Hạo Lạc

Cô không biết mình có đủ dũng khí để đối mặt với anh hay không, Trầm Nhượng Băng này đến cả trình tiết cũng không bảo toàn được thì lấy gì để nói tiếng yêu anh

Ngồi suy tư bên chiếc ghế sofa trong phòng riêng của mình, cô nhớ về những ngày tháng êm đẹp khi chưa gặp phải Lãnh Thiên Hàn

Kỉ ức ngày xưa lại ùa về trong tâm trí

Nếu như cô chưa bao giờ gặp hấn

Nếu như cô chưa bao giờ chọc giận hấn

Nếu như cô chưa bao giờ đồng ý làm tình nhân của hấn

Vậy thì có lẽ cô vẫn còn là cô của trước đây

Một Trầm Nhượng Băng mê ăn, thích la cà đây đó

Một Trầm Nhượng Băng ngây thơ bên những mộng mơ thật đẹp

Còn bây giờ, cô cảm thấy mình thật nhơ nhuốc và bẩn thỉu

Tiếng cửa phòng mở ra, Lãnh Thiên Hàn với trang phục đời thường giản dị bước vào bên trong, thu hút nhãn quan của cô với chiếc áo sơ mi màu đen quý phái, tuy đơn giản nhưng độ nam tính của hấn vẫn không mập mờ

Nam nhân này cho dù nhìn ở góc độ nào cũng thấy hoàn hảo

" Em thay đồ đi, tôi sẽ dẫn em đến một nơi "

Cô ừ rừ xoay mặt qua hướng cửa sổ mà đáp lại

" Tôi không muốn đi đâu cả "

Lãnh Thiên Hàn này chưa khi nào phải hạ mình để năn nỉ một nữ nhân, mà hôm nay lại bị một nữ nhân xem nhẹ

Cục tức này quả là nuốt không trôi, hấn sẽ vẫn chinh phục cô. nhưng bằng phương pháp khác và vẫn giữ được phong độ cho mình

Hấn nhắc bông cô lên một cách nhẹ nhàng không tốn nhiều sức lực, cơ thể cô đúng là quá yếu ớt, phải bồi bổ thường xuyên mới được

" Biến thái! anh lại muốn làm gì đây hả? hả? hả "

Chữ " hả " được lặp đi lặp lại ba lần biểu hiện rất rõ thái độ không vừa ý của cô, hấn vừa mới chạm vào thôi mà cô đã ghê tởm như thế này rồi sao

" Em không tự mình thay quần áo được thì tôi phải giúp em thôi "

Còn khuya tôi mới để cho anh lợi dụng, tôi không phải con ngốc

Cô lấy đà để phóng xuống, tạo một khoản cách nhất với hấn

" Tôi tự thay được rồi, không cần làm phiền đến anh "

Nói vừa xong một câu là cô đã quay đầu vọt lẹ 360° vào phòng tắm, để hấn đứng ở đó với một tràn cười sán khoái. người phụ nữ hấn yêu càng lúc càng thú vị

Một lúc sau

Cô bước ra từ phòng tắm với một bộ váy màu trắng trang nhã hết như một người đẹp bước ra từ bức tranh. vẫn phong cách giản dị đều đó nhưng vẫn miên, quyến rũ

Phụ nữ không phải diện những trang phục hở hang là có thể tự cho mình là quyến rũ, quyến rũ nhất là khi họ không biết mình thực sự quyến rũ. ngây thơ, thuần khiết

Những đức tính tốt nhất lại hiện hữu trên người của Nhược Băng. ánh mắt say đắm trừ tình đó luôn nghiêng về phía cô và mãi mãi thuộc về cô

Tổng Tài nửa đời kiêu ngạo Lãnh Thiên Hàn, chìm đắm dưới vẻ đẹp mị tình của cô mà làm hấn quên bống đi kế hoạch chinh phục " vợ " của mình

Hấn bước đến sánh vai cùng cô, nắm chặt đôi tay mềm nhỏ đó. đôi tay sạm cả những vết chai nhưng đối với hấn là thiêng liêng báu vật

" Anh nắm tay tôi làm chi?"

Hấn nở một nụ cười ôn nhu với cô, ánh mắt mơ màng nhìn ngắm người phụ nữ của đời mình

" Tôi chỉ muốn dắt tay em, hôm nay em thật sự rất quyến rũ a ~ "

Cô giật tay mình lại rồi lạnh lùng bước đi trước hấn, cuộc đời của cô ghét nhất là bọn đàn ông miệng lưỡi ngọt ngào nhưng đang trào dưng ý

Với trí thông minh của hấn nhìn sơ qua là biết cô không hứng thú với lời khen vừa rồi

Sở dĩ cô ghét loại đàn ông miệng lưỡi vì nó lại làm cô nhớ đến người cha phụ bạc đã ruồng rẫy mẹ con cô.

Nhưng... tình yêu của Lãnh Thiên Hàn này là hoàn toàn chân thực và hấn sẽ minh chứng điều đó bằng việc dùng tình cảm chân thành của mình để cảm hoá trái tim cô

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Phản xạ bất ngờ

Chiếc xe benz màu đen khói hì hục chờ cô đến công viên gần trung tâm thành phố, phải nói là nơi đây náo nhiệt vô cùng

Ở bên đường là các quán bình dân, xích lại đằng này một chút là một cửa hàng kem. cô kì thực là một đứa con nít đội lốt thiếu nữ, đến cửa hàng nào cô cũng vói kẹo bông cho bằng được

" Lãnh Thiên Hàn anh mua cho tôi đi mà " đôi mắt cô long lanh liếc sang bên hấn

" Bộ em là trẻ con à? khi nào em là trẻ con đi thì tôi sẽ mua cho em "

Cô quyết đấu tranh tư tưởng với cái tên nam nhân kiêu ngạo này đến cùng, chặn hấn lại ở giữa đường mà chỉ chờ

" Lãnh tiên sinh nghe đây này, chưa đủ 18 tuổi vẫn được xem là trẻ em vị thành niên "

Cô nhóc này hôm nay có va đầu vào đâu không mà dám đem luật với chả pháp mà nói chuyện với Lãnh Thiên Hàn này. nữ nhân làm hấn không chán

ghét chi có thể là cô

Hắn ép cô vào một gốc cây khuất bóng người, thân hình cao hơn cô có một tất đầu nên rất thuận tiện cho việc cưỡng hôn, cả bờ môi ngọt ngào đó bị hắn chiếm lĩnh toàn bộ không chừa một khe hở

" A um "

Có một chiêu trò cưỡng hôn mà làm đi làm lại cả chục lần cũng không biết chán chẳng lẽ mỗi lần bị cưỡng như vậy đều phải ngậm miệng a um để cho hắn làm lành, không không! Trầm Nhược Băng này không thể để hắn ta lợi dụng một phút một giây nào nữa. teawondo của mày không phải để tượng trưng

Bàn tay khê choàng qua thân hình rắn chắc của nam nhân yêu nghiệt sau đó cô xoay chuyển cơ thể như một ninja chuyên nghiệp tạo một cái đà ở chân để quật ngược tên nam nhân này ngã ra mặt đường

Cô nhóc này lại tính sử dụng mấy chiêu teawondo mèo cào đó sao? bây giờ đến lúc tôi cho em biết thế nào là võ quýt dày có móng tay nhọn, trứng sao có thể khôn hơn vịt

Hắn lẩn cù mèo ra vài dòng rồi lấy thế đứng lên trước sự ngạc nhiên của bao nhiêu là người trong đó có cô, hai tên đàn em ngồi ở hàng ghế trên trong vai trò tài xế mà không khỏi khen ngợi

" Lão đại soái quá đi "

" Chuyến này xem Đại Tỷ có cứng họng ra không nhé "

Cô mất chữ A mồm chữ O nhìn thẳng vào nam nhân trước mặt, vẻ uy nghiêm của hắn chẳng thể mập mờ tí nào

" Anh Anh Anh....Anh sao có thể né đòn của tôi "

Nam nhân với một nụ cười mỉa mỉ tiến đến nơi nữ nhân đang ngây ngốc đối diện nâng cằm cô lên, khẽ một hơi thở nam tính ấm nồng

" Có phải em nghĩ tôi sẽ bị em quật ngã như mấy lần trước không? "

Cô gật đầu tỏ vẻ khản phục

" Ừm "

Nam nhân cười một trận tràn trề rồi nắm tay cô dẫn về nơi nhà hàng đối diện

" Đi theo tôi "

Khá bất ngờ với hành động nghiêm nghị đó của hắn nửa bán nửa nghi nhưng cô buộc lòng mình phải vào trong

Bên trong nhà hàng được bày trí rất sang trọng, đến cả những miếng thảm mà cô giẫm đạp lên này giờ cũng thuộc loại chất liệu cao cấp

Những món ăn ở đây cho dù cô có nằm mơ cũng muốn được nếm thử một lần, và giờ đây mình sắp nhét nó vào bụng. cầm quyển menu trên tay mà cô tiếc đứt ruột

Trời ơi đất hời chi là đồ ăn để nhét vào bụng thôi mà đặc thế này, một bữa ăn này thôi gấp đôi số tiền lương mà mỗi tháng cô vất vả lắm mới tìm ra. thật không nên phí phạm

Lật từng trang menu ra cô cố gắng kiểm tìm xem có món nào ngon rẻ mà vừa với cái bao tử của mình hay không, hành động nhỏ đó quả nhiên không thể qua được con mắt tinh tường của hắn, khẽ nhú mày nhìn cô

Cô ngây thơ vô số tội kẻ sát vào tay hắn rồi chỉ chỉ vào quyển menu

" Thức ăn ở đây sao mà mắc quá vậy? "

Hắn tức giận vô cùng, sao cô lần này đến lần khác đều đi ngược với ý kiến của hắn. Hắn thì cố kiểm tìm ra cao lương mỹ vị để cho cô thưởng thức trong khi đó cô lại đâm đầu vào mấy món rẻ tiền kém vệ sinh, hắn đã nói với cô rất nhiều lần đừng đem chữ tiền bạc để nói với hắn.thế mà cô cứ

" Trầm Nhược Băng em đang trêu chọc tôi sao? "

" Tôi không có....nhưng "

" Không nhưng nhị gì cả? em là người của tôi, nên phải thích ứng với những thứ như thế này "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Viên đạn vô tình

Cải lí với tên đàn ông này chỉ tổ khiến mình tức thọc máu ra thôi, Trầm Nhược Băng ta một lần nữa nhìn ngơ. chỉ một lần thôi

Cô đành ngoan ngoãn ăn những món mà hắn gọi lên, toàn những thứ đắt giá. một bữa ăn mà làm cô tiếc đứt ruột

Một lát sau, khi ăn uống xong hắn quyết định tạo ra không khí hệt một chút bằng việc dụ cô đến công viên. mọi thứ hắn đã sắp xếp ổn thỏa, sân trượt nước và lời cầu hôn ngọt ngào

Không hiểu sao hắn lại yêu cô gái ngang ngược này nhiều đến như vậy: Dung mạo bình thường nhưng đậm khí chất của con nhà quý tộc, gia cảnh nghèo khổ nhưng lòng tự trọng lại rất cao

Lỡ yêu rồi thì biết làm sao bây giờ. đây lần đầu tiên của Lãnh Tổng chúng ta khi đang nghiêm túc theo đuổi một cô gái nên hắn không cho phép kế hoạch này bị hư hỏng ở bất cứ điểm nào, mọi thứ đều phải thật hoàn mỹ

"Đẹp quá, trời ơi tôi muốn chơi đùa quay "

- "Được tôi chơi với em "

Hahaha mình có nghe lộn không? Mình có nhìn lầm không? tên nam nhân tự cao tự đại này lại chấp nhận chơi những trò chơi con nít này à? vì ai mà hắn trở nên như thế này

"Hoan nghênh "

Hai người chơi với nhau vui ơi là vui, cô còn rủ hắn chơi thú nhúng, gấp thú nhồi bông, rồi cười ngửa

Phải công nhận một điều là khi hắn hồn nhiên như bây giờ không âm mưu tính kế để hại người thì quy chung hắn cũng khá dễ thương. ngày hôm nay cô rất vui và cười cũng rất nhiều, chẳng bù cho những giọt nước mắt của cô khi nhớ đến những chuyện cũ

Cô đã đánh rơi Đường Hạo Lạ một người con trai thật tốt với trái tim ấm áp, thì lần này cô tuyệt đối không cho phép mình lạc mất Lãnh Thiên Hàn người luôn yêu chiều cô hết mực

Nếu như hắn ngớ lờ lần này mình sẽ không từ chối nữa. cứ mở lòng với con ác ma này một lần xem sao?

Nếu hạnh phúc đến với con người một cách đơn giản như vậy thì chắc chắn họ sẽ không biết quý trọng, tình yêu cũng giống như một loài hoa. khi nó không nhận được sự thử thách của chúa trời thì cây hoa sẽ mọc rất đơn giản, nó sẽ không được bền lâu

Nhưng khi nó gặp phải một sóng gió nào đó, nếu như nó muốn tồn tại thì việc đầu tiên nó sẽ làm là chiến đấu. chiến đấu với bản thân, chiến đấu với thử thách, chiến đấu vì tình yêu, chiến đấu để tồn tại

Đằng sau hai người đang chơi đùa vui vẻ đó là một ánh mắt căm hờn như muốn phá hủy tất cả mọi thứ, đầu súng được trỏ ra và nhắm vào mục tiêu là cô, một trong hai tên đeo khẩu trang màu đen đã bóp chiếc còi định mệnh

Một phát súng vô tình xuyên trong không khí, nó mang một nỗi hận nào đó mà người bắn ra không thể tỏ bày. cảm giác được phía sau có nguy hiểm khiến cô ôm lấy cơ thể cô làm một tấm bia đỡ đạn rắn chắc

Viên đạn đó xuyên thẳng qua lưng của hắn khiến hắn chảy ra rất nhiều máu, thể lực có tốt đến đâu cũng đau đớn kinh hồn

Hắn nằm đó dường như bất động, chỉ thở thôi cũng khiến hắn đau xé đến không nói nên lời. Lãnh Thiên Hàn, anh ta đã dùng chính mạng sống để cứu lấy mình

Hai dòng nước mắt của cô từ khi nào đã chảy ra nhiều như vậy, ôm lấy cơ thể máu me của hắn chỉ khiến cô muốn gào khóc

Lãnh Thiên Hàn, tên nam nhân khốn khiếp sao lại vì tôi mà hi sinh lớn lao như vậy? anh thấy có đáng không

Trái tim cô nhói đau quặng quại, cảm giác như thượng đế muốn cướp đi một thứ gì đó quý báu còn sót lại của cô

Đây là cảm giác gì đây?

"Lãnh Thiên Hàn, anh tỉnh lại cho tôi "

Bàn tay yếu ớt lạnh băng của hắn sờ ngay má cô, đôi mắt đỏ lên rồi dần nhắm lại

" Em có sao không?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Lãnh thiên hàn! tỉnh lại đi

Một lúc sau, hai tên đàn em của hắn đã nhanh chóng chở hắn và cô đến bệnh viện. may mắn một điều là bệnh viện cách trung tâm thành phố không xa

Ngồi trên xe ôm lấy thân thể nhợt nhạt máu tươi của Lãnh Thiên Hàn cô gái nhỏ tuôn ra không biết bao nhiêu là nước mắt, lòng cô cứ canh cánh một nỗi buồn khó tả

Nếu người bị bắn là cô thì có lẽ bản thân của mình đã bớt áy náy, cô cảm thấy mình chính mình đã nợ Lãnh Thiên Hàn rất nhiều chứ không phải là hắn. Ông trời ơi! hãy lắng nghe lời khẩn cầu của con

Cô chỉ cầu mong những điều tốt đẹp nhất cho hắn, mà trong lòng mình đang rối như tơ vò. chẳng lẽ mình đã trót yêu Lãnh Thiên Hàn?

Vào đến bệnh viện các bác sĩ mau chóng đưa hắn lên bàn mổ, để mổ lấy viên đạn. ca mổ chắc sẽ kéo dài hơn 2 tiếng

Đến cửa phòng. cô ngồi trước hàng ghế của thân nhân suy tư rất nhiều, không biết bây giờ nên trách hắn hay trách mình đây? tại sao lại sa vào lưới tình của tên đó. Tình đầu ngây dại như loài hoa anh túc, đâu biết nó là kịch độc nhưng vẫn tò mò muốn hái thử

Tình yêu ngây thơ trong sáng của cô khi ở bên hắn lại nảy nở mạnh hơn, vững hơn.phong ba bão táp chẳng hề gì. Lãnh Thiên Hàn! bây giờ anh chịu tình lại em sẽ không ngại mà nói yêu anh

2 tiếng 15 phút sau bác sĩ từ phòng mổ bước ra, trên tay cầm một cái bịt nhỏ đựng vừa mẩu đạn đem ra đưa hai tên đàn em. cô thật sự rất nhẹ lòng khi nghe tin ca mổ để gấp lấy viên đạn ra đã thành công

Bác sĩ còn nhấn mạnh

" Cũng may là bệnh nhân đã được đưa đến kịp thời nên không có chuyện gì xảy ra, nhưng bệnh nhân còn rất yếu phải đưa vào phòng hồi sức đặc biệt để dưỡng sức "

Nụ cười sung sướng sau 2 tiếng đồng hồ lã loi với nước mắt cuối cùng đã hiện hữu trên đôi môi của cô, cô nắm lấy tay áo của bác sĩ

" Bác sĩ, hiện giờ tôi có thể vào thăm anh ấy không "

- " vâng, nhưng cô phải mặc trang phục cách ly của bệnh viện "

Cô với bác sĩ cùng hai tên đàn em mặc y phục cách ly xong liền bước vào bên trong phòng hồi sức để thăm hắn, không khí bên trong khá ngột ngạt nên chỉ cho phép một người vào thôi và tất nhiên hai tên đàn em ở ngoài

Ngắm nhìn một người đàn ông anh tuấn ngay lúc họ không hay biết gì phụ nữ sẽ cảm thấy được sự quyến rũ mộc mạc của họ, và ngay bây giờ đây cô mới cảm thấy hắn thật đáng yêu

Thiên Hàn, em mong anh sẽ sớm tỉnh lại

Một ngày, hai ngày rồi lại ba ngày hắn không có dấu hiệu tỉnh lại. cô lo lắng bất an luôn tìm cách hối thúc bác sĩ, bác sĩ cũng chỉ việc bó tay thôi vì việc tỉnh lại này còn phải phụ thuộc vào bệnh nhân, có muốn tỉnh lại hay không

Ba ngày nay cô luôn túc trực chăm sóc cho hắn. Ngay cả việc điều tiết cơ thể hắn vẫn không thể hay biết, vệ sinh cá nhân cũng thế. mỗi mình cô lo

Tên nam nhân này như muốn trêu đùa cô, khi bị cô làm nger thì luôn kiếm cách chọc cho cô chú ý, khi được cô chú ý rồi hiển nhiên không muốn tỉnh lại

Lãnh Thiên Hàn à! làm thế nào để anh mở mắt ra đây

Hết chap 30

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hạo Lạc , chúng ta chia tay đi

Hôm nay như mọi khi cô tự tay nấu ăn ở nhà rồi mang đến cho Lãnh Thiên Hàn, nhắc mới nhớ từ khi hắn bị tai nạn đến nay cũng đã hơn nửa tháng, cô lo chăm sóc cho hắn đến việc nghỉ học khá lâu

Nếu hắn cứ trong tình trạng như thế này thì cách duy nhất mà cô có thể làm bây giờ là vừa đi học, sau đó chiều đến thăm hắn một chút

Cô vững chắc với quyết định của mình rồi vào bệnh viện với hắn. Hắn vẫn còn thở, tim mạch vẫn ổn định nhưng chưa có dấu hiệu muốn tỉnh lại, cô càng lo lắng ngàn vạn lần

Sáng hôm sau, khi ông mặt trời vừa mới ló dạng, cô đã thay đồ, chạy chuốc hoàn toàn để gặp lại mái trường thân yêu. cô nhớ nhất là nha đầu Hạo Nguyệt, hơn tháng trời giấu mặt chắc cậu ấy nhớ mình lắm và còn một nhân vật làm cho tâm tình cô luôn trĩu nặng (Đường Hạo Lạc)

Cô đã suy nghĩ rất kĩ từ đêm qua đến giờ, rõ ràng người cô yêu là Lãnh Thiên Hàn, nên cô không muốn mình tiếp tục cho Hạo Lạc nuôi thêm hi vọng. Hạo Lạc, cô không thể quên Thiên Hàn cô không thể bỏ. cái mối quan hệ chất chồng này đã đến lúc gỡ bỏ

Đến trường, mọi người nhìn cô với ánh mắt khác hẳn. có lẽ là vì trong thời gian cô ở cùng Lãnh Thiên Hàn đã được hắn sủng tận trời xanh, ngày ăn đêm ngủ nên da dẻ của cô đã mịn màng và đầy sức sống hơn. và không biết từ bao giờ cô đã biết ăn diện, đến cả đôi giày cô mang trên chân cũng tới mức " Triệu đồng "

"Nhược Băng, con ngọc này cả tháng trời cậu đi đâu. tớ nhớ cậu quá " Hạo Nguyệt từ trong lớp chạy ra choàng cổ cô đến nả thờ

Giây phút gặp lại nhau làm cô xúc động đến không nói nên lời. hai dòng nước mắt của hạnh phúc cứ chảy mãi

" Tớ cũng nhớ cậu lắm "

Hạo Nguyệt kéo cô xuống phòng y tế, vừa hỏi

" Cậu đưa tớ đi đâu?"

-" Cậu biết trong cả tháng cậu mất tích, có một người ngày nhớ đêm mong cậu lắm không "

Khỏi nói cô cũng thừa biết đó là Đường Hạo Lạc, người con trai tốt với cô nhất và cũng là người con trai cô mắc nợ nhiều nhất. cô đã chuẩn bị sẵn tâm lý từ trước để đối diện với anh

Vừa đứng trước cửa phòng Hạo Nguyệt đã đẩy cô vào rồi còn nháy mắt, cô nghĩ Hạo Nguyệt không biết cũng tốt vì cô chẳng hề muốn làm sức mẻ tình bạn này

Dĩ nhiên khi gặp lại cô thì Hạo Lạc vạn lần sung sướng, không còn chú ý đến khoảng cách mà ôm chầm lấy cô.ôm để thỏa mãn một nỗi nhớ nhưng da dết, nhưng mà điều cô sắp nói ra đây có lẽ sẽ khiến anh đau đớn tận đáy lòng

"Nhược Băng, là em thật rồi. Trầm Nhược Băng bằng xương bằng thịt của anh đây rồi "

Cô đẩy anh ra, hành động tuy nhẹ nhàng nhưng vô tâm ngờ ngờ. tận sâu trong ánh mắt của cô là một nỗi niềm khó bộc lộ

" Hạo Lạc. em có chuyện muốn nói với anh "

Hạo Lạc lấy ghế rồi kê lưng lau sạch bụi mời cô ngồi, anh có biết đâu cái hành động đó của anh lại làm cô cảm thấy mình là một kẻ tệ hại

Nếu như ngày trước cô không nói yêu anh, thì ngày nay sẽ không để anh phải xây dựng mộng đẹp

Nếu như cô phát hiện trái tim của mình hướng về Lãnh Thiên Hàn sớm hơn, thì hắn ta sẽ không gặp phải họa sát thân

Suy cho cùng nguyên nhân của những mối rùm rà này đều là cô, Trầm Nhược Băng tôi là một kẻ tội đồ

" Em nói đi! sao em cứ ngồi thần thờ ra nhỉ "

Cô hoàn hồn mình lại, bừng tỉnh nhìn thẳng vào mắt anh. Trước mặt anh bây giờ không phải là một Trầm Nhược Băng ngây thơ khờ dại mà là một người con gái trưởng thành với những suy nghĩ chính của mình

" Hạo Lạc, em đã yêu anh "

Anh ngu ngơ với câu nói vừa rồi của cô.

"Ừ, thì anh cũng yêu em mà "

- " Chúng ta chia tay đi, em xin lỗi "

"Nhược Băng, em đừng đùa nữa sẽ không vui đâu "

Cô nghiêm giọng

" Em không đùa, em rất nghiêm túc. chúng ta chia tay đi " cô nhấn mạnh, hai dòng lệ lại lưng tròng.

Hết chap 31

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tỉnh lại

Lời nói của cô là nghiêm túc, không có ý gì là đùa cợt. như một nhát dao vô hình đâm sâu vào ngực anh, đôi mắt anh lần lần hai dòng lệ

"Nhược Băng, nếu muốn chia tay thì hãy cho anh một lí do "

-" Em đã có người trong lòng của mình rồi, em yêu hấn và hấn cũng yêu em. còn với anh em chỉ xem là anh trai "

Chỉ xem là anh trai? nam nhân này rốt cuộc là ai mà khiến em phải trở thành như vậy? Nhược Băng - chẳng phải chúng ta rất yêu nhau sao

" Em nói dối, rõ ràng lúc trước em bảo yêu anh mà "

-" Quả thật lúc trước em yêu anh nhưng từ khi anh ta xuất hiện em đã có suy nghĩ riêng của mình, anh chỉ đang ngộ nhận tình yêu và lòng thương thôi "

Đôi chân Hạo Lạc từ lúc nào mà đã tê cứng, anh không muốn nấn nì và cũng chẳng dám níu kéo cô ở lại bên mình. không biết ai là người con trai may mắn đó được sánh bước cùng em

"Nhược Băng "

-" Dạ "

" Em có thể nói cho anh biết, nam nhân mà em đang yêu là ai không? "

-" Đó Là Lãnh Thiên Hàn " cô không ngần ngại mà đáp

Ba chữ Lãnh Thiên Hàn in sâu vào mắt anh khiến cho anh chưa kịp hoàn hồn, con ác ma xem mạng người như cỏ rác Lãnh Thiên Hàn đây sao? tại sao cô ấy có thể yêu hấn được chứ

" Tại sao em lại yêu Lãnh Thiên Hàn, và tại sao em nói là hấn yêu em "

Cô tường thuật mọi chuyện mà một tháng nay khi ở bên hấn ta, hấn luôn ân cần che chở cho cô, một mái ấm gia đình đã tựa chóm tựa bao giờ, vì yêu cô hấn không kể đến tính mạng của mình để cứu cô. Như thế không thể gọi là yêu sao?

Nghe lại câu chuyện qua lời kể của cô, Hạo Lạc cũng đã sáng tỏ ra được một phần nào. hạnh phúc thật xứng đáng cho một mối tình đẹp như hoa này, ban đầu ông trời cho họ gặp nhau là oan gia, nhờ vượt qua những thử thách, những hiểu lầm mà họ đã nhận ra tình yêu của mình

Chỉ có Đường Hạo Lạc mình là luôn mơ tưởng, chỉ có Đường Hạo Lạc này luôn phải nhìn người khác hạnh phúc. Nhược Băng, anh yêu em và tôn trọng quyết định của em

Anh bước ra khỏi phòng với một nụ cười thật nhẹ nhàng, anh cầu chúc cho em có một hạnh phúc mà mình luôn mong muốn. còn anh, anh sẽ ôm mối tình đầu đầy ngọt ngào, lắm mộng mị này cất giữ trong tim, cứ xem như là những bông gai, những vấp ngã đầu tiên của cuộc đời

.về phần cô, khi giải quyết những uẩn khúc với Hạo Lạc xong cô cảm thấy mình thật là nhẹ lòng

5 h chiều, tan học

Cô lại đến thăm Lãnh Thiên Hàn, kể lại những việc đó cho hấn nghe, mặc dù biết rõ là mình đang tự kỉ một mình mình..

Giọt Lệ cô lăn dài trên gối, những giọt ấm nồng rơi trên trán của hắn. đến bao giờ anh mới chịu tỉnh lại? Đến bao giờ anh mới chịu nhìn em đây

Do một mối nên cô tựa vào giường của hắn để ngủ thiếp đi, bỗng ánh mắt của hắn mờ ra dần dần, hơi thở có chút yếu ớt. bàn tay của hắn dần dần choàng qua vai của cô

Hành động nhẹ nhàng thôi nhưng lại làm cô thức giấc, ánh mắt cô bắt đầu mờ ra cảnh tượng đầu tiên khi mở mắt ra thì thấy hắn đã tỉnh lại, không màng đến bất kỳ điều gì cô vui sướng ôm chầm lấy cơ thể của hắn, đoạt lấy nụ hôn trên bờ tuyết hảo

" Ừm " lần người cường hôn lại là cô, hắn lần lên một cảm giác hạnh phúc lấp ló một tí bất ngờ. Có phải hắn còn đang mơ không? nếu là mơ thì xin ông trời đừng cho hắn tỉnh

Kết thúc một nụ hôn ngọt ngào, cô mới nói một lời

" Thiên Hàn, anh tỉnh rồi "

Thấy vẻ mặt mừng rỡ đỏ của cô, những giọt lệ còn ứ đọng trên khoé mi và hành động cường hôn vừa rồi. Cô yêu hắn rồi sao?

Hết chap 32

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: End

Yêu rồi sao? cô yêu rồi sao? hắn suy nghĩ trong đầu khá lâu rồi mới mở miệng, hơi thở hắn còn rất yếu vì mới tỉnh lại còn một phần bị cô ôm kín mít này giờ, hắn tuy mệt nhưng vẫn không muốn cô buông ra tí nào

" Thiên Hàn, anh đã tỉnh lại rồi. em không có mơ " giọt nước mắt hạnh phúc đọng đầy hạnh phúc

Nụ cười ấm áp yêu thương của cô, cái nhìn ngây ngô đến ngốc nghếch của hắn tạo ra một khoảng không gian lắng đọng lòng người

Hắn có nghe lầm không? từ lúc nào mà cô đã thay đổi cách xưng hô với hắn, đây có phải là yêu không? 29 năm làm ông này bà nọ đến cả yêu và việc được yêu, tên đàn ông này còn chưa phân định rõ

" Em mới nói gì? anh muốn nghe lại "

- " Thiên Hàn, anh đã tỉnh lại rồi. em không có mơ! anh nghe rõ chưa đồ đại ngốc "

Hắn ôm choàng lấy cô, hôn lên mái tóc đen huyền óng mượt. hôn lên bờ môi ngọt ngào tựa kẹo ngọt của em

" Nhược Băng, chúng ta như thế này mãi mãi có được không "

- " Chồng ngốc của em ơi, tất nhiên là được rồi! sau này và mãi mãi "

Hắn hạnh phúc đến không còn biết dùng từ nào để diễn tả, người con gái mình yêu rồi cuộc cũng đã yêu mình. Chồng, cô ấy chấp nhận gọi mình bằng chồng rồi sao? lần đầu tiên trong đời của Lãnh Thiên Hàn này mới thấy hạnh phúc đến như vậy, ta cuối cùng cũng có được một mái ấm

" Nhược Băng, anh yêu em "

- " Em cũng vậy " hai người ôm nhau trong những giọt nước mắt của hạnh phúc, tình yêu chân thành của anh đã cảm hoá được trái tim sắt thép của em

Ba tháng sau, một chiếc xe cưới màu trắng lộng lẫy được trưng bày thật bắt mắt với những loại hoa hồng đỏ rực, từ trong xe cô bước ra với vẻ ngoài lộng lẫy, kiều sa với chiếc váy cưới trắng tinh khôi như thiên nga trắng

Mẹ cô ngồi kế bên nở một nụ cười hoan hỉ, bà hạnh phúc vì đứa con gái bảo bối của mình đã tìm được một nửa kia của đời mình để nương tựa tấm thân, cuộc đời của cô sẽ không bị thương và nước mắt lưng tròng như bà nữa

Hắn khô khan. tuần tú với bộ lễ phục chú rể màu trắng, đang đứng trước lễ đài để chờ đợi cô dâu của mình, cô dâu đẹp nhất của mình, người mà hắn yêu thương nôn nóng muốn cưới làm vợ

Đứng trước cha sứ, hai con người, hai trái tim, hai tấm lòng, một tình yêu đã cùng nhau thề ước. đời này, kiếp này họ mãi mãi ở bên nhau

Em và anh như hình với bóng

Em và anh như mây với gió

Anh ở đâu có em ở đó

Em ở đó nơi này luôn có anh

Như hoa hồng không thể sống thiếu gai, như hoa và lá không thể sống tách rời

Một cặp nhân thay cho lời hẹn ước

Một nụ hôn kết chặt mối tơ tình

Hai chúng ta mãi mãi chẳng tách rời

Hai chúng ta hạnh phúc mãi về sau

Hôm đó là lễ cưới đẹp nhất với cô và cũng là lúc Hạo Lạc phải ra đi, ngày anh đi anh đã đem theo một nỗi buồn không ai thấu nổi

Còn Hạo Nguyệt thì vẫn là cô bạn tốt của cô, vẫn dự lễ cưới với tư cách là khách mời quan trọng

Cô luôn muốn bạn thân của mình hạnh phúc

5 năm sau

"Mẹ ơi, Hàn Băng muốn đến công ty của bố "

Một bà mẹ trẻ ở độ tuổi 22 đang bế đứa con gái nhỏ của mình trên tay

"Hàn Băng, con lại muốn phá bành cái Hàn Thị của bố con à?"

- "Xì, con đâu có phá "

Hắn mới đi làm về lật đật vào vò lấy hai mẹ con

"Trầm Nhưộc Băng, Lảnh Hàn Băng hai mẹ con nói xấu gì anh đó "

Nhóc con Hàn Băng phi ra thủ thế võ karate

"Hãy hãy hãy, ác ma tránh xa con ra "

Con nhóc này, dám gọi papa của nó là ác ma. còn thủ võ nữa, chiều này chắc học trộm của Nhưộc Băng rồi

Cô dùng tay捏eo lỗ tai nhỏ của cô con gái tinh nghịch Lảnh Hàn Băng kia

"Sao con lại gọi papa là ác ma hả "

Nó cái bướng

"Phi phi, chẳng phải trong mơ mẹ hay gọi vậy hay sao?"

-"con nhóc này, giống ai mà cứng đầu quá "

Nó nhanh nhẩu phóng về phía hắn.

"Lảnh Thiên Hàn - Trầm Nhưộc Băng đã tạo ra một Lảnh Hàn Băng hôm nay "

Hai vợ chồng cô đỏ mặt reo lên.

"Cái con nhóc này "

Gia đình ba người họ luôn hạnh phúc như thế, mỗi lần cãi lộn với nhau là y chang chó, mèo, chuột.nhưng hạnh phúc không ai bằng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Ngoại truyện

Một buổi sáng như những buổi sáng bình thường khác. giống như là một thói quen, cứ 6h30 sáng thì Trầm Nhược Băng áo quần chỉnh tề, tóc ngắn ngang vai với chiếc tạp dề màu xanh nước. Cặm cùi dưới bếp để làm điểm tâm cho cả nhà.

Lãnh Thiên Hàn hôm qua có một cuộc họp quan trọng rồi còn uống bia với đối tác nên về rất trễ, sáng ra còn có một cuộc họp cổ đông phải thức thật sớm để đi

"Hàn Băng, tiểu công chúa của mẹ rửa mặt rồi ăn sáng nào " giọng nói ấm áp truyền cảm từ trong gian bếp của cô vọng ra

Tiểu Hàn Băng, bím tóc hai đuôi, trên tay lúc nào cũng ôm lấy con gấu bông Doraemon chạy xuống, vẻ mặt thất vọng của con bé

"Mami, papa lại đi làm sớm nữa sao?"

"Ừ, phải đi chứ con, papaa con là hạt giống của nguyên tập đoàn mà "

Con bé khóc thét lên

"Huhu papa thì đi làm, mami thì ở nhà tối ngày chỉ biết làm đẹp. chỉ có mình con là bơ vơ "

"O, Hàn Băng sao con lại nói vậy?"

"Không biết đâu, Hàn Băng muốn có một đứa em trai để chơi với con "

Nói xong con bé chạy ập lên phòng mà không thèm nghe lời nói của cô

"Con nhóc này, thật hư hỏng "

Con ghét papa, con ghét Mami. hôm nay là sinh nhật lần thứ 5 của con mà chẳng ai thèm nhớ?

Hắn thì tối ngày công việc, công việc

Còn cô thì cứ lo cho bề ngoài của mình

Họ cứ vô tư như vậy không để ý đến cảm xúc của đứa con gái bảo bối, ngây thơ

Tối đến, Lãnh Thiên Hàn lại về rất khuya. Cô ngồi chờ cửa gần 10 giờ đêm mà hắn cũng chưa về? trong lòng cô bán tính bán nghi chẳng lẽ hắn có nữ nhân khác bên ngoài

Không suy nghĩ nhiều cô nhấc máy lên gọi cho hắn

Gần 10 cuộc gọi nhờ nhưng đầu dây bên kia không có ai bắt máy

Lòng giận hờn hực như lửa tính ném chiếc điện thoại đi cho đỡ bực. nó bước đến gần cô

"Mami "

"Sao giờ này con còn chưa ngủ "

"Không có papa, con ngủ không được "

"Vậy đợi papa của con đi "

Lãnh Thiên Hàn chết tiệt, vì sao lúc này anh còn chưa về. có ngon về đây nói rõ ràng cho mẹ con tôi, bỗng tiếng xe của hắn về tới. cô vui mừng ra mặt nhưng không mở cửa

Tiếng của hắn ở ngoài vọng vô

"Em yêu, mở cửa cho anh "

Cô ở trong đây ăn một hủ dấm cay nồng còn chưa nguội giận, phải kiếm cách nào đó xử lý hắn, bắt hắn khai ra mọi chuyện

"Lãnh tiên sinh, đi đâu mà giờ này mới về "

"Anh có công chuyện, rất bận nên phải về trễ "

" À, bạn hả? bây giờ tôi cũng đang bận chăm sóc da mặt rồi nên không tiện mở cửa cho anh "

Nghe giọng điệu chanh chua của cô nàng là hấn biết đang ghen rồi, nhưng ít nhiều gì cũng phải cho hấn giải thích chứ, cầu cứu vợ không được thì cầu cứu đứa con gái thôi

" Hàn Băng, mở cửa cho papa "

Papa quên sinh nhật của con, con giận papa rồi

" Không mở "

-" Con quyết không mở " hấn hỏi

" Con theo phe của mami, không mở đâu "

Một lúc sau lại có tiếng hát của hấn ở ngoài, làm ồn ào chẳng để cho ai ngủ cả

Happy birthday to you, Happy birthday to you Happy birthday to you

Ê, đây không phải là bài hát chúc mừng sinh nhật sao? papa sao lại thích hát bài đó mà không phải bài khác nhỉ. nó xin cô muốn rất cả lười, cô mới chịu mở cửa cho hấn

Vừa mới mở ra thôi là đã có một bất ngờ dành cho nó, và cả cô. hấn đang đứng trang nghiêm trước cửa cầm một chiếc bánh sinh nhật to đùng kèm theo những ngọn nến lung linh

Trên chiếc bánh có khắc dòng chữ " Anh yêu hai mẹ con nhiều lắm ", nó ủa đến thom lấy papa nó tới tấp. còn cô thì e thẹn liếc nhìn sang hấn, thì ra chỉ có cô là ghen bóng gió thôi. Gia đình chúng ta hạnh phúc như thế này mãi nhé.

___Hết___ #13/12/2017

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Tránh Xa Ta Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.